

Luni, 11 iulie 2022

Cuprins:

Articole importante pentru Arhiepiscopia Iașilor:

1. Preotul Radu Diaconu care slujea, fără bani, la Biserica „Sf. Atanasie și Chiril” a fost găsit mort! Plecase de acasă cu motocicletă (EXCLUSIV) – publicat de BZI, pe 9 iulie, preluat de Botoșăneanul, TeleM, ActiveNews..... 3
2. Premoniții ciudate, în versuri, ale preotului ieșean Radu Diaconu, cu puțin timp înainte să moară subit: „Aș vrea să plec acuma la Domnul meu cel bun” (EXCLUSIV) – publicat pe 11 iulie de BZI 5
3. Peste o sută de credincioși au participat la un pelerinaj organizat la Iași – Știri video difuzate pe 10 iulie de EuroNews și TVR Iași despre pelerinajul pedestru La pas, pe colinele sfinte ale Iașului..... 7
4. Pelerinaj religios pe colinele Iașului cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan – știre text publicată de IașiTV Life, Zarul de Iași, 24:Ore, ZiareOnline24, Știrea de Iași, BZI..... 8
5. Un ieșean și-a făcut praf bolidul BMW X6 în cimitirul Petru și Pavel din Iași FOTO/VIDEO – publicat pe 9 iulie de Ziarul de Iași, ȘtiriEst, IașiTV Life, Adevărul de Iași, TeleM..... 8
6. Cel mai bogat preot din Moldova: "Dacă vine cineva cu 50 de milioane de euro nu aș avea curajul să vând firma" – publicat de Ziarul Financiar pe 7 iulie, preluat de TopIași, pe 8 iulie..... 9
7. Rugăciuni pentru ploaie în localitatea Bohotin din județul Iași știre video publicată de TVR Iași pe 10 iulie..... 11
8. Evenimente ce vor avea loc în lăcașele de cult din județul Botoșani, în săptămâna 10 – 16 iulie – publicat de ȘtiriBotoșani, Botoșăneanul, pe 10 iulie..... 11
9. Casele evreiești din comuna Bivolari, o mărturie a prosperității de altă dată – publicat de 7Est, pe 9 iulie..... 11
10. Adevărul și adevărurile – opinie de pr. Constantin Sturzu, publicată de Ziarul de Iași pe 9 iulie ... 12
- 11) 100 de ani și tot atâtea povești de viață ale unei bunicuțe din Hangu – publicat de ZiarBicaz, pe 8 iulie..... 14
12. UAIC are cea mai bogată ofertă educațională din ultimul deceniu – publicat de Evenimentul de Iași, pe 10 iulie 15
13. Dr. Răzvan Constantinescu, medic pedepsit de către UMF Iași pentru că a criticat versiunea oficială despre pandemie, a câștigat în instanță TOATE procesele intentate instituției – publicat de R3Media, pe 10 iulie 16

Articole importante pentru Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților:

14. Trupul tinerei ucise de rechin în Egipt a fost adus acasă, în orașul natal Suceava, unde va avea loc slujba de înmormântare – publicat pe 9 iulie de TVR Iași și Monitorul de Suceava 18

15. „Amiază culturală bucovineană” la Iași sub semnul binecuvântat al Icoanei – publicat de CraiNou, pe 8 iulie 19

16. Suceava: Program artistic la Mănăstirea Putna cu prilejul aniversării a 30 de ani de la canonizarea Sfântului Voievod Ștefan cel Mare – publicat de JurnalFM pe 10 iulie22

17. O familie de medici refugiată din Kiev, originară din India, s-a cununat creștin ortodox și și-a botezat copiii la Biserica „Sf. Înviere” în Suceava – publicat de Monitorul de Suceava.....23

Articole importante pentru Arhiepiscopia Romanului și Bacăului:

18. Polițiști la Școala de Vară – publicat de Deșteptarea, pe 9 iulie25

19. Pr. Protopop - Ioan Bârgăoanu, prin masa bucuriei, hrănește pe toată lumea, chiar și pe cei care nu cred în Dumnezeu! – publicat de BZBC, pe 9 iulie26

Articole importante pentru Episcopia Hușilor:

20. PS Ignatie: Puterea corupe. Corupe sufletul, dezumanizează și ne transformă în dictator... - publicat de ȘtiriEst, BZV, pe 11 iulie27

Alte articole:

21. Rugăciuni pentru ploaie. Patriarhia Română îi îndeamnă pe toți preoții să facă slujbă „la vreme de secetă” – publicat pe 8 iulie, de Realitatea, Adevărul, Monitorul 30

22. Fața nevăzută a Trinitas TV – Răzvan Clipici, p. Teologos – publicat de Chilieathonită.ro, pe 10 iulie30

23. ACCEPT: Peste 15.000 de oameni au sărbătorit comunitatea LGBTQIA+ din România, pe Calea Victoriei FOTO – publicat pe 9 iulie.....40

24. Gigi Becali a stropit cu agheasmă pe traseul marșului LGBTQ – publicat pe 10 iulie de OrtodoxInfo, ActiveNews41

25. „Voi fi alături de camarazi, la Marșul Normalității!” Mesajul lui Florin Dobrescu de solidarizare cu acțiunea Noii Drepte – publicat de Buciumul.ro, pe 7 iulie42

26. FAȚA NEVĂZUTĂ A HOMOSEXUALITĂȚII. Chestiunea Începutului de Mileniu cu Dr. Bioetician Virgiliu Gheorghe. INTERVIU publicat de FamiliaOrtodoxă, pe ActiveNews, pe 9 iulie ..43

27. Asistent social LGBTQ+, acuzat de pornografie infantilă – publicat de QMagazine, pe 10 iulie ...48

28. O carte năucitoare: Fața nevăzută a homosexualității. Cuvântul Editorului – Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă – publicat de ActiveNews, pe 9 iulie.....49

29. Parada anormalității la București și Bolile homosexualilor – publicat de ActiveNews, pe 9 iulie ..51

30. Accident mortal la Mănăstirea Cernica – publicat pe 10 iulie de DC News, Evenimentul de Iași, .54

31. Accidentul mortal din parcare AFI mall: preotul aflat la volan, pus sub urmărire penală pentru ucidere din culpă. Azi, Antonia ar fi împlinit 30 de ani – publicat de Libertatea, pe 11 iulie55

32. Mircea Geoană, despre cine conduce lumea – publicat de România Liberă, pe 9 iulie	56
33. Alexandru Răfăla ne recomandă să ne vaccinăm anti-COVID cu o nouă doză doar în toamnă, dacă apare o nouă variantă a serului. Estimează 10.000 de cazuri pe zi – publicat pe 10 iulie de RFI,	57
34. Sinodul Bisericii Ortodoxe Ucrainene și reconsiderarea rolului eparhiilor – publicat de spzh.news (Uniunea jurnaliștilor ortodocși), pe 9 iulie	58
35. Distopia eco devine realitate. Ministrul Mediului a anunțat că românii și europenii vor plăti o TAXĂ pe CASĂ: va fi calculată în funcție de gradul de poluare pe care aceasta îl generează – publicat de R3Media, pe 10 iulie	63
36. Nebunia decarbonizării. Europa își închide economia – publicat de Național, pe 7 iulie.....	64
37. Ce se petrece? Dă înapoi Marea Resetare? – publicat de ActiveNews, pe 9 iulie	65
38. Raport ONU: Ucraina poartă o parte de vină pentru atacul din martie asupra azilului de bătrâni din Luhansk – publicat de Libertatea, pe 9 iulie.....	69
39. Canada l-a inclus pe patriarhul rus Kirill pe lista sa cu sancțiuni – publicat de Digi:24, pe 10 iulie	70
40. Șefa Comitetului de Etnopolitică: BOUkr nu este condusă de Moscova – publicat de spzh.news (Uniunea jurnaliștilor ortodocși), pe 10 iulie	71
41. Tibi Ușeriu: „Chiar așa, de ce alerg?” – reportaj publicat de PressOne, pe 9 iulie.....	71
42. Munchausen prin procură: ONU & WEF au ”îmbolnăvit” lumea pentru profit – publicat de Opoziția.net, pe 10 iulie	77
43. VIDEO Cătălin Drulă a fost ales președintele USR din primul tur, cu 71% din voturi/ Primul mesaj după ce a fost ales: ”De azi suntem o singură echipă, nu mai avem timp de vedetisme și politică imatură/ Nu mai dați voturile bandiților, schimbarea e posibilă” – publicat de G4Media, pe 10 iulie..	79
44. Soțul Simonei Halep a dezvăluit când va avea loc cununia religioasă: petrecerea, într-o locație de vis – publicat pe 11 iulie de Știri pe surse.....	82

1. Preotul Radu Diaconu care slujea, fără bani, la Biserica „Sf. Atanasie și Chiril” a fost găsit mort! Plecase de acasă cu motocicleta (EXCLUSIV) – publicat de BZI, pe 9 iulie, preluat de Botoșăneanul, TeleM, ActiveNews

Un preot misionar, din Iași, Radu Bogdan Diaconu, s-a stins din cauza unor probleme cardiace. Se pare că acesta ar fi făcut scufundări și s-ar fi plâns unor prieteni că nu se simte prea bine. Preotul

era slujitor la Biserica „Sfinții Atanasie și Chiril” din municipiul Iași.

Tragedie pe litoralul românesc! Radu Bogdan Diaconu, un preot misionar din Iași, s-a stins, din cauza unor probleme cardiace. Preotul avea 44 de ani și era pasionat de motociclism, fiind cunoscut, în Iași, ca un iubitor al motoarelor pe două roți. Zilele trecute s-a stins subit, la câteva ore după ce ar fi făcut scufundări. Le-ar fi spus unor prieteni că nu se simte foarte bine. Reporterii BZI au aflat că acesta ar fi murit în somn. În Iași, părintele Radu, așa cum îl numeau apropiații, era cunoscut drept o persoană activă, mereu dispusă să ajute și să dea un sfat cuiva care avea nevoie.

„Era un om deosebit, nu ne-a venit să credem când am aflat. Nu știam să aibă probleme de sănătate sau ceva... Ca orice om, mai spunea, uneori, că nu se simte bine, dar nu era nimic ieșit din comun. Era tânăr, în floarea vârstei, cum s-ar spune...”, a spus un apropiat de-al părintelui Radu.

Unul din cei mai apreciați preoți din Iași a murit pe litoral

Radu Bogdan Diaconu era preot misionar la Mitropolia Moldovei și Bucovinei, fiind hirotonit de ÎPS Pimen, cel care a condus Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților. Slujea de mai mulți ani la Biserica „Atanasie și Chiril” din municipiul Iași, ca preot misionar, alături de părintele paroh Dumitru Gică Păduraru. De altfel, Radu Bogdan Diaconu nu avea parohie și slujea periodic la biserica din zona centrală a municipiului Iași, fără a primi bani.

Preot, împătimit al motociclismului! Venitul său era obținut dintr-o mică firmă de construcții

Părintele era pasionat și de sporturi extreme, fiind un împătimit al motocicletei. Preotul era singur în Eforie Nord, stațiune de pe litoral, dar nu părea că ar fi ceva în neregulă cu el, mai ales că, printre cei apropiați, era cunoscut drept o fire foarte activă și implicată. Părintele a slujit la Biserica „Sf. Atanasie și Chiril” de prin 2006, chiar înainte de-a veni ÎPS Teofan ca Mitropolit la Iași, lucru care s-a întâmplat în 2008.

„A fost dorința părintelui să rămână pro bono. El avea binecuvântare pentru a sluji la biserica respectivă, iar în 2009 a obținut și în scris de la ÎPS Teofan acest lucru”, a spus un apropiat al său.

Părintele care slujea, fără remunerație, avea și o mică firmă de construcții, DRB Construct SRL. Firma se ocupa cu închirierea utilajelor de construcții și nu avea niciun fel de contract cu statul. Reporterii BZI au prezentat un alt caz al unui preot din Iași care a fost găsit mort în propria locuință.

Slujbă de pomenire la Biserica unde a slujit preotul din Iași

Reprezentanții Arhiepiscopiei Iașilor au ținut să transmită un mesaj cu privire la părintele Radu Bogdan Diaconu. Sicriul cu trupul acestuia va fi depus la biserica unde a slujit și unde cei care l-au cunoscut îi pot aduce un ultim omagiu.

„În legătură cu înmormântarea părintelui Radu Bogdan Diaconu, în urma discuției cu familia acestuia, cu soția părintelui, vă putem spune următoarele: trupul neînsuflăit va fi adus la Iași în această noapte (noaptea trecută, vineri, 8 iulie 2022) și va fi depus în Biserica «Sfinții Atanasie și Chiril». Sâmbătă, 9 iulie, de la ora 9.00, va fi săvârșită slujba Sfintei Liturghii, iar de la ora 10.30 va fi săvârșită slujba de pomenire pentru părintele Radu Bogdan. Cei care doresc să aducă un

omagiu părintelui pot face acest lucru la biserică. După slujba de pomenire, sicriul cu trupul părintelui va fi transportat la Dumbrăveni, Suceava. Veșnica lui pomenire!”, au transmis reprezentanții Arhiepiscopiei Iașilor.

Preotul va fi înmormântat în cursul zilei de luni, 11 iulie 2022, în localitatea natală, Dumbrăveni, din județul Suceava. În cursul anului trecut, un preot îndrăgit din Iași, părintele Dumitru Merticaru, de la Biserica Banu, a încetat din viață.

https://www.bzi.ro/preotul-radu-diaconu-care-slujea-fara-bani-la-biserica-sf-atanasie-si-chiril-a-fost-gasit-mort-plecase-de-acasa-cu-motocicleta-exclusiv-4495996?utm_source=website&utm_medium=deschideri

<https://www.botosaneanul.ro/stiri/preotul-care-slujea-fara-bani-gasit-mort-intr-o-camera-de-hotel-avea-doar-44-de-ani/>

<https://telem.ro/un-preot-misionar-din-iasi-gasit-decedat-intr-un-hotel-din-eforie-nord/>

<https://www.activenews.ro/stiri/Un-preot-iubit-din-Iasi-a-fost-rapus-de-infarct-la-44-de-ani.-Parintele-Radu-Bogdan-Diaconu-slujea-la-Biserica-%E2%80%99Sfintii-Atanasie-si-Chiril-si-a-murit-subit-in-camera-sa-de-hotel-la-mare-175112>

2. Premoniții ciudate, în versuri, ale preotului ieșean Radu Diaconu, cu puțin timp înainte să moară subit: „Aș vrea să plec acum la Domnul meu cel bun” (EXCLUSIV) – publicat pe 11 iulie de BZI

Moartea preotului Radu Diaconu a căzut ca un trăsnet peste prietenii și familia acestuia. Imediat după ce acesta s-a stins, printre prietenii săi a început să circule o poezie pe care chiar Radu Diaconu ar fi scris-o, nu cu mult înainte de a închide, pentru ultima dată, ochii

Premoniții ciudate sau o coincidență macabră? Asta se întreabă toți prietenii preotului Radu Diaconu care au citit o poezie pe care chiar el ar fi scris-o. După ce s-a aflat că preotul s-a stins pe litoral, poezia a început să fie trimisă de la o persoană la alta. Ce-i drept, în versurile scrise de preotul Diaconu, parcă acesta presimte ceva. Vorbește despre mare, locul în care avea să-și găsească sfârșitul, despre sfinți și despre întâlnirea cu Dumnezeu. Iată versurile scrise de preot:

„Fericire

Îi atâta fericire

Și-atâtea rândunele

Atâtea flori mărunte

Și-atâtea nopți cu stele

Atâta mare albastră

Și-atâtea gânduri bune

Încât îmi pare acuma

Că sunt în altă lume

Atâtea ziduri sacre

Atâtea mănăstiri

Atâția sfinți, icoane

Și zbor de serafimi

Miros de miere crudă

De sare și tămâie

Încât acum, aicea

Nu mai e loc de tine

Vorbesc cu Sfinții într-una

Mă plâng, mă bucur, mă jelesc

Îmi pare încontinuu

Că nu-i ceva firesc.

Îi atâta fericire

Și-atâta dor nebun

Încât aș vrea să plec

Acuma.....

La Domnul meu cel bun.”

Radu Bogdan Diaconu era preot misionar la Mitropolia Moldovei și Bucovinei, fiind hirotonit de ÎPS Pimen, cel care a condus Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților. Slujea, de mai mulți ani, la Biserica „Atanasie și Chiril” din municipiul Iași, ca preot misionar, alături de părintele paroh Dumitru Gică Păduraru. De altfel, Radu Bogdan Diaconu nu avea parohie și slujea, periodic, la biserica din zona centrală a municipiului Iași, fără a primi bani.

Preot, împătimit al motociclismului! Venitul său era obținut dintr-o mică firmă de construcții

Părintele era pasionat și de sporturi extreme, fiind un împătimit al motocicletei. Preotul era singur în Eforie Nord, stațiune de pe litoral, dar nu părea că ar fi ceva în neregulă cu el, mai ales

că, printre cei apropiați, era cunoscut drept o fire foarte activă și implicată. Părintele a slujit la Biserica „Sf. Atanasie și Chiril” de prin 2006, chiar înainte de-a veni ÎPS Teofan ca Mitropolit la Iași, lucru care s-a întâmplat în 2008.

„A fost dorința părintelui să rămână pro bono. El avea binecuvântare pentru a sluji la biserica respectivă, iar în 2009 a obținut și în scris de la ÎPS Teofan acest lucru”, a spus un apropiat al său.

Părintele care slujea, fără remunerație, avea și o mică firmă de construcții, DRB Construct SRL. Firma se ocupa cu închirierea utilajelor de construcții și nu avea niciun fel de contract cu statul.

https://www.bzi.ro/premonitii-ciudate-in-versuri-ale-preotului-iesean-radu-diaconu-cu-putin-timp-inainte-sa-moara-subit-as-vrea-sa-plec-acuma-la-domnul-meu-cel-bun-exclusiv-4496723?utm_source=website&utm_medium=deschideri

3. Peste o sută de credincioși au participat la un pelerinaj organizat la Iași – Știri video difuzate pe 10 iulie de EuroNews și TVR Iași despre pelerinajul pedestru La pas, pe colinele sfinte ale Iașului

Peste o sută de oameni au participat la Iași, la un pelerinaj de aproape 19 kilometri. S-au bucurat de priveliștea frumoasă, de locuri noi și au aflat câte puțin din istoria mănăstirilor pe la care au trecut.

De la primele ore ale dimineții, zeci de oameni au pornit într-un pelerinaj pe colinele Iașului, iar punctul de întâlnire a fost Mănăstirea Bucium.

Pe traseu, oamenii s-au oprit să facă poze și să culeagă sânziene.

Pelerin: „E ceva inedit. Nu am mai participat la nici un pelerinaj din Iași. Mă simt foarte bine, îmi place mult să merg pe jos, să alerg. Deci e bine. E terapie și pentru trup și pentru suflet.”

Partea cea mai grea a traseului, dar și cea mai frumoasă, a fost pe dealul Repedea. Aflat la o altitudine de 353 de metri, vârful dealului oferă o panoramă spectaculoasă a Iașului.

Sub zona de platou, în mijlocul pădurii, este Mănăstirea Piatra Sfântă. Călătoria s-a încheiat după mai bine de zece ore. Pelerinii s-au oprit și la mănăstirile Bârnova, Hlincea și Cetățuia.

https://www.euronews.ro/articole/peste-o-suta-de-credinciosi-au-participat-la-un-pelerinaj-organizat-la-iasi?fbclid=IwAR2rfze3zNB9SwgujjiC99-2_WJyuMYBkkA15monjkhi-lknPI0sefTKKfY

<https://fb.watch/ebBWVvdBjw/>

4. Pelerinaj religios pe colinele Iașului cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan – știre text publicată de IașiTV Life, Zarul de Iași, 24:Ore, ZiareOnline24, Știrea de Iași, BZI

Sâmbătă dimineața era în desfășurare pelerinajul pedestru La pas pe colinele sfinte ale Iașului, organizat de Sectorul de Misiune al Arhiepiscopiei Iașilor, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan. Este prima ediție a acestui pelerinaj la care participă 120 de persoane.

Dimineață, de la ora 7.30, în poiana Mănăstirii Bucium, pelerinii au participat la Sfânta Liturghie, după care au pornit în pas de rugăciune pe traseul mănăstirilor Bucium - Piatra Sfântă - Bârnova - Hlincea - Cetățuia, pe o distanță de aproximativ 19 km. La fiecare din aceste mănăstiri, pelerinii sunt întâmpinați de stareții și viețuitorii așezărilor monahale, este prezentată istoria mănăstirii și a zonei, cu toții fiind aspațați cu apă, socată sau diverse bucate alimentare pregătite în bucătăria mănăstirii. La Mănăstirea Bârnova, la prânz, cu toții vor sta la masă.

Reprezentanții Sectorului de Misiune al Arhiepiscopiei Iașilor au declarat referitor la acest pelerinaj pedestru că „scopul acestuia este de a ne cunoaște pe noi înșine, între noi și pe Dumnezeu. Astfel, călătoria pe jos, însoțită de rugăciune, ne va ajuta să ne desprindem pentru puțin timp de tehnologie și să ne depărtăm de tentațiile lumii, aducând totodată un beneficiu vital pentru sănătate. Mersul va fi însoțit de Rugăciunea lui Iisus - «Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!» -, iar la popasurile făcute pe parcursul pelerinajului se va citi o catismă din Psaltire. Pelerinajul devine, astfel, o mărturisire de credință pentru cei care vor ieși în calea pelerinilor și un îndemn de a face un exercițiu pentru cunoaștea lui Dumnezeu”.

<https://www.ziaruldeiasi.ro/stiri/foto-video-pelerinaj-religios-pe-colinele-iasului-teofan-si-a-dat-binecuvantarea--328025.html>

<https://www.iasitvlife.ro/breaking-news/video-pelerinaj-religios-pe-colinele-iasului-cu-binecuvantarea-inaltpreasfintitului-parinte-mitropolit-teofan/>

<https://24-ore.ro/2022/07/09/120-de-persoane-au-participat-la-prima-editie-a-pelerinajului-la-pas-pe-colinele-sfinte-al-iasului-galerie-foto/>

<https://www.ziareonline24.ro/la-pas-pe-colinele-sfinte-ale-iasului-galerie-foto-video-214472/>

<https://www.stireadeiasi.ro/stiri-locale/ieri-a-avut-loc-pelerinajul-la-pas-pe-colinele-sfinte-ale-iasului-organizat-de-arhiepiscopia-iasilor/>

<https://www.bzi.ro/la-pas-pe-colinele-sfinte-ale-iasului-galerie-foto-video-4496318>

5. Un ieșean și-a făcut praf bolidul BMW X6 în cimitirul Petru și Pavel din Iași FOTO/VIDEO – publicat pe 9 iulie de Ziarul de Iași, ȘtiriEst, IașiTV Life, Adevărul de Iași, TeleM

Un accident rutier cu trei victime s-a produs sâmbătă dimineață pe o alee din cimitirul “Petru și

Pavel”.

Într-un BMW se afla un tânăr care nu a oferit prioritate unui Volkswagen condus de către un șofer începător. Coliziunea dintre cele două autovehicule a fost violentă, trei persoane având nevoie de îngrijiri.

După impact, BMW-ul a dărâmat două cavouri și apoi s-a înfipt într-un copac. Polițiștii au deschis un dosar penal pentru vătămare corporală din culpă. Cei doi șoferi nu condumaseră alcool.

<https://www.ziaruldeiasi.ro//stiri/un-iesean-si-a-facut-praf-bolidul-bmw-x6-in-cimitirul-petru-si-pavel-din-iasi-foto-video--328022.html>

<https://stiriest.ro/2022/07/10/accident-grav-in-cimitir-un-sofer-a-daramat-doua-cavouri-si-s-a-oprit-intr-un-pom-trei-victime-in-urma-impactului%ef%bf%bc/>

<https://www.iasitylife.ro/breaking-news/accident-rutier-soldat-cu-trei-victime-pe-o-alee-din-cimitirul-petru-si-pavel-din-municipiul-iasi/>

https://adevarul.ro/locale/iasi/accident-bizar-intr-un-cimitir-iasi-bmw-distrus-doua-cavouri-s-a-infipt-intr-un-copac-video-1_62c959d75163ec4271745dee/index.html

<https://telem.ro/foto-accident-neobisnuit-pe-o-alee-din-cimitirul-petru-si-pavel/>

6. Cel mai bogat preot din Moldova: "Dacă vine cineva cu 50 de milioane de euro nu aş avea curajul să vând firma" – publicat de Ziarul Financiar pe 7 iulie, preluat de TopIași, pe 8 iulie

Invitat de Ziarul Financiar să spună ce ar face dacă ar veni la el un fond uriaș de investiții și ar vrea să-i cumpere afacerea, patronul Misavan Iași a dat un răspuns aparent ciudat: "Teoretic fiecare firmă are prețul ei, dar practic nu e chiar așa, contează foarte mult energia. Dacă vine cineva cu 50 de milioane de euro nu aş avea curajul să vând firma".

MISAVAN valorează de 5 ori mai puțin

Atenție, Misavan (producător și comerciant ieșean de detergenți) are afaceri anuale de cam 23 milioane euro și un profit de 1,2 milioane euro. Asta înseamnă o valoare de circa 10 milioane euro a afacerii, potrivit criteriilor folosite de firmele de audit în acest moment. De aceea el apare și în topul celor mai bogați ieșeni cu o avere de 10 milioane euro ceea ce i-a atras locul 63 în clasament.

Deci ipotetica ofertă de 50 milioane euro ar fi de 5 ori mai mare decât maximum posibil acum. În această situație de ce pretinde Otea că nu ar vinde?

Legături extrem de puternice cu Mitropolia

Poate cel mai bun răspuns la întrebarea de mai sus este structura acționariatului firmei Făclia

Mold. Acolo Ciprian Otea are 50 % din acțiuni iar restul sunt la Mitropolia Moldovei și Bucovinei. Mai mult, sediul firmei este fix în incinta Mitropoliei.

Făclia Mold a bifat în 2021 afaceri de 5.865.782 lei în 2021 și un profit de 539.380 RON. În 2020 au fost afaceri de 3,6 milioane lei și un profit de 450.000 de lei.

Deci aproape 1.000.000 lei profit în plină pandemie pe o firmă ce are declarați la Ministerul de Finanțe doar 2 angajați. În realitate vânzarea de lumânări și alte obiecte bisericesti are nevoie de mult mai multe persoane, dar e greu e crezut că inspectorii Fiscului intră în incinta Mitropoliei să verifice cum stau lucrurile de fapt.

Dar e limpede că Otea este om de casă al Mitropoliei.

Cum a ajuns un preot să facă bani cu TIR-ul

Ciprian Otea este un personaj discret. Se știe însă că este un preot care a început afacerile în 1997, când era student la Seminar. Atunci vindea tot felul de nimicuri de care aveau nevoie bisericile și mănăstirile, fiind clar că avea susținerea unor șefi ai Bisericii. Apoi a erupt în business cu produse de curățenie, ajungând acum cel mai mare producător și distribuitor regional de produse și soluții de curățenie.

MISAVAN Trading a bifat în 2021 afaceri de peste 113 de milioane de lei cu 282 de angajați și un profit de 6,2 milioane.

Accionarii oficiali ai firmei sunt Ciprian Ionel Otea - 95% și Mihaela Otea - 5%

Admite că business-ul a crescut fără o strategie "ca la carte"

Pentru că pe piața detergenților activează câteva multinaționale ce investesc masiv în promovare, Otea a fost întrebat cum se luptă cu acești giganti din moment ce Misavan e foarte puțin vizibil. Iar răspunsul a fost, din nou, unul care spune multe celor care știu să vadă dincolo de aparențe:

"Într-adevăr, nu avem un brand așa ușor de reținut. Încă ne mai întreabă partenerii - cum ați zis că vă numiți? sau cum se numesc produsele voastre? sau cum ziceați că vă cheamă pe voi? E greu de compensat lipsa unor bugete de promovare consistente și, în cazul nostru, este evidentă lipsa unei strategii de promovare", a spus patronul oficial al Misavan.

<https://www.zf.ro/zf-15-minute-cu-un-antreprenor/zf-15-minute-cu-un-antreprenor-ciprian-otea-misavan-noi-ne-am-20980200>

<https://www.topiasi.ro/homepage/topiasi/26955-cel-mai-bogat-preot-din-moldova-dac%C4%83-vine-cineva-cu-50-de-milioane-de-euro-nu-a%C5%9F-avea-curajul-s%C4%83-v%C3%A2nd-firma.html>

7. Rugăciuni pentru ploaie în localitatea Bohotin din județul Iași știre video publicată de TVR Iași pe 10 iulie

Preoții se vor ruga pentru ploaie. Patriarhia Română i-a îndemnat să organizeze rugăciuni speciale în biserici și pe câmp. În localitatea Bohotin din județul Iași, acest lucru se întâmplă deja de câteva săptămâni. Vârstnicii mai ales cred în puterea rugăciunilor și-i îndeamnă și pe cei tineri să facă la fel.

<https://fb.watch/ebBZL03B-5/>

8. Evenimente ce vor avea loc în lăcașele de cult din județul Botoșani, în săptămâna 10 – 16 iulie – publicat de ȘtiriBotoșani, Botoșăneanul, pe 10 iulie

A fost publicat programul activităților ce vor avea loc în lăcașele de cult din județul Botoșani, în perioada 10 – 16 iulie.

Luni, 11 iulie, Protopopiatul din Dorohoi organizează întâlnirea lunară cu preoții din protopopiat. Tema întâlnirii este iubirea aproapelui, care va fi susținută de părintele Haras Claudiu Ioan.

Vineri, 15 iulie, Biserica „Izvorul Tămăduirii” din Botoșani va găzdui întâlnirea Cercului Pastoral „Sfântul Spiridon” din Botoșani, începând cu ora 18:00. În cadrul întâlnirii va fi săvârșită Taina Sfântului Maslu și va fi susținută o conferință pe tema Frica și întristarea în viața duhovnicească de Părintele Vasile Ștefan de la Parohia „Duminica Mare” din Botoșani.

Sâmbătă, 16 iulie, caravana ASCOR va poposi în Parohia „Sfinții Voievozi” din comuna Cristești, Protopopiatul Botoșani, în perioada 16 - 17 iulie. În cadrul evenimentului se vor desfășura mai multe ateliere biblice pentru copii.

<https://stiri.botosani.ro/stiri/special/evenimente-ce-vor-avea-loc-in-lacasele-de-cult-din-judetul-botosani-in-saptamana-10-16-iulie.html>

<https://www.botosaneanul.ro/stiri/conferinte-intalniri-cu-preotii-caravana-ascor-ajunge-la-botosani/>

9. Casele evreiești din comuna Bivolari, o mărturie a prosperității de altă dată – publicat de 7Est, pe 9 iulie

Casele evreiești din comuna Bivolari reprezintă o mărturie a existenței unei comunități de evrei în această zonă până în anii 1960, dar și a prosperității de altă dată a localității. Târgul Bivolari era locuit în mare parte de evrei, veniți aici în prima jumătate a sec. XIX-lea, pentru a deschide centre comerciale. Aceștia au concesionat teren de la moșieri și au început să își deschidă

prăvăli, unde vindeau băuturi alcoolice, alimente, articole vestimentare și unelte gospodărești. Casele și spațiile comerciale erau construite din lemn, inițial, însă în 1899 a izbucnit un incendiu în zonă și au început să construiască case mari și spațioase din cărămidă, cu beciuri adânci pentru a putea răci și păstra alimentele, situate la stradă, fără gard pentru a-și putea vinde marfa direct din pragul casei.

<https://www.7est.ro/2022/07/casele-evreiesti-din-comuna-bivolari-o-marturie-a-prosperitatii-de-alta-data/>

10. Adevărul și adevărurile – opinie de pr. Constantin Sturzu, publicată de Ziarul de Iași pe 9 iulie

După cum ne relatează Sfântul Evanghelist Ioan, adus în fața lui Pilat din Pont, Iisus avea să-i atragă acestuia atenția că "oricine este din adevăr ascultă glasul Meu" (Ioan 18, 37). O afirmație provocatoare pentru un roman cultivat care va replica prompt: "Ce este adevărul?"

Întrebare la care nu așteaptă (și nici nu primește) un răspuns de la Hristos. Acest dialog îl putem considera prima întâlnire de ordin cultural dintre concepția creștină și gândirea filosofică antică. (Voi reveni asupra ei în finalul materialului pentru a-i desluși semnificația.) De atunci, din momentul anterior răstignirii Fiului Omului, teologia creștină și filosofia vor avea numeroase prilejuri de confruntare sau de dialog fructuos. În rândurile creștinilor putem identifica, în mare, două curente care surprind atitudinea acestora față de filosofie: un curent de respingere totală a filosofiei, e adevărat că de mai mică amploare, și unul de raportare recuperatoare față de aceasta.

Neliniștiți de forța sa speculativă, unii creștini considerau filosofia ca fiind "mama tuturor ereziilor" (cazul lui Tertulian). Pentru Teodoret filosofia reprezintă "o boală a sufletului", iar pentru Epifanie de Salamina ea vine de la diavol! Desigur, aceste atitudini nu trebuie interpretate ca fiind acte de obtuzitate culturală, ci ca gesturi de a delimita foarte clar credința creștină, mărturisitoare a Dumnezeuului Celui viu, Întreit în Persoane, de speculațiile filosofice ce vehiculau idei, concepte, principii abstracte. O poziție ceva mai tolerantă avea să aibă Fericitul Augustin care, deși le adresează cuvinte grele unor șefi de școli filosofice, admite totuși că poate utiliza unele cunoștințe filosofice pe care le-a dobândit înainte de convertire.

Mult mai consistent și mai reprezentativ este însă curentul de recuperare, de asumare creativă a filosofiei. În acest curent se înscriu nume importante din gândirea teologică, cum ar fi: Iustin Martirul (și Filosoful!), Clement Alexandrinul, Origen, Atanasie cel Mare, Grigorie de Nyssa, Vasile cel Mare sau Maxim Mărturisitorul. Clement din Alexandria, spre exemplu, vorbește despre filosofia grecilor chiar ca despre un al doilea Vechi Testament care ar fi avut același rol pe care l-au avut cărțile veterotestamentare la iudei, și anume pregătirea pentru venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu. Sfântul Vasile cel Mare nu avea nici o rezervă în a-și trimite ucenicii la cel mai cunoscut profesor de filosofie din epocă, Libaniu, pentru a se desăvârși în științele profane, urmând apoi a fi inițiați în tainele teologiei. Ulterior, s-a ajuns până acolo încât filosofia să fie considerată, în Apus, "ancilla theologiae" (servitoarea sau slujnica teologiei). Tendința această extremă avea să aducă mari deservicii teologiei însăși, care s-a trezit că, de fapt, ea a ajuns să devină, adesea, "sclava" conceptelor și logicii aristotelice.

Încă de la începuturile sale, creștinismul a fost nevoit să-și clarifice învățăturile de credință, în special datorită apariției ereziilor. Se poate vorbi, în cazul dogmelor creștine, de utilizarea antinomiei ca singurul vehicul ce poate face legătura contingentului cu absolutul. Supra-raționalitatea, și nu iraționalitatea dogmelor, este firească având în vedere că ele tind să ne lămurească aici și acum, în conceptele gândirii noastre limitate, ceea ce este veșnic și nu poate fi limitat. După formula lui Olivier Clément, "antinomică sau negativă, dogma refuză cunoașterea lui Dumnezeu: ea îi permite lui Dumnezeu să ne cunoască, să ne umple cu lumina Sa". Logica antinomică este logica specifică teologiei ortodoxe, o teologie care a știut să cearnă în timp adevărul de erezie și care a păstrat neschimbat tezaurul Sfinților Părinți ai Bisericii. Același Olivier Clément ne asigură că "vechile expresii ale Adevărului nu devin niciodată caduce; introduse în slăvirea Bisericii, ele abat de la tentațiile permanente ale spiritului uman și constituie instrumentele intelectuale ale unei viziuni. Provenite din diverse condiționări istorice, dar purificate în creuzetul Duhului, ele formează, puțin câte puțin, o doxologie inspirată. Antinomice, negative, viziunare, dogmele sunt în creștinul de azi - dacă gândește și se roagă prin ele - trecutul viu care îl eliberează de trecutul mort, memoria spirituală, singura care poate să-i permită actualizarea fidelă a Vestii celei Bune, prin comuniunea sfinților".

Se știe că, atunci când refuzăm argumentări alternative la poziția noastră, ne afirmăm o anumită convingere, un soi de "credință", în ultimă instanță. Dacă investigăm însă liber toate posibilitățile, toate punctele de vedere pe care ni le poate înfățișa rațiunea, avem două variante (cu nuanțele aferente intervalului dintre ele): ori cădem în scepticism, susținând că adevărul este o himeră și că nici o afirmație nu poate îmbrăca haina certitudinii, ori ajungem la concluzia că adevărul (bineînțeles, acel adevăr cu trimitere la cele transcendente) nu poate avea decât o structură antinomică și o înfățișare dogmatică. Paradoxul ar fi acesta: așa-zisele certitudini oferite de rațiune conduc, de fapt, la asumarea unei anume "credințe" (similară fanatismului ce nu acceptă opinii contrare); credința autentică însă, având drept conținut dogma antinomică, conduce la adevăratele certitudini!

"Instrucțiuni" de utilizare a rațiunii

În aria destul de zbuciumată a întâlnirilor filosofiei cu teologia, un caz aparte îl reprezintă Nikolai Berdiaev. Discursul său este unul eminent filosofic, însă mare parte din concepte și din idei sunt de sorginte teologică. Atunci când pune în discuție eventuale criterii de validare a adevărului, filosoful rus consideră că acestea sunt străine de "orice criteriu de utilitate și de profit". În același timp, el consideră că trebuie eliminat și "criteriul rațiunii ridicate la rangul de absolut și având pretenția de a cunoaște adevărul". De altfel, nu poate exista nici un fel de alt criteriu, pentru că asta ar însemna să validezi ceva superior prin ceva care îi este inferior. Faptul că unora nu li se pare demn de încredere un adevăr spiritual (sau Adevărul Însuși) e un lucru, până la un punct, natural. Neputând fi transmis din exterior, ci doar dobândit pe calea spirituală interioară, adevărul devine instabil, problematic și îndoielnic. "A-l adopta - notează Berdiaev, înseamnă un risc perpetuu; nu există niciodată garanții și, de altfel, nici nu e nevoie de ele. Un atare risc e inerent oricărui act de credință, deoarece credința e o demonstrație a unor lucruri ce nu se văd". Iar singura formă de mărturie acceptabilă din partea cuiva este cea în care dă mărturie, pentru sine, Adevărul Însuși. Doar radierea sa luminoasă poate alunga întunericul îndoielii din suflet.

Berdiaev afirmă caracterul teandric al oricărei cunoașteri spirituale, cu alte cuvinte ea este un act în care trebuie să se implice, deși în grade diferite, și Dumnezeu, și omul, deopotrivă. Adevărul (scris cu majuscule), care este înălțat peste toate "adevărurile", devine accesibil nouă prin înomenirea Fiului lui Dumnezeu. Adevărurile parțiale pot fi generatoare și de mari

catastrofe în istoria omenirii (Berdiaev dă chiar exemplu bombei atomice, la baza construcției sale stând unele adevăruri științifice, care erau menite a fi utilizate în folosul omenirii, nu spre distrugerea ei). Doar Adevărul poate fi generator de sens și de viață, neputând fi deturnat de la aceasta decât în urma unei falsificări (ce poartă chipul ereziei). Așa cum a făcut-o în toată opera sa, explicit sau implicit, Berdiaev se raportează și aici la un gând al lui Dostoievski, cel care ne învață că, dacă de o parte ar fi adevărul și de cealaltă Hristos, ar fi mai bine să renunți la adevăr și să mergi după Hristos. În opinia filosofului rus, asta înseamnă "să jertfești adevărul mort al intelectului pasiv în numele adevărului viu al spiritului întreg. Întreaga filosofie trebuie să treacă acum prin acest act eroic de lepădare de «adevăr». Atunci filosofia va deveni arta creatoare a cunoașterii, adică va deveni cunoaștere activă" (cf. Sensul creației).

Revenind la punctul de plecare al discuției noastre, putem afirma că raportarea corectă a teologiei față de filosofie este cea a marilor Părinți ai Bisericii creștine: aceea de a împrumuta, uneori, în gândirea dogmatică, termeni de sorginte filosofică cărora li se conferă însă sensuri specifice creștinismului. Așa se face că, până în ziua de azi, un teolog și un filosof pot folosi concepte identice în formă, dar cărora să le confere înțelesuri diferite (să dăm doar exemplul binomului ființă-neființă). Filosofia poate oferi adevărate "instrucțiuni" de utilizare a rațiunii de pe urma cărora teologia poate beneficia. Pe de altă parte, teologia nu poate uita nici măcar o clipă, pe parcursul dialogului sau interferenței cu filosofia, că mărturisește o Persoană, nu o doctrină, precum cea de sorginte filosofică. Aici e și cheia interpretării dialogului dintre Iisus și Pilat. Pentru că la întrebarea "ce este adevărul?" nu este chemat creștinul să dea un răspuns. Dacă ar fi întrebat: "Cine este adevărul?", cu siguranță că Pilat ar fi primit un răspuns.

<https://www.ziaruldeiasi.ro/stiri/adevarul-si-adevarurile--327966.html>

11) 100 de ani și tot atâtea povești de viață ale unei bunicuțe din Hangu – publicat de ZiarBicaz, pe 8 iulie

100 de ani și tot atâtea povești de viață pe care le-a trăit doamna Manolache Ioana, căreia îi urăm mulți, mulți ani cu sănătate !

Tort, flori, șampanie și multe urări de bine, de sănătate...de asta a avut parte bunicuța din Hangu!

„Mulțumiri și părintelui Ioan Simiraș, pentru că a fost alături de noi la acest eveniment emoționant! Ce a ajutat-o pe doamna Ioana să ajungă la această vârstă venerabilă? ”Credința și nădejdea în Bunul Dumnezeu”.

a transmis conducerea Primăriei Hangu

<https://www.ziarbicaz.ro/100-de-ani-si-tot-atatea-povesti-de-viata-ale-unei-bunicute-din-hangu>

12. UAIC are cea mai bogată ofertă educațională din ultimul deceniu – publicat de Evenimentul de Iași, pe 10 iulie

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași este pe punctul de a-și redobândi gloria de altădată, oferind la admiterea din acest an cel mai mare număr de locuri din ultimul deceniu – peste 12.000. Oferta de admitere cuprinde 207 programe de studii, 83 pentru studii de licență și 124 pentru studii de master.

Numărul locurilor în cele 15 facultăți ale UAIC a cunoscut o scădere însemnată la începutul deceniului trecut, însă, prin investițiile făcute în infrastructura educațională, printr-un management instituțional inspirat, dar și cu sprijinul unei echipe de cadre didactice implicate, de înaltă ținută, s-a reușit atragerea unui număr impresionant de tineri. Iar aceștia vin acum la UAIC din toate regiunile țării, dar și din străinătate, atrași, în mare măsură, de prestigiul universității și de calitatea actului educațional.

De mâine, 11 iulie, pentru șase zile, la UAIC se vor desfășura înscrierile pentru anul universitar 2022-2023, tinerii având posibilitatea de a-și depune doasarul atât la sediul Universității, cât și online, pe platforma inscriere.uaic.ro.

Din numărul total de locuri – 12.075, cea mai mare parte - 7.778, sunt destinate studiilor universitare de licență, iar 4.297 studiilor universitare de master. Absolvenții de liceu au la dispoziție 4.214 locuri la buget și 3.564 de locuri cu taxă, printre cele fără taxă aflându-se 107 locuri destinate absolvenților de licee din mediul rural, 30 pentru etnicii romi, 30 pentru candidații proveniți din sistemul de protecție socială și 15 pentru candidații cu cerințe educaționale speciale/dizabilități.

Pentru admiterea la studii universitare de master sunt scoase la concurs 2.450 de locuri fără taxă și 1.847 de locuri cu taxă.

La majoritatea facultăților, admiterea pentru studii de licență se va realiza exclusiv pe baza mediei generale de la examenul de bacalaureat. Cinci facultăți iau în calcul la admitere, pe lângă media generală de la examenul de bacalaureat, media anilor de studii, media la diferite discipline studiate în liceu sau nota la diverse probe din cadrul examenului de bacalaureat. Candidații la domeniul Educație Fizică și Sport vor susține o probă sportivă la alegere, care va avea o pondere de 60% în media finală de admitere.

Admiterea la studii de master se va face, în cazul majorității facultăților, pe baza unei medii în care examenul de licență va conta în proporție de 60%, iar nota la prezentarea CV-ului și/sau a scrisorii de intenție sau interviul va avea o pondere de 40%. În cazul Facultății de Drept, media examenului de licență va avea o pondere de 50%, media anilor de studii 25% și tot 25% nota obținută în urma analizei dosarului, pe baza scrisorii de intenție și CV.

Admitere la extensiunile din Chișinău și Bălți, dar și la filialele din Focșani și Botoșani

Oferta de admitere a UAIC pentru anul 2022 include 27 de specializări în limbi străine, 6 la studii de licență și 21 la studii de master. Candidații români de pretutindeni din Republica Moldova pot studia și în cadrul Extensiunilor UAIC din Bălți și Chișinău, unde au la dispoziție șase programe la studii de licență și patru programe la studii de master.

De asemenea, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași organizează, în anul 2022, concurs de

admitere și la filialele din Focșani și Botoșani.

Laureații olimpiadelor școlare și ai concursurilor naționale și internaționale au dreptul să fie admiși, pe locuri finanțate de la buget, fără susținerea concursului de admitere.

Oferta de admitere pentru românii de pretutindeni cuprinde 729 de locuri pentru studiile universitare de licență (664 de locuri la buget și 65 de locuri la taxă) și 423 de locuri pentru studiile universitare de master (350 de locuri fără taxă și 73 de locuri cu taxă). Candidații românii de pretutindeni din Republica Moldova au posibilitatea de a se înscrie și la extensiunile UAIC din Bălți și Chișinău, doar pentru programele de studii autorizate să funcționeze la aceste extensiuni. Înscrierile se fac la sediile extensiunilor, respectiv Universitatea Alecu Russo din Bălți (str. Pușkin 28, bloc 4, Aula 408) și Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Facultatea de Kinetoterapie (str. Andrei Doga nr. 22) sau online pe platforma [inscriere.uaic.ro](https://www.inscriere.uaic.ro). (Delia ALDEA)

<https://www.ziarulevenimentul.ro/stiri/moldova/uaic-are-cea-mai-bogata-oferta-educationala-din-ultimul-deceniu--217529256.html>

13. Dr. Răzvan Constantinescu, medic pedepsit de către UMF Iași pentru că a criticat versiunea oficială despre pandemie, a câștigat în instanță TOATE procesele intentate instituției – publicat de R3Media, pe 10 iulie

Dr. Răzvan Constantinescu, primul medic care a combătut versiunea oficială a autorităților privind pandemia, a anunțat că a câștigat toate procesele pe care le-a intentat Universității de Medicină și Farmacie (UMF) Iași.

Acesta fusese pedepsit de instituția unde a lucrat ca profesor pe motiv că a criticat măsurile impuse de autorități, așa cum R3media a relatat la vremea respectivă.

Acum, medicul a anunțat că a câștigat toate cele patru procese intentate UMF Iași, prin care a constatat ilegalitatea măsurilor dispuse împotriva sa, scrie Q Magazine.

În săptămâna dinaintea începerii vacanței judecătorești, am câștigat și ultimele două procese împotriva conducerii UMF Iași. În total, în instanța civilă, au fost patru. Patru! Cu alte cuvinte, nu a fost vorba de o greșeală la adresa unui angajat, ci de o veritabilă campanie, dusă cu persuasiune și intensitate, împotriva unui salariat care nu a făcut altă greșeală decât de a-și spune părerea sincer – drept garantat de Charta Universitară. Pe rând, instanțele de judecată (au fost trei completuri diferite, după cum au ajuns, aleatoriu, dosarele să fie distribuite) au anulat trei sancțiuni disciplinare și o aberație administrativă:

1. 4775/99/2021 – 31 martie – sancțiune pentru vina de a mă fi prezentat la examenul din vară (încălcând astfel o decizie a CA al UMF, unică în România și pe care am considerat-o discriminatorie) deși nu aveam test, certificat de vaccinare ori restul prostiilor prin care ăștia cu știința combăteau pandemia.

2. 4509/99/2021 – 30 mai – sancțiune pentru vina de a fi "denigrat" (!) universitatea;

"denigrarea" era, de fapt, o critică a unei decizii discriminatorii emisă de Consiliul de Administrație, iar exprimarea "denigratorie" era: "În cei 28 de ani, am fost deseori mândru de instituția la care lucrez. Astăzi, îmi este rușine."

3. 4776/99/2021 – 23 iunie – sancțiune pentru a fi dezvăluit în spațiul public discuțiile din cadrul Comisiei de etică și modul în care m-am apărat ([https://www.cotidianul.ro/medicul-razvan.../...](https://www.cotidianul.ro/medicul-razvan.../)).

4. 4315/99/2021 – 23 iunie – interdicția scrisă pe care am primit-o la data de 7 iulie 2021 de a mai interacționa cu studenții, față în față, dar și... on-line – fapt unic în anele jurisprudenței.

După cum mereu v-am promis, nu m-am clintit! Am așteptat senin deciziile justiției și am știut că asemenea bătaie de joc la adresa unui cadru didactic cu vechime de 29 de ani este inacceptabilă. Acum, că lucrurile s-au clarificat și din punct de vedere juridic, am datoriat de a prezenta amplu, în amănunt, publicului, porcăriile la care s-au dat Rectorul instituției și cei care, de frică sau din alte lipsuri, au participat la martelarea unui coleg. Pentru ca așa ceva să nu se mai întâmple. Pentru ca alții, care au pățit lucruri similare (cu ocazia întâmpinărilor din cadrul acestor patru procese, am aflat alte porcării ale conducerii, pe care le voi analiza punct cu punct în perioada următoare), dar nu au avut mijloacele necesare pentru a protesta, să vadă că se poate! Și nimeni, vreodată, ajuns într-o funcție efemeră, să nu se mai trezească latifundiar pe moșia statului! Am timp toată vara să vi-i prezint pe mititei în toată splendoarea. Că doar știau cu cine se pun!

N-aș vrea să credeți că în această luptă am fost singur. Pentru că aveau încredere în mine și în felul în care îmi argumentam ideile, avocații celei mai mari casei de avocatură din țară – Tuca Zbarcea & Asociații – m-au reprezentat pro bono (acesta este motivul pentru care, la fiecare decizie a instanțelor, găsiți că admite în parte contestația mea, partea neadmisă fiind obligarea intimitei la plata cheltuielilor de judecată: NU au existat cheltuieli de judecată!).

Deși în fața judecătorilor apăream mereu eu (să vadă și ei cum arată un denigrator care instituie un climat de intimidare și hărțuire asupra colegilor) toate actele, întâmpinările, notele scrise, interpretările juridice au fost opera acestor avocați admirabili. Fără profesionalismul lor, fără logica argumentației și referirile de tip enciclopedic la jurisprudență, probabil nu aș fi reușit.

Silviu Hromei, un tânăr avocat entuziast, pe care vi l-ați dori să vă reprezinte, a fost mereu în prima linie, el redactând majoritatea (dacă nu toate) documentele. Doamna avocat Dana Busini a fost eminența organizatoare. Însuși șeful casei de avocatură, domnul avocat Florentin Tuca, m-a sunat mereu să mă încurajeze (prima oară prin 2020, când mi-a și oferit serviciile sale complete gratuite și necondiționate: Domnule doctor, vin eu însumi la Iași, în instanță, dacă ziceți că trebuie!), atunci când simțea că sunt pe cale să-mi pierd încrederea. Multă vreme, am considerat că nu e înțelept să fac publică această colaborare a noastră, acum pot să le mulțumesc din toată inima! Voi reveni și la acest subiect în zilele următoare.

Paragraful precedent arată cât de frumos este să trăiești printre oameni. De aceea, nu pot să închei fără a vă mulțumi și vouă, prietenilor mei de aici și de pretutindeni, pe care mereu v-am simțit aproape; susținerea voastră a contat mult și eu, în schimb, promit să nu vă dezamăgesc niciodată!", a scris dr. Răzvan Constantinescu.

<https://r3media.ro/dr-razvan-constantinescu-medic-pedepsit-de-catre-umf-iasi-pentru-ca-a-criticat-versiunea-oficiala-despre-pandemie-a-castigat-in-instanta-toate-procesele-intentate-institutiei/>

14. Trupul tinerei ucise de rechin în Egipt a fost adus acasă, în orașul natal Suceava, unde va avea loc slujba de înmormântare – publicat pe 9 iulie de TVR Iași și Monitorul de Suceava

Sicriul cu trupul neînsuflețit al sucevenei ucise de rechin într-o stațiune din Egipt, Roxana Alina Donisan, în vârstă de 44 de ani, funcționară la Direcția de Finanțe, a ajuns acasă și a fost depus sâmbătă, 9 iulie, la Biserica „Sf. Vineri” din municipiul Suceava.

În jurul orei 13:00, în fața capelei Bisericii „Sf. Vineri” s-au aflat părinții Roxanei Donisan, Rodica și Gheorghe, împietriți de durere, oameni care și-au pierdut unicul copil, împreună cu alte rude, cunoscuți, vecini, dar și foști colegi de la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava. Zeci de oameni au vrut să-și ia rămas bun de la Roxana.

Chipuri îndurerate, buchete de flori, lumânări aprinse, coroane de flori cu mesaje de condoleanțe, sunet de clopote, toate într-un tablou al tristeții, al lacrimilor, al unei întâmplări tragice, nedorite, al pierderii unui om tânăr, plin de viață, cu tot viitorul în față.

După ce sicriul a fost depus în capelă, s-au citit rugăciuni, pr. Dumitru Airinei a oficiat o slujbă de pomenire, a rostit rugăciuni pentru odihna sufletului celei care a fost Roxana Donisan, iar cei prezenți și-au amintit de faptele frumoase și de bunătatea celei care a fost Roxana Alina Donisan.

Slujba propriu-zisă de înmormântare, moment în care Roxana va fi condusă pe ultimul drum, ultimul drum pământesc, drum presărat cu multe lacrimi și cu multe flori, va avea loc luni, 11 iulie, la ora 12:00, la Biserica „Sf. Vineri” din municipiul Suceava, apoi Roxana Alina Donisan își va dormi somnul de veci în cimitirul Bisericii „Sf. Vineri” din cartierul „George Enescu”.

Pr. Dumitru Airinei a săvârșit o slujba religioasă pentru iertarea păcatelor celei ce a fost Roxana Donisan și i-a îndemnat pe toți cei prezenți să rostească împreună rugăciunea „Tatăl nostru”. Pr. Airinei a mai spus: „Este foarte greu când moare o persoană tânără și mai ales în aceste condiții. Este foarte greu pentru părinți, pentru familie... chiar și pentru noi, preoții care slujim. E greu să te manifesti, e greu să mângâi familia. Pentru că te întrebi de ce i s-a întâmplat acestei persoane, care era credincioasă, venea la slujbe, era pașnică, de ajutor. Dar întrebarea <de ce> este cea mai păguboasă în astfel de momente. Pentru că nu există un răspuns. Dumnezeu are planuri cu fiecare dintre noi. Ne rugăm lui Dumnezeu să aibă grijă de sufletul ei și să o așeze în locul în care merită, în Împărăția Sa.”

- Remember

Mama Roxanei a povestit că fiica ei era îndrăgostită de stațiunea Hurghada, Egipt, și era pentru a treia oară acolo. De data asta și-a luat două sejururi, ca să aibă timp suficient să se bucure de mare și vacanță. Roxanei îi plăcea foarte mult să călătorească. A fost în Malaiezia, Singapore, China, Grecia etc.

La serviciu, la Administrația Financiară, în biroul în care a lucrat Roxana, a rămas doar o candelă aprinsă în memoria ei. Una dintre colege, Violeta Apetrea, ne-a spus că de luni, 4 iulie, Roxana ar fi trebuit să revină la serviciu. O altă colegă, Anca Boca, și-a amintit cât de fericită era Roxana că

a prins oferta last minute: „Era foarte fericită că pleacă în această vacanță, abia aștepta să ajungă. Au sunat-o de la agenția de turism că au un loc, era ultimul bilet la avion”. „Este o tragedie ceea ce s-a întâmplat, toți colegii sunt în stare de șoc. A fost o profesionistă, care se implica în toate activitățile serviciului. Era sufletistă, o fire energică și sportivă, iubea patinajul și apa, a fost dată de către părinți la înot încă de la 4 ani. Era foarte credincioasă, sociabilă și veselă, se făcea plăcută imediat”, au transmis colegii Roxanei, de la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava. Ea lucra la Finanțe din aprilie 2008, angajată în urma unui concurs. În prezent lucra la Serviciul colectare și executare silită persoane juridice. Roxana Alina Donisan abia împlinise 44 de ani în data de 17 iunie.

- Tragedia

Vă reamintim că potrivit unui comunicat al Ministerului de Externe, Ambasada României la Cairo a fost notificată telefonic, la data de 3 iulie a.c., de către agentul unei companii de turism cu privire la decesul unei românce aflate în vacanță în stațiunea Hurghada, Egipt. „În acest context, reprezentanții ambasadei au întreprins demersuri, în regim de urgență, pe lângă autoritățile competente egiptene în vederea obținerii unor informații suplimentare cu privire la circumstanțele producerii decesului. Potrivit informațiilor transmise de autoritățile competente egiptene, în urma investigațiilor realizate, a reieșit că decesul cetățeanului român s-a produs în urma unui atac al unui rechin. Reprezentanții Ambasadei României la Cairo au întreprins demersurile necesare pe lângă autoritățile române competente pentru identificarea, de urgență, a familiei din România a persoanei decedate, fiind transmise condoleanțe pentru pierderea suferită și oferite informațiile necesare cu privire la repatrierea trupului neînsuflețit pentru a fi înmormântat în România”, s-a arătat în comunicat, completând că: „Având în vedere că acest incident este al doilea de acest gen în ultimele două zile care implică atacuri de rechin, MAE recomandă cetățenilor români care se află în Egipt sau urmează să călătorească în această țară în scop turistic să urmeze sfaturile și recomandările autorităților locale în ceea ce privește zonele sigure de recreere și înot în mare”.

<https://www.monitorulsv.ro/Ultima-ora-local/2022-07-09/Trupul-neinsufletit-al-sucevencei-ucise-de-rechin-intr-o-statiune-din-Egipt-a-fost-adus-acasa>

<https://fb.watch/ebCeoBMop1/>

15. „Amiază culturală bucovineană” la Iași sub semnul binecuvântat al Icoanei – publicat de CraiNou, pe 8 iulie

Președintele Filialei SCLRB Iași, dr. Vasile Diacon, a deschis lucrările la a 98-a „Amiază culturală bucovineană”, din 26 iunie 2022, desfășurată în ambianța primitoare a Sălii „Justin Moisescu” din Palatul administrativ al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, anunțând subiecte generoase și prezentând invitații de marcă ai acestei manifestări: „Părintele profesor universitar dr. Gheorghe Petraru va vorbi despre «Icoana în Biserica Ortodoxă din Bucovina» și vom lansa Albumul de icoane și picturi semnate de regretatul pictor câmpulungean Filon Lucău, apărut la Editura PIM, în 2021, pe care îl va prezenta prof. dr. Ioan Răducea. Autorii albumului sunt Filon Lucău și Elena Alina Andruhovici, care au mai prezentat cărți în cadrul manifestărilor noastre. În final, prof. univ. dr. Constantin Cloșcă va vorbi despre volumul Memorie descătușată, Editura PIM, 2020,

semnat de Elena Alna Andruhovici”.

Părintele profesor Gheorghe Petraru este o cunoștință mai veche a dlui Vasile Diacon, de pe când păstora parohia Sf. Nicolae din Tătărași. Bucovinean prin adopție, căci soția preotului e originară din Straja Bucovinei, Vasile Diacon îi atrage atenția, cu umor, că încă mai așteaptă ca acesta să respecte datina și să plătească „hulpea” (obligația mirelui de a-i răsplăti cu băutură pe flăcăii satului).

Din eruditul expozeu al părintelui Petraru aflăm lucruri esențiale pentru înțelegerea dimensiunii religioase și a semnificației icoanei, acest „tezaur al lumii creștine”, prin „reprezentarea în pictural a sacrului”: „Icoana ortodoxă e mai mult decât artă, ea trebuie situată în conceptul de revelație, e o fereastră deschisă spre cer. Dacă în Vechiul Testament ea se conturează prin dimensiunea auditivă, în Noul Testament avem o dimensiune vizuală a revelației. Icoana lui Hristos este o sinteză, pentru că Hristos s-a făcut om și a îndumnezeit umanitatea. Prin urmare, a săruta icoana înseamnă să trăim această inspirație divină, să ne situăm într-o realitate spirituală, să împărtășim bucuria vieții și a credinței. Iconograful e un intermediar, așadar, în felul său, iar Bucovina noastră este de o densitate culturală spirituală cu totul deosebită, așa cum putem lesne vedea închinându-ne în mănăstirile admirabil pictate din această parte de țară: Ce-i în Cuvânt e pus în Icoană!”

Criticul de artă, profesorul dr. Ioan Răducea, care se identifică și ca membru al ASTREI, a fost și în „cealaltă Bucovină” și speră să ajungă din nou cu un «Album Cernăuți», apărut la Editura „Junimea”, pe care l-a pregătit în colaborare cu poetul Vasile Tărățeanu. Cu atât mai mult apreciază Albumul lui Filon Lucău, relevându-i notele originale, pentru că aceste icoane „sunt, subliminal, proiecții ale vieții și culturii bucovinene”, precizând că „Filon Lucău a cercetat fenomenul icoanei pe sticlă, apoi a produs chiar el astfel de comori, folosind și subiecte laice pentru a ilustra viața Bucovinei, sfințită într-un chip aparte prin lucrările sale. La imagistica clasicizată prin repetarea combinațiilor de negru și roșu specifice Bucovinei se adaugă explicațiile Alinei Andruhovici despre rostul imaginii respective, de o bogăție neașteptată, conturând, prin regionalisme și alte forme expresive, un prețios document dialectal. Valențele artistice ale autorului se exprimă prin reprezentări etnologice pitorești, dar și prin lucrări plastice expresioniste. Bucovina duhovnicească și o întreagă încregătură de trăiri se dezvăluie prin vibrația tonurilor și delicatețea reprezentărilor. În afară de motivul Maicii Domnului, impresionează și adâncul patriotism ce transpare într-o sumă de icoane ale lui Ștefan cel Mare, în stemele provinciilor românești trecute pe icoanele pe sticlă, în reprezentarea cu acuratețe a tezaurului coregrafic bucovinean. Prin această înduhovnicită reprezentare a vieții sufletești, prin redarea sentimentului românității ca o conștiință de zi de zi, Albumul contribuie la susținerea sentimentului național și are o certă valoare artistică”.

Profesorul dr. Constantin Cloșcă, despre care Vasile Diacon afirmă că este „un nume cu rezonanță în spațiul cercetării istoriei neamului românesc”, este impresionat de lectura volumului Memorie descătușată semnat de Elena Alina Andruhovici, „o carte cu trăiri emoționale în paginile căreia regăsim viața și avatarurile satului românesc de-a lungul a două războaie mondiale” și al cărui titlu „sugestiv prin simbolistică ne duce cu gândul la nevoia asumării unor amintiri, iar locuitorii satului Bahrinești au trăit din plin pagini de istorie care le-au zdruncinat viețile, prea puțin pomenite în zilele noastre spre cunoștința fiilor și nepoților acestui neam. Asistăm la împrejurări cumplite, cu ruperea în două a localității și calvarul evacuării, dar pe lângă dramatismul trăirilor, farmecul acestei scrieri stă în evocarea obiceiurilor și tradițiilor românești, cu o intensitate sporită pentru Bucovina. Din păcate, e un adevărat blestem pentru poporul român că mereu am fost hărțuiți și supuși încercărilor nedrepte și «accidentelor»

nefaste ale unor vecinătăți istorice”.

Cuvintele de mulțumire ale autoarei, impresionată de faptul că întâlnirea se desfășoară în proximitatea moaștelor Sfintei Paraschiva, au avut în vedere pe toți cei care s-au dedicat, alături de președintele Vasile Diacon, pregătirii acestei manifestări, celor care au însoțit-o în acest demers de cultivare a memoriei culturale, prin mai multe cărți „scrise cu inima”: „Am fost de mai multe ori în satul natal, pe care l-am numit «sat jertfelnic» fiindcă mulți săteni au pierit și la Fântâna Albă în încercarea de a trece granița în România, alții au fost deportați, au avut de suferit de pe urma stăpânirii străine! E singurul sat vizitat de Regele Mihai împreună cu Regina Ana, invitați la sfințirea noii biserici, de o rară frumusețe. Am crescut în rugăciune într-o familie cu respect față de semeni, iar ambele volume au fost izvodite cu documente istorice și cu Biblia pe masă.

Acest moment să fie un omagiu adus soțului meu, cu care am lucrat împreună la toate cu multă răbdare, urmând să mai adăugăm la acest album. Rămâne să continui cartea despre moșii și strămoșii noștri începută de soțul meu care a murit acum opt luni, la optzeci și opt de ani. Cred cu tărie în puterea rugăciunii și a gândului curat pentru pace, căci lumea e într-o neostoită sete și foame de pace!”

Doamna prof. Ioana Ieremia, evocându-l pe Filon Lucău, „coleg de școală, dintr-o familie cu patru copii, un autodidact pasionat de muzică, istorie și literatură, profesor implicat în educația comunității, care a făcut împreună cu etnologul Dumitru Rusan un studiu monografic al comunei Fundu Moldovei”, propune o deplasare a bucovinenilor ieșeni în aceste locuri istorice.

Doamna Angela Paveliuc Olaru, doctor în etnografie, fost muzeograf la Muzeul Lemnului din Câmpulung care a aniversat la 1 iunie 86 de ani de la înființare, pledează pentru cunoașterea civilizației lemnului cu motive specific bucovinene, după cum prezintă interes și simbolistica motivelor de pe ouăle încondeiate din Bucovina, pe care a avut ocazia s-o prezinte la un Congres cultural de la Lisabona.

Un portret luminos al soților Elena Andruhovici și Filon Lucău schițează cu accente calde profesoara de limbă română de la Fundu Moldovei dr. Luminița Țăran, relevând frumoasa moștenire culturală a acestora: „Au rămas două albume, adevărate monografii în imagini și caiete cu amintiri. Filon Lucău, pe care l-am cunoscut la școala din Botuș, a fost și președintele Societății «Dimitrie Gusti», iar doamna Elena-Alina este o învingătoare, a scris pagini exemplare pentru un recurs la memoria autentică a Bucovinei”.

Vasile Aioanei, care a activat ca ofițer treizeci de ani la Iași, a revenit în Câmpulung, cunoscându-i pe cei doi soți în Cenaclul literar «ara de Sus», unde aceștia erau recunoscuți ca adevărate reperi culturale. Stimulat de cartea Memorie descătușată ce amintește de scrierea Aniței Nandriș, are în lucru un volum despre istoria familiei sale (O poveste fără sfârșit), căci „cartea e tot ce rămâne după noi”.

Versurile cu accente tulburătoare pentru cinstirea Poetului Național, recitate de Doru Melnic de la Asociația literară „Păstorel” Iași au încheiat apoteotic „Amiaza culturală bucovineană”.

Relevând semnificațiile bogate ale acestei întâlniri „sub semnul Icoanei binecuvântate”, Vasile Diacon, președintele moderator al evenimentului, a mulțumit participanților, membri ai SCLRB și prieteni ai bucovinenilor, remarcând prezența unor distinși intelectuali de la Asociația Literară „Păstorel”, Liga Scriitorilor, Uniunea Ucrainenilor, Comunitatea Evreilor, Uniunea

Scriitorilor, muzeografi, medici, economiști, ingineri, a unor cadre didactice universitare și a oaspeților veniți din ținutul Câmpulungului Moldovenesc, într-un cuvânt, o elită culturală dedicată valorilor românești. (VICTOR IOSIF)

<https://www.crainou.ro/2022/07/08/amiaza-culturala-bucovineana-la-iasi-sub-semnul-binecuvantat-al-icoanei/>

16. Suceava: Program artistic la Mănăstirea Putna cu prilejul aniversării a 30 de ani de la canonizarea Sfântului Voievod Ștefan cel Mare – publicat de JurnalFM pe 10 iulie

Protosinghelul Dosoftei Dijmărescu, Mănăstirea Putna a adresat un cuvânt de prezentare a programului artistic ce a urmat:

– „Înalt Prea Sfinția Voastră, Prea Sfințiile voastre, stimată doamnă ministru, stimați invitați de aproape și de departe, dar cu toții iubitori ai Sfântului Ștefan, în cuvântul Înaltpreasfințitului Părinte Calinic, continuitatea în bine a fost, dacă putem să spunem cu un termen modern, cheia succesului, prin care Mușatinii ne-au clădit o cultură, o civilizație care a transmis mai departe credința ortodoxă și a adus-o în sufletele fiecărei generații, din timpul în care ei au condus Moldova, dar au pus o temelie pe care s-a transmis această credință și această cultură și civilizație ortodoxă până în zilele noastre. Grupul pe care majoritatea dintre dumneavoastră îl cunoașteți, «Ai lui Ștefan, noi oșteni» de la Liceul Ion Nistor din Vicovul de Sus, cu darul Dumnezeu și cu osteneala domnului profesor și a directorilor și a tuturor celor de acolo, funcționează de, nu puțini ani. Rădăcina lui s-a pus în anul 2004, atunci când părintele Ionel Maloș și doamna preoteasă Elena Maloș au avut primii «ai lui Ștefan noi oșteni» mici, mici de tot, care acum au la rândul lor copii care probabil sunt mai mari de înălțime decât erau ei atunci.

Dar atunci a fost și prima încercare, căci părintele Ionel Malos a dus la cele veșnice în 29 iunie 2004. Dar prea Bunul Dumnezeu și Sfântul Ștefan și Maica Domnului au ocrotit acest gând bun și i-au ajutat pe cei care s-au ostenit să îl ducă mai departe. În jur de 600 de tineri, ne-a spus domnul profesor Vasile Schipor că au trecut și s-au format în acest grup în cei 12 ani de activitate. Și tot ca un tâlc, spune dumnealui, și spun copiii de astăzi că, mereu l-au avut pe Sfântul Ștefan, ca un model de viață și mai ales sprijin, în ceea ce și-au propus să realizeze și nu numai. Programul de astăzi va fi următorul: «Prinos de recunoștință» – Maria Bodale, «Când a fost să moară Ștefan», «Îmbrăcați de sărbătoare la Putna», Gabriel Bodale, «Bucovina, Bucovina, colț de Rai», «Creștini de când ne știm pe lume», Andrei Hasna, «Ne cheamă Ștefan, Domn cel Sfânt», Teodora Chelba și Teodora Isopescu, «Doamne, nu pot să mi împart trupul», Valentin Schipor, «Nu uita, române!».

Mesajul grupului „A lui Ștefan, noi oșteni”:

– „Oamenii noi, înflorind în marea lumină a vieții, se înclină cu recunoștință spre pământul în care dorm oamenii vechi, din sămânța cărora au apărut ei, oamenii noi, ca florile noi, din pulberea florilor vechi. Grupul vocal tradițional «Ai lui Ștefan, noi oșteni» ai Liceului Tehnologic Ion Nistor, Vicovu de Sus, aduce prinos de dragoste și recunoștință binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, la împlinirea a 30 de ani de la trecerea sa în rândul sfinților.”

<https://jurnalfm.ro/2022/07/10/program-artistic-la-manastirea-putna-cu-prilejul-aniversarii-a-30-de-ani-de-la-canonizarea-sfantului-voievod-stefan-cel-mare/>

<https://www.facebook.com/watch/?v=362406492737290>

17. O familie de medici refugiată din Kiev, originară din India, s-a cununat creștin ortodox și și-a botezat copiii la Biserica „Sf. Înviere” în Suceava – publicat de Monitorul de Suceava

Războiul din Ucraina a schimbat complet viața unei familii de medici indieni care avea rezidență permanentă în Kiev, refugiată acolo din 2017, din motive religioase. Doctorul Raj Santlani are 44 de ani, s-a născut în India, din mamă greacă și tată indian. Părinții lui s-au cunoscut în Grecia, când tatăl lui lucra pentru filiala de acolo a unei companii farmaceutice germane. După căsătorie au plecat în India, dar la un moment dat s-au despărțit, mama s-a întors în Grecia și Raj a rămas cu tatăl său. De la vârsta de 15 ani a început să lucreze, mai întâi la o cafenea, la o companie de înghețată, la o fabrică de ciocolată, apoi ca brutar- patiser, asistent bucătar, șofer, paznic, manager de securitate și agent de turism.

„Așa am avut banii mei și am câștigat experiență. Mama a vrut să fiu doctor și în 1999 am venit în România, să fac facultatea de medicină din Timișoara”, ne-a povestit doctorul Santlani. În 2005 a absolvit Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara cu media 9,20. Tot în 2005 s-a botezat creștin ortodox la Catedrala Metropolitană „Sfinții Trei Ierarhi” din Timișoara, s-a căsătorit cu o româncă, împreună cu care are un fiu, Ryan. Pentru că în România salariile medicilor erau foarte mici la acea vreme – 230 de dolari/lună, după absolvire Raj a plecat în Grecia, la mama lui, și a lucrat o perioadă la micul magazin al acesteia, până când i-a expirat viza. Atunci a plecat împreună cu soția în India și s-a angajat, în 2006, ca asistent medical și apoi ca director executiv al unei companii farmaceutice și la clinica unui unchi, care este medic. „Soției mele nu i-a plăcut India. S-a întors în România și apoi ne-am despărțit. Ryan a rămas în România, cu mama lui”, spune medicul.

În 2010, Raj a cunoscut-o pe actuala sa soție, Mayuri, la un congres în New Delhi. Ea a studiat medicina în Rusia, la Universitatea de Stat de medicină „Academician I.P. Pavlov”, din Ryazan, și lucra de asemenea pentru o companie farmaceutică în India. Un an mai târziu s-au căsătorit.

Plecarea în Ucraina

Apropierea de religia creștină a făcut ca viața socială și economică a familiei Raj și Mayuri Santlani să nu fie tocmai ușoară în India, iar într-o zi, când fiul lor, Parth, a fost lovit și insultat, au decis să plece definitiv din țară. Variantele pe care le aveau atunci erau Chișinău și Kiev.

De la Kiev au primit viza foarte repede și așa, în 2017, au plecat spre capitala Ucrainei. S-au angajat ca bucătari la un restaurant din Kiev și au început să studieze managementul afacerilor. În 2021 au absolvit studiile de master în relații economice internaționale la Universitatea Krok din Kiev. Raj a lucrat în turism, apoi în industria pharma, iar soția lui la un restaurant, până când a început pandemia de Covid-19. „Locuiam în Kiev, aveam cumpărat un apartament, fetița noastră s-a născut acolo, are cetățenie ucraineană. Eu câștigam circa 2.200 de dolari pe lună, iar

soția 850-900 de dolari, eram mulțumiți. Când a venit războiul, am spus că nu mai putem rămâne. Se bombarda, nu mai era apă... Te uitați spre cer și îl vedeai că este oranj, nu albastru. După 11 zile de război, am vândut mașina cu 2.700 de dolari, am lăsat tot și am plecat. Ne-a dus un prieten cu mașina, cu gândul că mergem spre Polonia. Pe drum el a zis să venim spre România, că e mai bine. Am ajuns la Siret pe 5 martie. Dumnezeu a vrut așa”, crede Raj.

„Vreau o viață liniștită, vreau să nu fie copiii mei discriminați”

Au solicitat imediat azil în România. Mai întâi au stat 7 zile la Calafindești, unde au cunoscut „oameni minunați”, cu care sunt prieteni și acum. Apoi au închiriat un apartament în Suceava și au decis să rămână aici: „Vreau o viață liniștită, vreau să nu fie copiii mei discriminați. E safe (sigur – n.r.) pentru copii, chiriiile sunt mai mici ca în București sau în Timișoara, cred că cea mai bună opțiune este Suceava, chiar dacă salariile sunt mai mici aici”.

De Paște, au fost toți patru la slujbă la Biserica „Sfânta Înviere”. Deși a fost și cu alte ocazii în biserici creștine, Mayuri spune că aici i-a plăcut atât de mult încât a decis să treacă la religia ortodoxă, atât ea, cât și cei doi copii. A vorbit cu părintele Bogdan, au urmat toate procedurile și de sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena au fost toți trei botezați, în Biserica „Sf. Înviere” din Suceava. Mayuri a primit numele Elena, fiul, în vârstă de 8 ani, a fost botezat Ștefan, iar fetița, în vârstă de 3 ani, a primit numele Maria-Diana: „Ștefan cel Mare este un rege important. Parth a văzut în biserică la Mănăstirea Putna un monument cu el și i-a plăcut”.

După botez, preoții i-au cununat creștin ortodox pe Raj și Mayuri-Elena. Emoționat, Raj spune că la ceremonie au participat 5 preoți și inspectorul de la biroul de imigrări, care s-a ocupat de cazul lor, iar naș de botez și cununie le este părintele Bogdan.

Raj și soția lui își caută slujbe în Suceava sau în împrejurimi, conștienți că șansele de a lucra în România ca medici sunt practic nule, în viitorul apropiat. S-au înscris la Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă și speră ca foarte curând să aibă un serviciu, în orice domeniu în care experiența lor de până acum îi poate ajuta. Până acum strădaniile nu le-au fost încununuate de succes.

În România ei au statut de refugiat - azil politic, cu drepturi depline de a lucra sau a face afaceri. Raj vorbește fluent engleza, româna, hindi, punjabi, marathi, urdu, sindhi, bengali, marwadi, la nivel mediu ucraineana și greacă și la nivel de începător italiana și franceza. Mayuri-Elena vorbește fluent engleza, rusa și hindi și ucraineana la nivel mediu. Amândoi intenționează ca, indiferent în ce domeniu își vor găsi serviciu, din acest an universitar să se înscrie la studii de masterat, la Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, ca să poată avea mai multe șanse de a lucra la nivelul calificărilor și competențelor pe care le au.

<https://www.monitorulsv.ro/Local/2022-07-09/O-familie-de-medici-refugiata-din-Kiev-originara-din-India-s-a-cununat-crestin-ortodox-si-si-a-botezat-copiii-la-Biserica-Sf-Inviere-in-Suceava>

18. Polițiști la Școala de Vară – publicat de Deșteptarea, pe 9 iulie

Chiar dacă este vacanță, activitățile preventive dedicate elevilor continuă.

În această săptămână, polițiștii de prevenire din cadrul I.P.J. Bacău, alături de colegii lor de la Serviciul Rutier, Serviciul Criminalistic și Biroul Siguranță Școlară au fost prezenți în mijlocul copiilor care au ales să își petreacă vacanța în școlile de vară organizate în județul Bacău.

Astfel, alături de specialiști și voluntari din cadrul Centrului de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Bacău și de jandarmi din cadrul Inspectoratului Județean de Jandarmi Bacău, polițiștii au participat la activitățile organizate de către Fundația de Sprijin Comunitar Bacău în Stănișești și Panu, dar și la programele susținute de Parohiile "Sfinții Trei Ierarhi" Bacău, "Sfântul Ioan Botezătorul" Racova și "Nașterea Maicii Domnului" Zemeș

Principalele discuții au fost despre cum să fie mereu în siguranță și despre cum să nu devină victime sau autori de infracțiuni, în cadrul campaniilor "Vacanță în siguranță" și "Dincolo de aparențe".

Cei peste 380 de copii cu vârsta cuprinsă între 4 și 16 ani au adresat întrebări despre meseria de polițist, despre modalitatea în care sunt prinși infractorii, dar și despre cât de periculoasă este această meserie.

Copiii au fost împărțiți pe ateliere de lucru, astfel încât fiecare echipă să poată vedea materialele pregătite special pentru ei.

Astfel, polițistul criminalist a prezentat copiilor trusele necesare prelevării mijloacelor materiale de probă, modul în care persoanele sunt amprentate și cum sunt ridicate amprente de la fața locului.

Polițistul rutier i-a învățat principalele reguli de circulație și i-a determinat să conștientizeze pericolele nerespectării acestora.

Iar polițiștii de prevenire și siguranță școlară au discutat despre principalele reguli de siguranță, despre cum pot evita și rezolva situațiile conflictuale, dar și despre pericolele consumului de droguri, ale internetului și ale unui anturaj nepotrivit.

De asemenea, specialiștii antidrog au pregătit o serie de jocuri și activități care i-au provocat pe copii să conștientizeze că viața este cea mai de preț, mai ales atunci când este una sănătoasă, trăită în bine și corect.

Activitățile de acest fel vor continua pe întreaga perioadă a vacanței, cu bucurie și interes, pentru a transmite că suntem preocupați și ne pasă de siguranța celor din jur.

<https://www.desteptarea.ro/politisti-la-scoala-de-vara/>

19. Pr. Protopop - Ioan Bârgăoanu, prin masa bucuriei, hrănește pe toată lumea, chiar și pe cei care nu cred în Dumnezeu! – publicat de BZBC, pe 9 iulie

Masa bucuriei organizată prin Protopopiatul Onești, este destinată tuturor săracilor, indiferent de religie, rasă, etnie. Astfel, peste 230 de porții de mâncare sunt oferite zilnic săracilor din Onești.

Părintele Protopop Ioan Bârgăoanu ne povestește cum arată o zi normală la masa bucuriei:

“9 iulie 2022 la Masa Bucuriei și Prânzul Ștefanian!

Dialog de astăzi:

- Sunteți parintele Bargaoan ?

- Da.

- E prea mult să scrieți sa va dați mari că faceți și dregeți !..Da...

- Da. Posibil...

Însă nu e prea mult să arătăm SĂRĂCIA care crește ZILNIC !

- Asta așa e !

- De ce ați venit totuși aici ??!

- Să iau două porții de pachete...și pe mâine.

- Și cât vă costă !??

- Nimic. E pentru noi săracii...

- Am înțeles. Vi se cuvine, așa e?

- Da. E pentru noi !

- Doamne ajută !

- Bine. Eu nu cred în Doamne, Doamne..al tău.

-Poftim două porții. Nu trebuie sa crezi...ești liber !

- Mulțumesc.“

Proiectul social a fost gândit la început cu 100 de porții de mâncare pentru cei săraci, astăzi, din cauza situației economice, numărului săracilor a crescut simțitor.

"Arătăm zilnic că sărăcia crește. De la 100 porții acum două luni depășim 230 de porții zilnic acum. Creșterea sărăciei nu e creștere economică! Sărăcia arată cine suntem! Deranjam când arătăm gunoiul de sub preșul societății?! Educația precară, nivelul de trai scăzut..Nu au condiții sa se spele , sa se îngrijească, sa trăiască civilizată.

La Masa Bucuriei se răspunde apelului sufletului sărman prin Protopoiatul Onești care reprezintă Biserica Ortodoxă Română." Pr Protopop - Ioan Bârgăoanu

Biserica Ortodoxă nu uită de cei săraci, iar asta se vede prin misiunea zilnică a Protopopiatului Onești.

"Anunțați pe cei care sunt părăsiți în case sau blocuri flămânzi și necăjiți SA VINĂ LA NOI! Unii nu au FB sau mijloace de informare. Le dăruim o ciorbă caldă, o jumătate de pâine, o gogoasă, apă și de e posibil felul doi." Pr Protopop - Ioan Bârgăoanu

Mesajul Părintelui Protopop pentru credincioși:

"Hristos-Dumnezeu ne învață :

<< - Dați-le voi să mănânce !>>

Prin voi înțelegem: eu, tu, noi, voi, preoți și mireni, membrii Bisericii lui Dumnezeu. Suntem ajutați de apropiații noștri prin diversele lor implicații sociale și prin dragostea de zi cu zi a bucatarelor și voluntarilor de la Masa Bucuriei. Suntem ajutați de oameni cu suflet mare, de săraci și de bogați pentru cei sărmani sau needucați!

Pace și bucurie!

Zi cu frumos în gând!"Pr Protopop - Ioan Bârgăoanu

<https://www.bzbc.ro/2022/07/pr-protopop-ioan-bargaoanu-prin-masa.html>

20. PS Ignatie: Puterea corupe. Corupe sufletul, dezumanizează și ne transformă în dictator... - publicat de ȘtiriEst, BZV, pe 11 iulie

Duminică, 10 iulie 2022, Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, a săvârșit slujba de sfințire a bisericii cu hramurile „ Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail” și „Sfântul Arhidiacon Ștefan” din Parohia Toporăști, Protopoiatul Vaslui.

Din soborul slujitorilor au făcut parte și părintele protopop Adrian Chirvasă și părintele paroh Alin Ștefan Sava.

După slujba de sfințire, a urmat Sfânta Liturghie, oficiată în altarul de vară al complexului parohial.

Răspunsurile liturgice au fost date de membri ai Grupului psaltic „Sfânta Mare Muceniță Chiriachi”, al Catedralei Episcopale din Huși, dirijați de diaconul Vlad Mironescu.

În cuvântul adresat celor prezenți, Părintele Episcop Ignatie a vorbit despre delicatețea și sensibilitatea de care a dat dovadă sutașul, expresie a credinței sale puternice:

«Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: la nimeni, în

Israel, n-am găsit atâta credință» (Matei 8, 10)

Fragmentul evanghelic ne relatează o minune pe care Domnul Hristos a săvârșit-o cu sluga unui centurion (sutaș). Acesta s-a apropiat de Domnul Hristos, rugându-L să îi vindece sluga, care era grav bolnavă și imobilizată la pat.

Centurionul era un comandant peste o sută de soldați. Erau în slujba ocupantului roman. Toți cei care slujeau romanilor, care ocupaseră Țara Sfântă în vremea Mântuitorului, nu erau agreeți pentru că pactizau cu cei care puneau biruri – erau sume de bani foarte mari, iar localnicilor le era foarte greu.

Sutașul s-a dovedit a fi un om cu o credință extraordinară, de care S-a mirat însuși Domnul Hristos, exclamând: „nu am văzut atâta credință nici în poporul ales”.

Credința puternică din suflet l-a învățat pe sutaș să fie un om extrem de delicat, sensibil, atent și milostiv față de suferințele celui de lângă el. Acest lucru reiese din faptul că el, chiar dacă ocupa o funcție publică foarte importantă, s-a gândit, din dragoste față de sluga sa, să se ducă la Hristos și să îi ceară să îl vindece pe acela. Domnul Hristos, văzând credința frumoasă din sufletul centurionului, i-a spus: „voi veni la tine, în casa ta, și îl voi vindeca”.

În fața unei asemenea bunătăți și generozități dumnezeiești, centurionul se smerește și îi spune lui Dumnezeu niște cuvinte care sunt expresia unei credințe foarte puternice și autentice: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul casei mele, ci numai zi cu cuvântul și eu voi crede, cu toată ființa, că se va vindeca sluga mea”.

Chiar în momentul în care Hristos i-a spus că îi va fi vindecată sluga, cel imobilizat la pat, suferind și prins în chingile durerii, a fost vindecat.

Credința acestui sutaș scoate la iveală un suflet foarte delicat și sensibil. Deducem acest lucru din atitudinea acestuia.

În primul rând, a avut grijă să nu îl expună pe Domnul Hristos, acceptând să vină în casa unde era bolnavul. În mentalitatea vremii respective, niciun evreu nu avea voie să meargă în casa unui păgân, pentru că contactul fizic al unui evreu cu un păgân era considerat o sursă de impuritate.

Probabil centurionul cunoștea această cutumă religioasă a vremii. S-a gândit, ca o expresie a smereniei și a delicateții, să nu îl expună pe Hristos. Cărturarii și fariseii pândeau orice posibilă greșeală a lui Hristos. Probabil centurionul s-ar fi bucurat să îl primească, în casa sa, pe Cel în care avea așa mare credință, însă a spus: „spune numai cu cuvântul, nu este nevoie să fii lângă patul celui bolnav”. Câtă delicatețe și grijă, ca să nu-L expună pe Hristos”.

Pornind de la conduita centurionului roman, Ierarhul Hușilor a insistat pe atitudinea pe care trebuie să o manifestăm față de cei din jur, indiferent de poziția socială, atât a noastră, cât și a celor care au nevoie de sprijinul nostru:

O altă atitudine din care deducem delicatețea acestui centurion este faptul că, chiar dacă avea o funcție, își iubea foarte mult subalternii, care îl slujeau și îl ajutau. În vremea aceea, slujitorii erau considerați parte din familie. Chiar dacă condiția lor era una inferioară, și raportul dintre stăpâni și sclavi era unul strict, se bucurau de o atenție aparte.

Din nefericire, fără a generaliza, cei care ocupă funcții și au anumite responsabilități și un anumit

număr de oameni cu care colaborează, nu manifestă întotdeauna delicatețe și atenție față de aceștia.

Pe unii îi îmbată puterea și funcția și nu mai știu să se comporte. Devin foarte duri, insensibili, exigenți, de parcă ei nu ar fi oameni.

Nu îi mișcă absolut nimic din cele pe care le trăiesc cei pe care îi coordonează. Sunt nenumărate situații în care se comportă foarte inuman, inadecvat și necuviincios.

Centurionul ne învață, pe toți cei ce ocupăm anumite funcții (din care ar trebui să decurgă maximă responsabilitate, sensibilitate și dragoste), că este nevoie să lăsăm să vorbească umanitatea din noi atunci când cei cu care lucrăm sau ne sunt colaboratori, au nevoie de ajutorul nostru.

Să nu ne asprească funcția și să nu ne transforme în niște brute, comportându-ne necuviincios cu cei din jur.

Din păcate, puterea nu ne lasă să mai fim oameni. Credem că stăpânim lumea, că decidem pe destinele celorlalți și le strivim viețile prin comportamente și atitudini de bătărași, atât de nepotrivite în raport cu ceea ce ne cere Hristos.

Orice suflet, cu o credință autentică în Hristos, ar trebui să manifeste multă delicatețe și sensibilitate, oriunde s-ar afla – față de membrii familiei, la locul de muncă sau în societate.

Oriunde, omul credincios ar trebui, în mod natural, să fie delicat, sensibil și cu foarte multă dragoste și deschidere față de nevoile celui de lângă el.

Fiecare avem câte o responsabilitate. Este esențial să o conjugăm cu cât mai multe momente de omenie, de dragoste, de bunătate și de îngăduință față de cei care au nevoie de toate acestea.

Nu este simplu; în limbaj popular avem un cuvânt: „funcția schimbă firea omului” – de multe ori nu mai recunoaștem persoana care până să acceadă la o funcție de vizibilitate, avea o anumită modestie și capacitate de a fi înțelegător. Odată instalat în funcție, nu-l mai recunoaștem. Rămânem perplecși și ne întrebăm ce anume l-a schimbat atât de mult. S-a lăsat îmbătat de putere.

Puterea corupe. Corupe sufletul, dezumanizează și ne transformă în dictatori, cu reflexe totalitare față de cei din jur, și insensibili la nevoile lor.

Sutașul nu a cerut nimic pentru el, ci pentru slujitorul său. Dumnezeu ne va aprecia mult mai mult și se va bucura mult mai mult când ne lăsăm pe noi înșine și suntem altruști, gândindu-ne mai întâi la nevoile celorlalți și apoi să ne îngrijim de ale noastre.

Nu suntem prea obișnuiți cu o asemenea logică, ci întâi ne vedem de ale noastre, și abia apoi, dacă mai avem dispoziție, ne ocupăm și de cei care au nevoie de noi. Sutașul a inversat acest raport.

La finalul Sfintei Liturghii, în semn de apreciere a lucrării pastorale și edilitare de până în prezent, Părintele Episcop Ignatie l-a hirotesit într-un iconom stavrofor pe părintele paroh Alin Ștefan Sava.

<https://stiriest.ro/2022/07/11/ps-ignatie-puterea-corupe-corupe-sufletul-dezumanizeaza-si-ne-transforma-in-dictator/>

<https://www.bzv.ro/episcopul-husilor-fiecare-avem-c-te-o-responsabilitate-este-esen-ial-s-o-conjug-m-cu-c-t-mai-multe-momente-de-omenie-de-bun-tate-i-de-ng-duin-s-nu-ne-aspreasc-func-ia-avut-89764>

21. Rugăciuni pentru ploaie. Patriarhia Română îi îndeamnă pe toți preoții să facă slujbă „la vreme de secetă” – publicat pe 8 iulie, de Realitatea, Adevărul, Monitorul

Patriarhul Daniel a făcut un apel la rugăciune, în contextul secetei din România.

Patriarhia Română adresează un îndemn părintesc către toate Eparhiile sale, pe teritoriile cărora seceta persistă, să officieze rugăciunile care se rostesc stăruitor „la vreme de secetă”.

„Aceste rugăciuni speciale se citesc în biserici sau pe câmp, pentru ca Dumnezeu să trimită ploaie liniștită, spre buna rodire a pământului. Este, așadar, absolut necesar ca în asemenea împrejurări să cerem ajutorul lui Dumnezeu prin rugăciune stăruitoare, deoarece Dumnezeu <<face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei dreți și peste cei nedreți”, se arată într-un comunicat transmis vineri de Patriarhia Română.

https://www.realitatea.net/stiri/actual/rugaciuni-pentru-ploaie-patriarhia-romana-ii-indeamna-pe-toti-preotii-sa-faca-slujba-la-vreme-de-seceta_62c8260047530824b849bed3

https://adevarul.ro/news/societate/patriarhia-romana-apel-rugaciune-inctarea-secetei-1_62c837205163ec42716c6111/index.html

<https://www.bzv.ro/patriarhia-rom-n-apel-la-rug-ciune-pentru-inctarea-secetei-89765>

<https://www.monitorulsv.ro/Religie/2022-07-09/Apel-la-rugaciune-pentru-inctarea-secetei>

22. Fața nevăzută a Trinitas TV – Răzvan Clipici, p. Teologos – publicat de Chilicathonită.ro, pe 10 iulie

O echipă de la Trinitas TV a venit în Sfântul Munte și cu acest prilej am realizat un interviu cu realizatorul Răzvan Clipici în care, cu multă pace și delicatețe, Răzvan ne dezvăluie puțin din munca nevăzută și așezarea inimii a unui realizator Trinitas TV.

Despre misiunea Bisericii Ortodoxe prin mass-media

Părintele Teologos: Astăzi, în duminica Sfinților români – în România serbată – și în duminica Sfinților Athoniți care este serbată astăzi în Sfântul Munte, avem o echipă de la TRINITAS în

frunte, să spun așa, cu Răzvan Clipici care este redactor și prezentator la TRINITAS.

O să discutăm cu Răzvan despre o mare problemă astăzi: problema misiunii în secolul 21. Îl rog pe Răzvan să ne vorbească puțin din experiența sa la TRINITAS și nu numai despre cum vede el lucrarea de misiune a Bisericii Ortodoxe în principal, bineînțeles, a Bisericii Ortodoxe Române, din experiența sa, în contemporaneitate. Ai cuvântul.

Răzvan Clipici: Vă mulțumesc foarte mult că m-ați invitat să particip la acest podcast, în primul rând și o să încerc pe cât îmi este posibil să prezint câteva informații care poate îi ajută pe cei care ne privesc.

Ce pot să vă spun este că Biserica Ortodoxă Română (BOR), începând cu anul 2007, la inițiativa și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel a înființat trustul de presă BASILICA ce cuprinde mai multe segmente: Agenția de știri Basilica, Radio TRINITAS, Televiziunea TRINITAS și ziarul LUMINA.

Eu sunt mai angrenat bineînțeles, după cum ați și prezentat, în activitatea de la televiziune. Mă ocup de filme documentare și cred că mesajul pe care Biserica dorește să-l transmită ajunge poate cel mai ușor, facil la credincioși, prin intermediul imaginii. Trăim într-o epocă a imaginii, trăim într-o epocă în care omul nu mai are atât de multă răbdare să cerceteze, să studieze, să citească foarte mult, din păcate, deși această activitate este una extrem de folositoare și atunci cred că mesajul Bisericii poate fi mult mai ușor receptat prin intermediul materialelor video.

Din experiența anilor trecuți, știu că filmele documentare joacă un rol foarte important în ceea ce privește preferințele celor care urmăresc postările, de exemplu, de pe canalul de YouTube al Televiziunii TRINITAS. Cele mai multe vizualizări sunt cele făcute pe baza filmelor documentare în special a filmelor care se referă la viețile sfinților sau viețile unor mari cuvioși, unor mari duhovnici.

Sfinți și duhovnici în... imagini.

Eternitatea sfințeniei

Părintele Teologos: Cum explici – de ce există această preferință a oamenilor referitoare la imagine? Nu numai la imagine, sigur și asta, dar pe mine mă interesează întâi de toate, această preferință a oamenilor pentru sfinți, pentru mari duhovnici.

Răzvan Clipici: Cred că oamenii au nevoie de repere, au nevoie de persoane care să le arate că sfințenia nu este ceva care s-a întâmplat acum 2000 de ani, ci sfințenia e la fel de actuală ca în perioada Mântuitorului și în zilele noastre. Avem eroi ai credinței, că practic asta sunt sfinții, care ne dovedesc că trupul acesta pe care fiecare dintre noi îl purtăm poate să se îndumnezeiască. Hristos poate să regăsească în noi ceva din iubirea pe care a arătat-o față de oameni.

Părintele Teologos: Adică Ortodoxia este valabilă și astăzi și va fi în veci pururi, pentru că Hristos același este și acum și azi și mâine și în veci, amin.

Răzvan Clipici: Și mai cred un lucru: că asta ne arată faptul că harul Duhului Sfânt lucrează în istorie și Biserica își are menirea ei în continuare la fel cum a avut-o și în primele secole. Practic, dacă Biserica nu mai are sfinți, atunci nu-și mai are rostul.

Părintele Teologos: Exact

Răzvan Clipici: Biserica trebuie să nască sfinți.

Părintele Teologos: Biserica este atelier de sfinți, Biserica este fabrică de sfinți, asta este menirea ei.

Răzvan Clipici: Da, da. Laborator al mântuirii, așa cum spune părintele Stăniloae.

Inițiative

Părintele Teologos: Exact. Și din cauza asta cred că sunt foarte important aceste reportaje și de fapt, eu socotesc că aceste repere îi mențin pe oameni în viață. Și din cauza asta, cred că Dumnezeu validează foarte mult această lucrare de misiune și chiar noi ne bucurăm foarte mult și salutăm această inițiativă a Patriarhului și a Patriarhiei în general, de a înființa canalul TRINITAS și mai ales, de a canoniza pe sfinți, de a oficializa acum cultul sfinților, pentru că oamenii au nevoie de aceste lucruri.

Răzvan Clipici: Aș vrea să spun că Biserica nu numai că, bineînțeles, ăsta e rolul oricărei biserici autocefale de a-și canoniza oamenii care s-au ridicat din sânul acelei biserici, care și-au sfințit viața și a căror sfințenie a fost constatată atât de credincioși cât și de ierarhii din sinodul bisericii respective, dar cred că în Biserica noastră mai este și o altă activitate foarte frumoasă, gândită tot de Părintele Patriarh și anume aceea de a consacra fiecare an unei mari personalități duhovnicești sau unei teme spirituale foarte importante.

Părintele Teologos: A, da!

Răzvan Clipici: Iar anul acesta este anul rugăciunii și anul sfinților isihăști: Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie Velicicovschi.

Părintele Teologos: Slavă lui Dumnezeu!

Răzvan Clipici: În acest context, noi am și venit aici, în Sfântul Munte, pentru a filma mai multe interviuri cu părinți care i-au cunoscut atât pe părintele Dionisie Ignat de la Colciu, cât și pe părintele Petroniu Tănase – care au fost niște părinți cu o viață aleasă, cu o viață sfântă, care s-au nevoit în părțile acestea binecuvântate de Dumnezeu și de Maica Domnului.

Activitatea de jurnalist

Părintele Teologos: Deci dacă amândoi că am căzut de acord că într-adevăr Dumnezeu dorește această lucrare de misiune și într-adevăr este o lucrare de misiune foarte necesară, ai văzut semne concrete ale ajutorului lui Dumnezeu în activitatea ta?

Răzvan Clipici: Da, sigur că da. Cred că atunci când lucrezi cu astfel de materiale, să zic filme biografice ale unor sfinți au ale unor părinți duhovnicești care sunt... bineînțeles, toată lumea le cunoaște viața și foarte mulți dintre noi îi cinstesc deja ca sfinți chiar dacă uneori încă n-a fost oficializat cultul sfântului respectiv, dar am trăit astfel de momente în care bineînțeles, eram în impas, nu reușeam să găsec modalități de a ajunge la anumite persoane, de a programa anumite interviuri, se întâmplau tot felul de ispite, nu merge mașina, nu ne mai luat cu vaporul sau..., mă rog, au fost o mulțime de situații.

Și bineînțeles, atunci în situațiile acestea, am apelat la ajutorul sfinților și l-am simțit concret. Numai trebuie să îl ceri, că Dumnezeu întotdeauna iese în întâmpinarea ta și bineînțeles că Dumnezeu lucrează prin sfinții Săi. Și acești sfinți mijlocesc.

Ajutorul Sfântului Nectarie

Părintele Teologos: Ai putea să dai un exemplu concret sau de un sfânt care se specializează de astfel de ajutoare?

Răzvan Clipici: Eu am un sfânt foarte drag sufletului meu – Sfântul Ierarh Nectarie.

Părintele Teologos: Aha! Ok.

Răzvan Clipici: Un sfânt care e foarte popular în România și care este cinstit în toată Ortodoxia și cred că această cinstire care i s-a dat după trecerea sa la cele veșnice a fost pe măsura smereniei sale. Pe cât de smerit a fost, pe atât de cunoscut este astăzi, Sfântul Nectarie și pe cât de umilit a fost.

Părintele Teologos: Da, da.

Răzvan Clipici: Pentru că Sfântul Nectarie în timpul vieții sale a fost cu totul nesocotit de contemporani, ba chiar umilit, batjocorit, învinuit de culpi care nu erau ale lui și acest sfânt este un sfânt foarte grabnic-ajutător. Îl socotesc ocrotitor al meu, chiar dacă nu mă numesc Nectarie, dar îl socotesc ocrotitor al meu și permanent mă rog Sfântului Nectarie. Nu numai în situații de boală, suferință, Sfântul și-a arătat milostivirea asupra mea sau a familiei mele, ci și în situații concrete, în împrejurările concrete ale vieții.

De multe ori, întâlneam oameni care mă ajutau cu anumite probleme pe care le aveam de rezolvat și care întârziu să se rezolve.

Părintele Teologos: Aha. Și strigai către Sfântul.

Răzvan Clipici: Bineînțeles, strigam către Sfântul, mă ajuta și într-un sfârșit, nu știu cum se făcea că omul respectiv ajungea să îmi povestească de Sfântul Nectarie.

Părintele Teologos: Slavă lui Dumnezeu! Ce frumos!

Răzvan Clipici: Chiar vorbeam cu un părinte și îi povesteam unele întâmplări în care Sfântul m-a ajutat concret și spunea că Sfântul Nectarie nu are cum să-și păărăsească copiii.

Părintele Teologos: Corect, corect. Și deci se pare că e protectorul celor din televiziune, să zic.

Răzvan Clipici: Nu știu dacă al celor din televiziune. E protectorul tuturor celor care-i caută ajutorul.

Părintele Teologos: Da, așa e.

Sfântul Nichifor Leprosul

Răzvan Clipici: Și la fel, acum în perioada pandemiei, am constatat lucrul acesta și eu însumi cred că mă înscriu sau îmi doresc să mă înscriu între cei acre au mare evlavie la acest sfânt: Sfântul Nichifor cel lepros.

Părintele Teologos: Așa este, da.

Răzvan Clipici: Un sfânt care foarte mult ajută și așa spune că este un sfânt foarte prietenos.

Părintele Teologos: Da, da.

Răzvan Clipici: Toți sfinții s-au remarcat prin smerenia vieții lor și în cazul acesta Sfântul Nichifor cel lepros s-a dovedit de o smerenie și răbdare desăvârșită prin toate suferințele pe care le-a îndurat în viața sa. Iar acum, după adormirea sa, mai ales în timpul pandemiei s-a dovedit grabnic ajutător față de toți cei care i-au cerut ajutorul.

Înfruntarea reacțiilor ostile

Părintele Teologos: Da. Bun. Astea-s părțile pozitive. Cumva există anumite reacții negative la faptul că – de ce televiziune, de ce... lucruri de genul ăsta? O mică paranteză înainte. Trebuie să știți că în Sfântul Munte, inițiativa Patriarhiei Române de a avea, totuși cred eu, unul dintre cele mai bune dacă nu cel mai bun post de televiziune sau de radio, acest sistem numit BASILICA – TRINITAS, în Sfântul Munte este privită această inițiativă foarte bine. Ați avut însă, cum spuneam, păreri negative la lucrurile acestea? Cum le-ați gestionat?

Răzvan Clipici: Acum, cred că orice lucrare în viața oricui este și contestată de unii, apreciată de alții. Eu personal nu am avut astfel de confruntări. Probabil că la nivel de conducere de televiziune au existat și astfel de probleme. Dar cred că prin misiunea pe care o face televiziunea și aici nu mă refer doar la aceste materiale la care am făcut referire.

Menirea televiziunii pentru cei bolnavi

Cred că cea mai importantă lucrare a televiziunii este alta. Și anume faptul că se transmit slujbele în fiecare zi: Sfânta Liturghie și Vecernia în fiecare zi, iar pentru oamenii neputincioși, pentru cei care sunt imobilizați la pat, pentru cei care nu pot ieși din casă, iar în perioada pandemiei nu mai spun, pentru cei care efectiv nu aveau voie să-și părăsească domiciliul decât pentru situații urgente, cred că televiziunea are o lucrare sfințitoare.

E foarte important și am ajuns cu ocazia filmărilor pentru alte subiecte, am ajuns în multe mănăstiri în care am întâlnit și călugări sau maici bolnave, care erau imobilizate la pat și care îmi spuneau cât de mult se folosesc de Radio TRINITAS sau de Televiziunea TRINITAS pentru faptul că pot să participe la slujbe, chiar dacă într-un mod indirect și să se hrănească duhovnicește din ele.

E foarte greu să fii imobilizat, să nu poți să participi la slujbe și să-ți dorești lucrul acesta. Or lucrul acesta, în zilele noastre, slavă Domnului, se poate rezolva și prin intermediul tehnologiei.

Un exemplu de revizuire a opiniei

Părintele Teologos: Exact. Unul din avantajele tehnologiei. Înainte să-ți pun următoare întrebare, vreau să mărturisesc și eu ceva. Cel mai mare liturgist, pentru cine nu știe, specialist în Liturgică, domn profesor Stelianos Papadopoulos, în clipa în care televiziunea elenă dorea și a transmis live Liturghia, el a fost foarte împotriva acestui lucru, spunând că omul trebuie să fie acolo pentru că Liturghia este un act eminentamente interpersonal și trebuie să fie față către față omul cu Dumnezeu și așa mai departe.

Bineînțeles că domnul profesor avea dreptate, dar până la un anumit punct. Și punctul acesta a fost până în clipa în care domnul profesor, datorită bătrâneții și altor factori, s-a îmbolnăvit. Și a fost imobilizat la pat și a fost pe pat de spital. Și în clipa respectivă a început să se uite la Liturghie la televizor. Și dacă înainte tuna și fulgera împotriva transmisiilor live, că omul trebuie să fie în biserică și într-adevăr omul trebuie să fie în biserică. Deci fraților, nu trebuie să folosim ca îndreptățire a lenei noastre faptul că transmite TRINITAS live slujba. Nici vorbă de așa ceva!

Cine poate să meargă, trebuie neapărat să meargă acolo. Dar în clipa în care cineva nu poate să meargă, TRINITAS este efectiv salvator, sfințitor. Și dădea mărturie despre acest lucru, cum spuneam, și cel mai mare liturgist, liturghist – cum se pronunță în românește, nu știu cum, liturgos...

Răzvan Clipici: Liturgist

Părintele Teologos: Liturgist, așa, al lumii, domn profesor Stelianos Papadopoulos care spunea că într-adevăr televiziunea este extraordinară în clipa în care cineva nu poate să fie în corpore acolo, bineînțeles nu din motive de patimă. Asta am vrut să completez și să...

Răzvan Clipici: Da, uneori, poate televiziunea să creeze și o comoditate pentru unii.

Părintele Teologos: Exact asta.

Răzvan Clipici: Dar nu la cazurile acestea m-am referit.

Părintele Teologos: Bineînțeles, bineînțeles.

Răzvan Clipici: E foarte important de precizat asta, că poate omenii în timpul pandemiei s-au obișnuit și mai comozi.

Părintele Teologos: Da, da

Răzvan Clipici: Pentru că poate duminica n-au mai trebuit să se trezească atât de devreme încât să se pregătească să poată să ajungă până la biserică sau la mănăstirea la care obișnuiesc să participe la Sfânta Liturghie și bineînțeles, după ce s-a permis accesul la biserici, poate unii dintre ei au preferat în continuare să stea în fața televizoarelor. Nu.

Cred că doar în situații de boală, de neputință, atunci trebuie să apelăm și la varianta aceasta și bineînțeles, tot în această situație în care există astfel de neputințe trupești, nu trebuie ignorată Sfânta Împărtășanie. Adică în continuare preotul va veni la căpătâiul bolnavului, îl va spovedi, îl va împărtăși. Trebuie să existe efectiv și o lucrare directă.

Părintele Teologos: Bineînțeles, personală, inter-personală.

Răzvan Clipici: Da, da, da. Dar în restul timpului în care, evident, persoana nu poate să se deplaseze, cred că e salvator...

Îmbunătățiri

Părintele Teologos: Da. Ce ar putea să facă oamenii? În general, cum ar putea să fie mai bun TRINITAS și cum ar putea să fie mai bună lucrarea, în general, a Bisericii, inclusiv noi?

Răzvan Clipici: Cred că pentru amândouă am un singur răspuns: dacă vreau să se schimbe ceva fie în televiziune, fie în biserică, fie în țara mea, fie în lumea în care trăiesc, schimbarea ar fi să plece cu mine. Eu trebuie să îmi doresc să fiu mai bun, eu trebuie să doresc să am grijă mai mare față de aproapele meu, eu trebuie să mă schimb astfel încât, văzând schimbarea mea și ceilalți să se schimbe.

Părintele Teologos: Adică tu să fii schimbarea pe care ar trebui să o vezi în ceilalți.

Răzvan Clipici: Da. Așa cum și Sfântul Serafim de Sarov spune – dobândește pacea și mii se vor mântui în jurul tău. Cred că este valabil și în astfel de schimbări. Poate de multe ori noi așteptăm ca alții să se schimbe. Nu cred că aici este cheia răspunsului, ci orice schimbare trebuie să plece cu mine. Vreau să se întâmple ceva mai bine, atunci eu trebuie să încep să fac lucrul acela mai bine.

Nelipsita rugăciune în toate

În același timp, cred că una dintre lucrările cele mai importante din viața oricărui creștin, privind și schimbările, privind cursul vieții obișnuite, este rugăciunea. Prin rugăciune, noi putem să intrăm în comuniune cu Dumnezeu și Dumnezeu dacă crede că este folositor lucrul respectiv îngăduie să se întâmple. Dacă nu, Dumnezeu are atotștiința și știe mult mai bine ceea ce îmi este mie de folos să se întâmple sau nu.

Și chiar știu că există o apoftegmă în Patericul egiptean, cred, în care cineva, un monah mergea pe nisip în pustia Egiptului și vedea acolo urmele pașilor săi și mai vedea o pereche de pași pe nisip. Erau pașii lui Dumnezeu. Iar în momentele cele mai grele, în momentele de ispită, și-a dat seama că e doar o pereche de pași pe nisip. Și ulterior, când au apărut și ceilalți pași pe nisip, I-a reproșat lui Dumnezeu: Doamne, dar când am avut nevoie mai mare de tine, unde ai fost? Și Dumnezeu i-a răspuns: te țineam în brațe.

Părintele Teologos: Da, da.

Răzvan Clipici: Ei, așa este în viața fiecărui om.

Părintele Teologos: Deci să facem tot ce putem, dar să nu forțăm, să nu forțăm. Nu este bine, nu este bine.

Profesionalismul

O altă întrebare: ce înseamnă pentru tine profesionalul, (a fi) profesionist?

Răzvan Clipici: Pentru mine înseamnă pasiune în primul rând, dar nu pasiune cu sensul de patimă așa cum traducem din franceză, ci pasiune în sensul de devotament. Nu fac asta pentru că trebuie să îmi primesc un salariu, ci pur și simplu fac asta pentru că îmi place ceea ce fac, pentru că îmi doresc ca oamenii să prețuiască ceea ce primesc și în același timp, o fac cu toată conștiința pentru că îmi doresc ca lucrul să fie bine plăcut, să fie ca pentru Hristos.

Părintele Teologos: Faci pentru Dumnezeu.

Răzvan Clipici: Țsta este cred motivul pentru care fiecare om trebuie să-și facă lucrarea acolo unde activează. Și bine ar fi ca fiecare să facă ceea ce îl preocupă. Să nu facă munci sau mă rog, activități care sunt străine de preocupările lui pentru că atunci evident că intervine o neplăcere,

un dezgust față de activitățile pe care le face și nu o să iasă bine niciodată.

Părintele Teologos: Deci profesionistul face pentru Dumnezeu și prin El pentru oameni.

Răzvan Clipici: Da. Nu mă consider un profesionist. În general.

Părintele Teologos: Nu. Vorbim. N-am zis de tine, persoanele de față se exclud. Pe când amatorul face pentru plăcerea proprie, pentru egoismul propriu. Da. Asta e.

O întâmplare despre îndrumare

Să-ți spun o întâmplare. La un moment dat, m-am spovedit la părintele Onufrie din Munții Pendeli în apropiere de Atena, nu știu dacă știi. Are un dar al clarvederii foarte puternic, foarte tare. Și am intrat înăuntru, m-a primit în picioare și a spus: „cum te cheamă, părinte?” Și i-am spus: „părintele Teologos, binecuvântați!” „Cu ce te ocupi, părinte?”. I-am spus: „Știți, cu calculatoarele.” „A, cu calculatoarele! Ai tastat cutare, cutare, cutare, ai făcut aia, aia, aia și așa mai departe?” Eh, mi-a spus efectiv ce am făcut. Bun.

„Cu ce te mai ocupi, părinte?” Spun: „Știți, mă ocup cu fotografia și așa mai departe, dar nu știu dacă să mai fotografiez la slujbe...”

„Vaai, părinte! Neapărat și neapărat să fotografiezi! Neapărat și neapărat să faci, dar să faci în clipa în care cineva este în stare de lacrimi, în stare de rugăciune pentru că acolo este Duhul Sfânt în lucrare și Duhul Sfânt dorește să intre în fotografia ta și atunci fotografia ta va fi veșnică.”

Asta mi-a spus-o un părinte cu darul clarvederii în apropierea Atenei. Un părinte bătrân. Eu mă așteptam să..., eu știu? Să mă bată cu codul de bare, să mă bată cu crucifixul peste cap.

Slujbele din biserică și fotografia

Răzvan Clipici: Referitor la ceea ce ați spus și îmi cer iertare că vă întrerup. Cred că această lucrare a fotografiatului în timpul slujbelor e una foarte folositoare. Și în afară de faptul că expunem într-adevăr ceea ce s-a petrecut la slujbă, mai postăm eventual pe internet, pe un site sau rămâne pur și simplu în arhiva personală.

În situația în care sunt eu, de pildă, de a face filme documentare sau de a scrie un articol despre o anumită personalitate, eu am învățat cât de valoroasă este o fotografie de arhivă, o fotografie de epocă. Pe lângă valoarea ei efectiv materială pentru că cu cât se învechește, valoarea ei crește și la fel și valoarea ei istorică în funcție de personajele care sunt surprinse în imaginea respectivă.

Dar și aceasta este o muncă cu care mă confrunt destul de des: aceea de a căuta în arhive – arhive de stat, arhive personale – diferite fotografii. Fie cu evenimente din viața bisericii, fie cu evenimente din anumite mănăstiri, care privesc un anumit părinte duhovnic sau chiar sfinți, pentru că avem și fotografii cu sfinți contemporani.

Este foarte important să mai găsești câte ceva despre o anumită persoană, mai ales că se întâmplă totuși ca oamenii care au trăit în apropierea zilelor noastre, au fost aproape contemporani cu noi, ei au trăit într-o simplitate desăvârșită și foarte greu reușești să găsești o fotografie. Iar când o găsești, te bucuri foarte mult și bucuria o împărtășești și cu ceilalți atunci când o prezinți: fie într-un material video, fie într-un articol.

Icoana și fotografia

Părintele Teologos: Apropos de ce discutăm. În istoria Bisericii au fost șapte sinoade ecumenice. Bine, nouă, de fapt, dar șapte să spunem așa în accepțiunea oficială. Șase sinoade ecumenice au fost făcute legat de dogma întrupării lui Dumnezeu Cuvântul, despre, hai, să zic așa, Persoana Sfintei Treimi, bineînțeles, în principal persoana Domnul nostru Iisus Hristos. Al șaptelea sinod ecumenic însă a fost legat de imagini, de icoane.

Socotesc că acest lucru arată importanța capitală a imaginii, a icoanei pentru mântuirea noastră și mai ales, că a fost legată tot de faptul că pe Mântuitorul Îl putem fotografia, adică Îl putem cuprinde în icoană, de ce? Pentru că S-a întrupat. Cred că e foarte important lucrul ăsta. Ce ai de spus?

Răzvan Clipici: Sunt întru-totul de acord și cred că această hotărâre a sinodului șapte ecumenic sau hotărârile luate în cadrul sinodului șapte ecumenic sunt cu atât mai valoroase cu cât cei care au luptat pentru cinstirea sfințelor icoane, mulți dintre ei au sfârșit ca martiri. Adică acolo nu era vorba doar de o dispută teologică ce se baza doar pe argumente și contra-argumente, ci s-a ajuns până la martiriu. Lucru care arată cât de important a fost această dogmă în istoria Bisericii sau este, nu a expirat!

Părintele Teologos: Este, este.

Răzvan Clipici: Nu a expirat această hotărâre și este la fel de valabilă pe cât a fost și în primele secole pentru că avem reprezentări ale sfinților încă din primele secole. Iar prima reprezentare în imagini a chipului Mântuitorului Hristos a fost pe sfânta mahramă.

Părintele Teologos: Chiar o minune, da.

Răzvan Clipici: A fost cea care a șters chipul Mântuitorului, fața Mântuitorului atunci când mergea pe drumul spre răstignire. Iar în privința imaginii, cred că omul are nevoie să vadă pe cel înaintea căruia se închină. Bineînțeles că noi nu cinstim materia, nu cinstim lemnul pe care este pictată icoana, nu cinstim fotografia ca materie...

Părintele Teologos: Substanța chimică, da.

Răzvan Clipici: Dar noi îl cinstim pe cel care este reprezentat în fotografie, în icoană, în frescă, în toate aceste reprezentări. Și cinstirea pe care o adresăm sfântului se înalță la cel zugrăvit în icoană, așa cum ne învață Sfântul Vasile.

Părintele Teologos: Da...

Relatare despre lucrul la un film documentar

Răzvan Clipici: Iar în privința materialelor de arhivă la care am făcut referire mai târziu, cred că ar fi foarte frumos să amintesc aici o întâmplare pe care am trăit-o alături de sfinția voastră, în 2019. Ne-am întâlnit la Mănăstirea Vatoped și atunci v-am spus că am de făcut un film documentar despre decretul 410. Un film foarte drag sufletului meu, un film la care am muncit mai bine de doi ani și în care am strâns mărturii ale monahilor care au trăit această experiență foarte tragică, de pe întreg cuprinsul României.

Și atunci v-am întrebat dacă cumva se întâmplă să aveți în arhiva Mănăstirii Vatoped, o filmare

făcută în anii 60, atunci când se împlineau 1000 de ani de monahism athonit. O filmare făcută cu patriarhul Iustinian vizitând Mănăstirea Vatoped și toate celelalte mănăstiri din Sfântul Munte Athos.

Părintele Teologos: Așa este.

Răzvan Clipici: Și mi-ați spus că s-ar putea să existe ceva în arhiva mănăstirii. Și într-adevăr, ați descoperit această filmare, mi-ați oferit-o și ulterior, am prezentat-o în cadrul filmului.

La ceva timp, ocupându-mă acum de filmul documentar dedicat părintelui Dionisie Igna, discutând cu părinții de la Chilia Sfântului Ipatie, am sesizat împreună cu ei – de fapt, părinții chiar mi-au atras atenția și ulterior s-a certificat lucrul acesta – că în acele filmări ale vizitei Patriarhului Iustinian la Mănăstirea Vatoped, Părintele Patriarh Iustinian a fost întâmpinat de doi mari cuvioși athoniți care au avut o viață aleasă și anume: părintele Dionisie Ignat și părintele Dometie Trihenea, starețul de la Chilia Colciu – Sfântul Gheorghe. și starețul de la Chilia Sfântul Ipatie.

Părintele Teologos: Așa este.

Răzvan Clipici: Și bucuria a fost extraordinar de mare. Chiar dacă atunci când am folosit aceste imagini...

Părintele Teologos: Nu știi.

Răzvan Clipici: Inițial, nu mi-am dat seama de prezența lor în acele filmări. Da și astfel de bucurii tot apar pe parcurs atunci când lucrez la astfel de materiale. Dumnezeu îngăduie așa câte o mică binecuvântare și bucuria e nespusă.

Bucuria vederii

Părintele Teologos: Da, eu cred că este vorba de bucuria vederii și necesitatea vederii. Și Moise și Ilie s-au bucurat enorm când L-au văzut pe Dumnezeu. Și pe Muntele Sinai și pe Muntele Tabor, mai apoi.

Oamenii au nevoie să vadă și din cauza asta socotesc că pentru a ne sfinți, avem nevoie de icoane. Și icoane de astăzi sunt și icoanele bizantine, icoanele din biserică ce trebuie neapărat să existe și neapărat să se continue, dar avem nevoie și de altfel de forme de imagini care din păcate astăzi – vedem că tinerii sunt foarte tributari imaginii și din păcate, noi încă nu putem să le oferim un contra-balans la imaginile cu care ei sunt bombardați, dar ne străduim.

Răzvan Clipici: Da. Este foarte greu acum în viața unui om să gestioneze imaginile pe care le vede zi de zi, dar cred că cea mai bună pavază în privința unei auto-cenzurări, unei dorințe de a căuta să vezi ceea ce este bineplăcut lui Dumnezeu și oamenilor bineînțeles, este de a avea gândul permanent la Dumnezeu.

Gândul acesta permanent la Dumnezeu este practic o rugăciune. Știu că citisem în scrisorile Sfântului Teofan Zăvorâtul. Cineva pune exact întrebarea aceasta. Sfântul Apostol Pavel spune rugați-vă neîncetat. Și persoana respectivă întreba: cum putem să ne rugăm neîncetat că totuși mai avem și alte activități? e destul de dificil.

Părintele Teologos: Da...

Gândul mereu la Dumnezeu

Răzvan Clipici: Și Sfântul Teofan Zăvorâtul vine cu următorul răspuns: gândul permanent la Dumnezeu este o rugăciune. Nu trebuie neapărat rostită o rugăciune în fiecare clipă, dar dacă ai gândul la Dumnezeu atunci faci și ce este bineplăcut lui Dumnezeu, pentru că gândul la Dumnezeu te oprește, te auto-cenzurează să faci anumite fapte care Îl supără pe Dumnezeu. Cu toate că este în firea omului să greșească după căderea în păcat, adică păcatul a fost deja impregnat foarte adânc...

Părintele Teologos: Da... devine o a doua fire...

Răzvan Clipici: Da, da, dar cred că acest gând la Dumnezeu ne poate apăra de foarte multe păcate și ne apropie mai mult de Dumnezeu. Cu toate că evident, în viața fiecăruia există momente de deznădejde, de cădere, momente în care fiecare își pune cumva...

Părintele Teologos: Întrebarea...

Răzvan Clipici: Tot felul de întrebări care... nu știu... fiecare își dă seama că există o retragere a harului din viața sa și bineînțeles atunci noi trebuie să ne dovedim fidelitatea față de Dumnezeu. Dar din păcate, mulți dintre noi nu reușim și aici mă dau exemplu în primul rând pe mine, dar fiecare suspin, fiecare lacrimă, fiecare moment de auto-recunoaștere a greșelilor pe care le are cineva, înseamnă foarte mult în fața lui Dumnezeu. Și important e să fim pe cale.

Părintele Teologos: Pe cale.

Răzvan Clipici: Cădem, ne ridicăm mergem mai departe.

Părintele Teologos: Deci, fraților, luptați-vă, rugați-vă, aveți imagini bune, să vă uitați și la TRINITAS pentru că imaginile duc la mântuire și să nu uităm întotdeauna să avem gândul la Dumnezeu. Așa să ne ajute bunul Dumnezeu!

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin

<https://www.chilieathonita.ro/2022/07/10/fata-nevazuta-a-trinitas-tv-razvan-clipici-p-teologos/>

23. ACCEPT: Peste 15.000 de oameni au sărbătorit comunitatea LGBTQIA+ din România, pe Calea Victoriei FOTO – publicat pe 9 iulie

Cea de-a 17-cea ediție a Marșului Bucharest Pride a avut loc pe 9 iulie pe traseul Calea Victoriei - Parcul Izvor. Peste 15.000 de oameni au umplut inima Capitalei cu iubire și susținere pentru comunitatea LGBTQIA+ din România, anunță organizația ACCEPT, într-un comunicat oficial.

Potrivit organizatorilor, anul acesta, Bucharest Pride s-a bucurat de cel mai lung traseu din istoria sa având ca punct final Parcul Izvor, care a găzduit timp de 4 zile cea de-a doua ediție a Pride Park - un maraton de evenimente în aer liber care au sărbătorit iubirea și cultura

comunității LGBTQIA+. Printre participanți s-au numărat persoane LGBTQIA+ alături prieteni, familie, colegi, aliați din cadrul misiunilor diplomatice, precum și reprezentanți ai organizațiilor non-guvernamentale LGBTQIAÂ din țară.

”Ne bucurăm de prezența în număr mare a comunității LGBTQIAÂ și a aliaților săi la evenimentele organizate în cadrul săptămânii Bucharest Pride 2022. Marșul Bucharest Pride este în continuare locul unde ne cerem drepturile ca persoane LGBTQIAÂ în România. Comunitatea LGBTQIAÂ din România a arătat astăzi că, în ciuda tuturor problemelor și greutăților pe care le înfruntă zilnic, are curajul și perseverența de a lupta în inima Bucureștiului pentru iubire. Anul acesta la Bucharest Pride am sărbătorit prin fiecare eveniment puterea acestei comunități, iar cei 15.000 de oameni prezenți astăzi pe Calea Victoriei au demonstrat încă o dată că împreună suntem mai puternici, iar vocile noastre nu pot să mai fie ignorate de statul român”, a declarat Alex Zorilă, organizatoarea Bucharest Pride 2022.

Tema de anul acesta a Bucharest Pride s-a concentrat pe celebrarea puterii comunității LGBTQIAÂ și a sentimentului de apartenență a persoanelor față de comunitate.

Timp de 9 zile, participanții s-au bucurat de peste 20 de evenimente - concerte, piese de teatru, ateliere, performance-uri și nu numai - care au explorat felurile în care comunitatea LGBTQIAÂ poate să rămână unită în ciuda lipsei de drepturi egale și a tuturor lucrurilor cu care se confruntă zilnic în România.

Timp de 9 zile, participanții s-au bucurat de peste 20 de evenimente - concerte, piese de teatru, ateliere, performance-uri și nu numai - care au explorat felurile în care comunitatea LGBTQIAÂ poate să rămână unită în ciuda lipsei de drepturi egale și a tuturor lucrurilor cu care se confruntă zilnic în România.

https://adevarul.ro/news/bucuresti/peste-15000-oameni-sarbatorit-comunitatea-lgbtqia-romania-calea-victoriei-foto-1_62c9c1915163ec427176d6b7/index.html

24. Gigi Becali a stropit cu agheasmă pe traseul marșului LGBTQ – publicat pe 10 iulie de OrtodoxInfo, ActiveNews

Un sobor de preoți, împreună cu circa 100 de manifestați, au oficiat duminică o slujbă pe Calea Victoriei din București, după ce cu o zi în urmă a avut loc marșul Bucharest Pride organizat pentru comunitatea LGBTQ.

Finanțatorul FCSB, Gigi Becali, a participat la slujbă, a stropit cu agheasmă și s-a rugat. Manifestația a început la Biserica Sfântul Nicolae Tabacu, situată pe Calea Victoriei și a urmat apoi drumul pe care cu o zi în urmă s-a desfășurat manifestația comunității LGBTQ.

Protestatarii au venit cu icoane și cu steagul României și au cântat cântece religioase.

<https://ortodoxinfo.ro/2022/07/10/gigi-becali-a-stropit-cu-agheasma-pe-traseul-marsului-lgbtq/>

<https://www.activenews.ro/stiri/Gigi-Becali-a-sfintit-cu-agheasma-traseul-pe-care-au-trecut->

25. „Voi fi alături de camarazi, la Marșul Normalității!” Mesajul lui Florin Dobrescu de solidarizare cu acțiunea Noii Drepte – publicat de Buciumul.ro, pe 7 iulie

„Voi fi și anul acesta alături de camarazii de la Noua Dreaptă și îndemn pe toți prietenii să se implice în susținerea Marșului Normalității. Ne vedem sâmbătă 9 iulie, ora 13, în Piața Victoriei!”, a scris Florin Dobrescu, secretarul Fundației Ion Gavrilă Ogoranu, într-o postare pe Facebook, preluată de mai multe platforme on-line.

“Sunt 17 ani de când, cu o consecvență demnă de apreciat, Noua Dreaptă și liderul ei, avocatul Tudor Ionescu, organizează Marșul Normalității în aceeași zi cu parada propagandei homosexuale, ca o replica a bunului simț în fața exhibării ostentative a păcatului. Este și aceasta o formă de mărturisire a valorilor creștine și a punctului de vedere al Bisericii lui Hristos în fața unei adevărate ofensive propagandistice vădit anticreștine și nu în ultimul rând antinaționale.

Pentru că, așa cum subliniam mai sus, este vorba în primul rând de o propagandă. De o ideologie, construită pe aceeași dialectică marxistă care a zămislit și stalinismul, al cărui tăvălug sângeros este actualizat în prezent de siloviki-i de la Kremlin. Doar că marxismul de rit occidental, trotskist, are abilitatea de a utiliza, ca vectori ai propagandei sale, teme ridicate forțat la rangul de probleme esențiale ale societății, transformându-le ridicol în cauze de fond ale societății de azi. Scopul însă rămâne același: ofensiva împotriva așezărilor străvechi ale civilizației creștine europene și de pretutindeni.

Creștinii nu luptă împotriva homosexualilor, ci a păcatului în sine. Cu atât mai mult, avem îndatorirea de a ne împotrivi promovării programatrice a păcatului și propagandei prin care acesta ajunge să fie prezentat ca o virtute, în cadrul unui întreg proces de bulversare a scării de valori la nivelul societății.

În ultimă instanță, totul se reduce la o chestiune politică, sau mai exact ideologică.

Acei oameni minunați, care la cumpăna veacului trecut au îndrăznit să se opună, inclusiv cu arma în mână, comunismului stalinist, au luptat și s-au sacrificat în primul rând pentru Libertate. Pentru libertatea tuturor. Dar libertatea nu înseamnă anarhie morală și socială, or tocmai aici se insistă în a se face o periculoasă confuzie de către cercurile Stângii.”

<https://www.buciumul.ro/2022/07/06/voi-fi-alaturi-de-camarazi-la-marsul-normalitatii-mesajul-lui-florin-dobrescu-de-solidarizare-cu-actiunea-noii-drepte/>

26. FAȚA NEVĂZUTĂ A HOMOSEXUALITĂȚII. Chestiunea Începutului de Mileniu cu Dr. Bioetician Virgiliu Gheorghe. INTERVIU publicat de Familia Ortodoxă, pe ActiveNews, pe 9 iulie

Un interviu cu Dr. Bioetician Virgiliu Gheorghe despre o problemă mereu actuală

Cu siguranță, acum douăzeci și cinci de ani, o asemenea temă abordată într-o revistă oarecare era o nebunie. Cine ar fi putut crede atunci că lumea, peste numai două decenii, va ajunge să pună în discuție înseși fundamentele culturii și civilizației umane? Dacă spuneai cuiva că în filme homosexualii vor fi tratați ca niște eroi, iar copiii vor învăța la școală că homosexualitatea este cel puțin la fel de normală ca heterosexualitatea, ți-ar fi zis că ești adeptul teoriilor conspiraționiste. Cu toate acestea, s-a ajuns în unele aspecte cu mult mai departe decât atât. Lumea este tot mai convinsă că trebuie să dăm și homosexualității un loc mai în față în societate, fără să-și dea seama că îl vrea chiar pe cel din capul mesei. Către ce ne îndreptăm și ce putem face pentru a încetini cât de cât această ofensivă fără precedent a homosexualității în lumea modernă? La aceste întrebări și la o mulțime altele răspunde o excepțională monografie asupra temei în discuție – „Fața nevăzută a homosexualității” –, carte unde Virgiliu Gheorghe și Andrei Dîrlău trag un semnal de alarmă de care noi toți ar trebui să ținem seama, căci familiile, copiii și chiar libertatea noastră de a gândi și acționa este pusă astăzi în primejdie de o nouă revoluție asemenea celei bolșevice, făcută astăzi în numele „clasei homosexualilor”. (Familia Ortodoxă)

– Domnule Virgiliu Gheorghe, ce v-a determinat să începeți lucrul la această carte? Subiectul nu este unul deloc obișnuit.

– Au fost mai multe evenimente la mijloc. În primul rând, am întâlnit în conferințele ținute în țară mai multe persoane care fuseseră direct sau indirect victime ale homosexualității. De pildă, un băiat m-a rugat să scriu pe această temă, pentru a nu mai trece și alții prin iadul pe care el însuși l-a cunoscut. Se eliberase, cu ajutorul lui Dumnezeu, dar rămăsese vizibil marcat. Pe urmă, o mamă îmi povestea, în urma unei alte conferințe, că băiatul ei, adolescent fiind, în numai doi ani căzuse pradă homosexualității. Mi-a spus mama lui că avea un cuțit cu care amenința că-l va ucide pe prietenul lui dacă-l va prinde cu altul. Băiatul chiar mersese la biserică până la o anumită vârstă, și dintr-odată alunecase în homosexualitate. Într-adevăr, îi lipsise tatăl, iar mama părea să aibă un comportament dominant – condiții ideale pentru dezvoltarea unei tulburări a identității de gen. În fine, au mai fost și alte întâlniri sau convorbiri telefonice cu persoane apropiate sau chiar cu tineri și tinere care căzuseră pradă homosexualității. Toate acestea m-au determinat să cred că homosexualitatea devine o problemă tot mai importantă a societății noastre.

– Credeți, așadar, că astăzi, mai mult decât altădată, există riscul ca un tânăr să ajungă homosexual?

– Desigur. Asistăm la o schimbare majoră a mentalităților, indusă de mass-media. Cu ajutorul ingineriilor psiho-sociale care se aplică astăzi pot spune, la capătul a peste un an de cercetări privind tema homosexualității, că societatea actuală, cu motoarele turate la maxim, împinge lumea către experiența sau către comportamentul homosexual.

Apariția comportamentului homosexual

– Cu alte cuvinte, credeți că oricine poate ajunge homosexual?

- Nu neapărat, însă astăzi probabilitatea ca un tânăr să aibă experiențe homosexuale este foarte mare. În primul rând, pornografia îi familiarizează pe copii și pe adolescenți cu perversiunile sexuale. Îi inițiază chiar în practicarea acestora, iar la limită, undeva, acolo, în această imagerie demonică, homosexualismul are un loc pus de-o parte. Pe urmă, în unele dintre petrecerile la care iau parte adolescenții, alcoolul, drogul și relațiile promiscue fac posibilă incidența relațiilor homosexuale, în condițiile în care își schimbă partenerii sau fac sex în grup. Să nu credeți că am înnebunit spunând asta! Am primit mai multe mărturii privind acest fenomen. Sunt deschise centre în țara noastră unde chiar cei căsătoriți merg ca să-și schimbe partenerii și să facă sex în grup. Sunt chiar promovate la televizor - ca să vedeți unde s-a ajuns...

Deci, consumând alcool sau droguri, unii tineri ajung la astfel de acte, fără chiar să conștientizeze ce fac! Pur și simplu sunt posedați de alții, în condiții de semi-transă indusă de alcool sau drog. Acestea toate se petrec însă în contextul în care mass-media, ca și filmografia hollywoodiană, pun într-o lumină pozitivă relațiile homosexuale. A ajuns „la modă”, cool, să fii homosexual, astfel că în multe dintre anturajele unor bresle ale intelectualilor s-au înmulțit homosexualii. În carte chiar am dat exemplul unui manual pentru școlile din Germania, în care copiii sunt îndemnați să construiască propoziții în care să pună cuvântul gay în locul celui de cool. De genul, „aceasta este o mașină gay”. Nu este oare asta o invitație făcută copiilor să devină și ei gay?

- Credeți că numai câteva experiențe homosexuale sunt suficiente ca un om să devină homosexual?

- Nu, desigur. Dar se amestecă lucrurile. Se rupe linia de discontinuitate între comportamentul heterosexual și cel homosexual. La băieți există o etiologie puțin diferită de cea a fetelor privind apariția homosexualității. Comun au faptul că majoritatea homosexualilor provin din familii cu probleme: ori familii monoparentale, ori familii unde tatăl este absent sau tiranic, iar mama este dominantă, călcând în picioare bărbăția băiețelului, batjocorind-o, chiar dacă o face în mod subconștient. Iar pentru fată, o astfel de mamă se instituie într-un model de realizare, ca femeie, pe o linie de comportament extrem de masculin.

La băieți însă, un rol important în apariția comportamentului homosexual îl joacă, pe lângă tulburările identității de gen, abuzul homosexual. Adică au fost abuzați într-o anumită circumstanță, de cele mai multe ori de persoane din anturaj sau de adulți care se aflau față de ei într-un raport de autoritate, și față de care copilul dezvoltase o anumită relație afectivă.

La fete, rolul cel mai important în declanșarea comportamentului lesbian îl joacă debutul vieții sexuale de timpuriu, faptul că au trecut prin multe paturi și și-au pierdut stima de sine, faptul că au fost atrase să practice o mulțime de perversiuni și să fie umilite și batjocorite de bărbații care le-au posedat - toate acestea pot să le inducă o repulsie față de bărbați. De fapt, repulsia sau reacția poate fi față de un întreg trecut al unor relații sexuale extrem de deumanizante. În acest context, ele află alinare afectivă, căci fără afectivitate greu supraviețuiesc, și chiar satisfacție în relația cu o altă femeie care a trecut printr-o experiență similară.

„Zona crepusculară” a confuziei privind identitatea

- Ați pomenit de câteva ori despre „tulburarea de identitate de gen”. Ce înseamnă aceasta?

- În cuvinte simple, băiatul sau fetița nu se mai regăsesc comportamental sau psihologic în matricele sexului propriu. Adică băiatul se trezește că este foarte slab și nu-i este la îndemână să joace rolul de bărbat în raport cu o fată, și nici nu prea știe cum este să fii bărbat, iar fata își face

un titlu de glorie din a acționa și a gândi ca un bărbat. Tulburarea este terenul propice al instalării comportamentului homosexual. 60% dintre homosexuali suferă de această psihopatologie.

– Cum de se ajunge la această tulburare?

– În primul rând, acestor copii le lipsește modelul de bărbat și de femeie în viața de familie, întruchipate de tatăl și mama lor. Astăzi, bărbatul dezertează de la rolul său de bărbat, iar femeia îi uzurpă arhetipul bărbătesc, renunțând însă la cel de femeie. Deci copiii acestora le-au lipsit în familie modelele de identificare.

Pe de altă parte, în întreaga mass-media se promovează modelul uman androgin, „unisex”. Aici se impune o discuție privind tehnicile psiho-sociale amintite, care urmăresc anularea diferențelor dintre sexe – cu scopul, probabil, de a submina familia tradițională, nașterea de copii etc. Dar nu e vorba numai de mass-media sau de politicieni. Se urmărește, și deja s-a reușit în anumite țări, introducerea în grădinițe și în școli a unei educații „unisex”, în care copiii să fie lipsiți intenționat de contextele comportamentale și psihologice ale dezvoltării propriei identități sexuale.

Educația joacă un rol esențial în formarea omului, și lucrul acesta este foarte bine cunoscut de cei care operează politicile educaționale astăzi. Chiar într-un manual de gimnaziu din România se face afirmația că nu există comportamente specifice băieților și altele specifice fetelor. Un început – timid – al dezvoltării ideologiei identității de gen.

– Credeți că tulburarea de identitate de gen se poate induce și educațional?

– Desigur. Comportamentul bărbătesc îl face pe băiețel să-și dezvolte acea identitate pe care o are adânc sădită în ADN-ul lui. Dacă nu există mediul de experiență necesar, atunci acest comportament nu se mai dezvoltă. Studiile sunt clare în această direcție. Asta nu înseamnă că un băiat va deveni fetiță sau o fetiță va deveni băiat, ci doar că vor intra într-o „zonă crepusculară” de maximă confuzie privind identitatea, care nu le va permite să se dezvolte atingând maximul potențialului lor uman.

Bărbatul care nu realizează că este bărbat va fi oarecum un bărbat „neterminat”, un om dominat de puternice frustrări, de complexe, și chiar expus unor comportamente și substanțe care dau dependență, prin care nu face decât să-și anestezieze nemulțumirea față de sine. De altfel, între homosexuali, dependențele sunt de trei-cinci ori mai mari ca la heterosexuali, iar sinuciderea merge până la o rată de șapte ori mai mare.

– Din tot ce ați afirmat până acum, trebuie să înțelegem că homosexualitatea nu are o determinare genetică? Cu alte cuvinte, nimeni nu se naște homosexual?

– De circa patruzeci și cinci de ani se fac eforturi uriașe pentru a demonstra că homosexualitatea este înnăscută. Cu toate acestea, până acum, toate studiile care ar fi constatat acest lucru și care au fost, de altfel, promovate la maxim de mass-media, au fost contestate pe teme științifice. Majoritatea acestor studii, întreprinse de adepți ai homosexualității sau chiar de homosexuali, s-au dovedit a fi neîntemeiate, fie din cauza unei interpretări greșite a datelor, fie din cauza studierii unor eșantioane nereprezentative, fie prin alte vicii metodologice. Interesant este însă că întotdeauna când mai apare un astfel de studiu pro-homosexual, mass-media îl promovează cu surle și trâmbițe, iar când acesta este demonstrat ca fiind fals, nu mai apare nici o dezmințire.

Astfel că populația rămâne cu impresia că homosexualii așa s-au născut („born this way”). Suntem martorii unei imense manipulări a opiniei publice mondiale privind homosexualitatea.

Boli trupești și psihologice induse de stilul de viață homosexual

– Există două modalități de abordare a temei homosexualității. Unii, tradiționaliștii, care subînțeleg faptul că homosexualitatea este ceva rău. În schimb, activiștii pro-homosexualitate, la care se adaugă tot mai mulți, subînțeleg în discuții că homosexualitatea este ceva bun, chiar un fel de curaj de a afirma altceva decât mulțimea, ceva „cool”. Ce abordare ar trebui să avem pentru a fi cât mai eficienți în comunicare?

– Că homosexualitatea nu este un lucru normal, asta nici nu ar mai trebui demonstrat, căci experiența heterosexuală este de când e lumea, și dacă lumea există astăzi, este pentru că oamenii au întemeiat o familie, au născut și au crescut copii. Suntem urmașii unei civilizații heterosexuale. Dacă lumea ar fi fost preponderent homosexuală, preocupată mai mult de satisfacerea fantasmelor sexuale decât de familie, nu știm dacă umanitatea ar mai fi avut vreo șansă.

Apoi, bărbatul și femeia sunt perfect complementari, și asta face atât de frumoasă viața de familie, chiar dacă nu este deloc ușoară. Psihologic se potrivesc, dar și trupește sunt făcuți pentru a putea să se unească și să conceapă copii, și pentru a-i putea crește. Femeia alăptează, pe când bărbatul are forța fizică necesară și abilitățile psihologice necesare procurării celor necesare traiului. Faptul că bărbatul nu este făcut să trăiască sexual cu un bărbat și femeia cu o femeie ne-o spun toate bolile trupești și psihologice pe care le induce stilul de viață homosexual.

Presupunând însă că dăm dreptate activiștilor pro-homosexualitate sau deconstructiviștilor culturali, care afirmă că nu este vorba decât de o definiție culturală care poate fi schimbată, constatăm că știința a demonstrat, și demonstrează încă, cât timp va mai fi independentă cercetarea, că stilul de viață homosexual este asociat cu o creștere fără precedent a patologiilor, fie că este vorba de diverse boli ale trupului, fie de psihopatologii. De pildă, într-un studiu realizat în 1999, s-a constatat că în cazul în care se compară rata de sinucidere a unui eșantion de frați gemeni, cei homosexuali se gândeau la moarte de 2,4 ori mai des, își doreau să moară de 4,4 ori mai mult, se gândeau cum să se sinucidă de 4,1 ori mai des și aveau o rată a tentativelor de sinucidere de 6,5 ori mai mare. Cum oare am putea explica că apar astfel de diferențe comportamentale în cazul unor gemeni care au trăit în aceleași condiții de mediu, cu o moștenire genetică asemănătoare, dacă nu identică, cum este cazul gemenilor monoziagoți?! Nu putem concluziona de aici că homosexualitatea în sine poate provoca acest comportament suicidal, fiind cauzatoare a unor conflicte existențiale, a unor probleme de viață, în anumite cazuri insurmontabile?

Mai este vorba de durata medie de viață extrem de redusă a homosexualilor. Aceștia trăiesc cu peste douăzeci de ani până în treizeci de ani mai puțin decât persoanele heterosexuale. Vi se pare că acesta poate fi considerat un fapt care să certifice sănătatea, normalitatea comportamentului homosexual? Nu știu câte comportamente de risc pot concura la eficiență cu homosexualitatea în scurtarea vieții omului! Și toate lucrurile acestea nu sunt prezentate nicăieri în mass-media.

Cred, așadar, că trebuie să ne adaptăm discursul față de cei cu care discutăm plecând întotdeauna de la realități, iar nu de la definiții culturale în spatele cărora se ascund multe capcane. De asemenea, latura științifică nu trebuie să lipsească din abordarea noastră, căci este

mult mai convingătoare, cei mai mulți crezând în știință mai mult decât în Dumnezeu.

„Un uriaș pericol de extincție a civilizației noastre”

– Care a fost gândul cu care ați început să scrieți această carte?

– Mai întâi am intenționat să scriu o mică broșură ca să-i pot ajuta pe cei care se află la o răscruce în viață, fiind atrași de comportamentul homosexual. Pe urmă, cu cât înaintam cercetarea, lucru care s-a întâmplat și în cazul colegului meu Andrei Dârlău cu care am colaborat, am înțeles tot mai bine miza imensă a temei homosexualității astăzi. Am înțeles faptul că lumea este în pericol, un uriaș pericol al disoluției, al extincției civilizației noastre. Va fi multă nefericire, multă durere și suferință, precum și o manipulare fără precedent a populației. Am ajuns la concluzia că, alături de dependențele de jocuri video și de pornografie, homosexualitatea constituie unul dintre cele mai mari pericole și războaie ideologice care stau în fața lumii noastre.

Gândul cu care am lucrat la această carte, care s-a maturizat cu timpul într-o adevărată convingere, este acela că avem nevoie de informație, avem nevoie de cunoașterea științifică a adevărului ca să putem face față ofensivei ideologice ca și indivizi, ca și comunități, ca și popor – și, mai mult, astăzi, la nivel global, ca umanitate. Căci într-o societate globalizată a ajuns aproape imposibil să-ți trasezi propriul destin, făcând abstracție de al celorlalți.

Cred, așadar, că trebuie să ne înarmăm cu adevărul, cunoscând foarte bine către ce este împinsă societatea, pentru a ne putea apăra. Dacă nu vom conștientiza acest lucru cât mai repede, s-ar putea să ne trezim ca la începutul comunismului, când o minoritate infimă de comuniști au pus mâna pe societățile Europei de Est. Atunci ei vor impune legea, și cine se va opune va fi persecutat, înlăturat, închis, sau cine-știe-cum altfel i se va închide gura.

– Am reușit înainte de a vă lua acest interviu să parcurg cea mai mare parte a cărții. Sunt paragrafe puțin mai provocatoare – v-ați pus problema că anumiți oameni vor evita să o citească, pentru nu se tulbura?

– Desigur că mi-am pus problema, însă chiar studiul în sine m-a convins că este foarte important ca aceste informații să ajungă la toată lumea. Nu cred că este o problemă decât pentru cei care suferă de un anumit pudibondism sau sunt irealiști. Cred că trebuie să știm pe ce lume trăim: dacă trăim în societate și suntem în contact cu mass-media, există riscul manipulării.

Desigur, pentru cei care trăiesc în afara lumii, puțini de altfel, nu se justifică lectura, dar pentru cei din lume devine necesară pentru a ne putea apăra. Ofensiva este ideologică și extrem de insidioasă. Se minte foarte mult, se construiesc narațiuni care pun homosexualitatea într-o lumină pozitivă și-i transformă pe homosexuali în eroi etc. Cum ne vom putea apăra ca să nu ajungem și noi să credem că cel puțin nu e un lucru chiar atât de rău, dacă nu chiar unul normal homosexualitatea, dacă nu vom cunoaște adevărul? Cum ne vom putea apăra modul de a gândi într-o controversă dacă nu vom avea argumentele necesare? Este aproape imposibil.

Pentru cei tineri, lectura este cu atât mai benignă cu cât ei au intrat deja în contact cu tema homosexualității prin filme sau de pe Internet, din discuțiile cu colegii sau dintr-o mulțime de alte surse. Ce presupune homosexualitatea, practicile, bolile de care suferă, nebunia la care te duce aceasta sunt foarte importante de cunoscut, pentru a nu fi tentați și ei să urmeze această cale. Mai cu seamă că astăzi în România există, poate, sute de mii de adolescenți crescuți în lipsa

tatălui.

În fine, din punctul meu de vedere, această carte rămâne o armă în războiul ideologic care se dă astăzi împotriva familiei, împotriva omului și, de ce să nu o spunem?, împotriva lui Dumnezeu. Când homosexualitatea își va căpăta drepturile la care aspiră, de a se impune totalitar în viața societății, atunci, cu siguranță, Biserica va intra din nou în catacombe. Iar clipa aceea nu este chiar atât de îndepărtată dacă nu ne trezim mai repede pentru a reacționa, pentru a ne apăra.

Material realizat de

Psihopedagog Silvia Criveanu

REPUBLICARE. Articol publicat inițial în numărul 73 al revistei Familia Ortodoxă.

<https://www.activenews.ro/stiri/FATA-NEVAZUTA-A-HOMOSEXUALITATII.-Chestiunea-Inceputului-de-Mileniu-cu-Dr.-Bioetician-Virgiliu-Gheorghe.-INTERVIU-168624>

27. Asistent social LGBTQ+, acuzat de pornografie infantilă – publicat de QMagazine, pe 10 iulie

Un asistent social travestit, „LGBTQÂ”, a primit 25 de capete de acuzare pentru pornografie infantilă, întrucât în posesia lui se aflau zeci de fotografii și videoclipuri cu băieți minori în ipostaze nud, informează Daily Wire.

Brice Williams, care folosește aliasul „Anastasia Diamond”, ar fi descărcat 49 de fotografii și 25 de videoclipuri pornografice cu minori între lunile mai și decembrie 2020, potrivit Biroului Procurorului General din Pennsylvania. Documentele instanței precizează că imaginile cu caracter sexual explicit „înfățișau organe genitale și băieți făcând sex oral”. Descărcările au fost legate la adresele de E-mail, precum și la numărul de telefon al lui Williams.

Când a fost vizitat de anchetatori, acesta a recunoscut faptul că atât cele două adrese de E-mail cât și numărul de telefon de recuperare pentru una dintre adrese erau ale lui, potrivit declarației pe propria răspundere.

Inițial, Williams a negat că a descărcat pornografie infantilă, dar ulterior a spus că a vizionat pentru prima dată acest tip de conținut în anul 2014, pe o aplicație de mesagerie, înainte de a trece la aplicații de stocare cloud, unde au fost găsite cel puțin nouă dintre fotografii.

Contul de Twitter „Libs of TikTok” a postat luna trecută o captură video de pe rețelele de socializare, în care Williams apare dansând lasciv în fața unor copii.

Brice Williams se află în prezent în custodia poliției, dar pedeapsa cu închisoarea nu a fost încă făcută publică. Acesta ar putea fi eliberat în baza unei cauțiuni în valoare de 100.000 de dolari, potrivit Penn Live / Patriot-News.

<https://www.qmagazine.ro/asistent-social-lgbtq-acuzat-de-pornografie-infantila/>

28. O carte năucitoare: Fața nevăzută a homosexualității. Cuvîntul Editorului – Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă – publicat de ActiveNews, pe 9 iulie

Virgiliu Gheorghe, Andrei Dîrlău – Fața nevăzută a homosexualității. Editura Christiana, București, 2014.

Cuvîntul Editorului – Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă

Volumul de față constituie un nou semnal de alarmă pentru lumea românească, dar și pentru restul lumii. O excepțională monografie a fenomenului homosexualității și a mișcărilor pro-homosexualitate din ultimele patru decenii, cartea Fața nevăzută a homosexualității, printr-o minuțioasă documentare, scoate la iveală adevăruri științifice care aruncă în aer întregul edificiu ideologic pe care se sprijină propaganda homosexualității astăzi.

Lucrarea se justifică mai ales în contextul actual, în care homosexualitatea nu mai poate fi considerată doar o problemă a unui grup de persoane, ci constituie deja unul dintre elementele dominante ale ideologiei zilei, impus legislativ în tot mai multe țări ale lumii, într-o polemică deschisă față de familie și credința creștină.

Cel mai îngrijorător ni se pare însă faptul că tot mai mulți copii și tineri din familiile creștine, botezați în numele lui Hristos, riscă azi să adopte un comportament homosexual, pătîndu-și haina botezului, căzînd din sistemul moral al Bisericii creștine și riscînd, de asemenea, toate bolile și suferințele descrise în această carte. Ei devin astfel victime ale unui context ce favorizează și chiar cultivă tulburările identității de gen (atac frontal și lipsit de scrupule la adresa antropologiei creștine), abuzurile sexuale și homosexuale și alte asemenea fenomene prezentate cu multă acribie științifică pe parcursul cărții. Spunem că acești tineri pot ajunge victime în primul rînd pentru că, sub presiunea dezinformării și a manipulării mediatice, ei nu au nicio idee despre bolile și suferințele ce-i așteaptă dacă vor urma calea homosexualității. În acest sens, prezenta carte putem spune că li se adresează în primul rînd lor, ca și tuturor celor care și-au însușit deja acest stil de viață, cu tot ceea ce presupune el. Iată cîteva doar dintre consecințele comportamentului homosexual ce rezultă din studiile citate în carte:

- în medie, homosexualii care trăiesc în cuplu întrețin relații sexuale cu 8 parteneri pe an, iar cei care nu trăiesc în cuplu cu aproximativ 20 de parteneri pe an;
- dintre homosexuali, 43% întrețin relații sexuale cu peste 500 de bărbați pe parcursul vieții, iar 28% cu peste 1.000 de parteneri;
- între 70% și 78% din homosexuali raportează că au contractat o boală cu transmitere sexuală (BTS);
- probabilitatea ca un homosexual să dezvolte cancer anal este de 38,8 ori mai mare decît în cazul unui heterosexual;
- homosexualii prezintă o probabilitate de cel puțin 160 de ori (cu 15.900%) mai mare de contaminare cu HIV decît heterosexualii;

- rata consumului de droguri și alcool este de trei ori mai mare la bărbații gay, lesbiene și bisexuali decât la heterosexuali;
- depresiile unipolare și bipolare au o rată de incidență de 3,64 ori mai mare la gay și de 3,69 ori mai mare la lesbiene față de heterosexuali;
- dintr-un studiu realizat de medicul american Gary Remafedi rezultă că 72% din homosexuali consultaseră de-a lungul timpului un psihiatru sau un psiholog pentru probleme emoționale și 31% fuseseră spitalizați pentru o chestiune de sănătate mentală.
- Bagley și Tremblay (1997), observînd comportamentul suicidal al unui grup de tineri homosexuali cu vârste între 18 și 27 de ani, constată o rată de sinucidere mai mare de 14 ori față de tinerii heterosexuali de aceeași vîrstă;
- în studiul său, Remafedi constată că 34% din homosexuali au avut la un moment dat o tentativă de sinucidere, iar, dintre cei care nu au avut, 21% estimează că o vor face în viitor;
- într-un studiu desfășurat pe perechi de gemeni din care unul era homosexual, s-a constatat că cei homosexuali își doreau să moară de 4,4 ori mai mult decât fratele lor geamăn care era heterosexual, se gîndea cum să se sinucidă de 4,1 ori mai des și aveau o rată a tentativelor de sinucidere de 6,5 ori mai mare;
- cel mai vast studiu desfășurat vreodată a constatat că homosexualii, în anul 1993, trăiau cu 35 de ani mai puțin decât bărbații heterosexuali, iar lesbienele trăiau cu 34 de ani mai puțin decât femeile heterosexuale;
- încă din anul 1964 activiștii homosexuali susțineau că „homosexualii constituie un răspuns perfect la problema exploziei demografice”.

Avînd în vedere toate acestea, considerăm că volumul de față constituie una dintre cele mai importante mărturii ale iubirii față de om, față de omul aflat într-o cumpănă a vieții, față de omul care a fost sedus sau a alunecat pe căile homosexualității.

Dimpotrivă, cei care se străduiesc să demonstreze faptul că homosexualii nu au un comportament patologic, ci că stilul lor de viață reprezintă o alternativă cît se poate de normală la heterosexualitate, credem că sînt principalii dușmani ai omului – și mai cu seamă principalii dușmani ai homosexualilor înșiși. Credem că numai adevărul poate să-i ajute pe aceștia din urmă să depășească uriașa suferință pe care le-o provoacă stilul de viață homosexual la care s-au lăsat atrași. Iar acest adevăr le vine în întîmpinare astăzi mulțumită efortului excepțional al celor doi autori, Virgiliu Gheorghe și Andrei Dîrlău.

Sursa: Cultura Vieții

Citiți și: RECENZIE. O carte semnal: "Fața nevăzută a homosexualității"

<https://www.activenews.ro/opinii/O-carte-naucitoare-Fata-nevazuta-a-homosexualitatii.-Cuvintul-Editorului-%E2%80%93-Prof.-Univ.-Dr.-Pavel-Chirila-168627>

29. Parada anormalității la București și Bolile homosexualilor – publicat de ActiveNews, pe 9 iulie

Peste 60 de organizații pestrițe soroșite au cerut anul trecut dezlegare de măsurile anti-Covid pentru Paradele homosexualilor. Și anul acesta, în ciuda variolei maimuțelor de pe homosexuali, paradele celor care celebrează sexul anal în văzul tuturor copiilor de pe străzi sau din Parcul Izvor și din fața televizoarelor părinților inconștienți primesc o atenție deosebită din partea presei și a Jandarmeriei Române. Considerăm potrivită o aducere aminte din anii trecuți a unei opinii pertinente despre această manifestare exhibiționistă, semnată de Alianța Părinților din România:

Mai si iunie inseamna sezonul paradelor homosexuale in Europa, America si alte parti ale lumii. Din nou, strazile marilor orase din lume vor fi inundate de homosexuali si prietenii lor, presa va fi de partea lor, propaganda homosexuala va fi la inaltime, media va exagera numarul participantilor, ni se va spune ca homosexualii sunt victime ale discriminarii, si ca discriminarea si violenta impotriva homosexualilor sunt actiuni zilnice perpetuate de restul lumii. Grupuri de oameni imbracati in culori stridente vor scanda si cere „casatorii” intre persoane de acelasi sex, dreptul homosexualilor de a adopta copii, de a dona sange, de a fi reprezentati in Parlament, in ierarhiile bisericesci, de a li se recunoaste „contributia” la societate, ori de a discrimina importiva celor care nu sunt de acord cu ei. Vor fi imbracati mai mult sau mai putin decent. Vor fi vulgari, mai mult sau mai putin. Vor fi obsceni, mai mult sau mai putin. Se vor saruta in strada. Vor tipa. Prin toate acestea, vor cauta sa transmita un mesaj al confidentei, veseliei si fericirii. Dar unul care insala, asa cum de fapt face intrega masinarie propagandistica a homosexualilor.

Romania nu face exceptie acestui ritual anual. Media romana, ca de obicei, va promova marsul, va lamenta „discriminarea” impotriva homosexualilor, va arata fata „umana” a homosexualitatii, va promova agenda homosexualilor. Ne va acuza de homofobie, de ura fata de homosexuali, de ingustime de minte. Toate acestea, adica si parada si propaganda mediatica, pe banii Uniunii Europene, a unei Uniuni Europene pe moarte, care traieste, in prezent, de pe banii viitorilor ei copii si nepoti. Daca va mai avea copii ori nepoti. Caci avortul si homosexualitatea nu produc. Doar distrug. In acest context al „celebrarii” anormalitatii homosexuale, media romana va ignora cea mai trista realitate a vietii homosexualilor – sufletele lor goale.

Parada homosexualitatii de la Bucuresti a devenit un ritual anual. Asa cum de fapt a devenit si comentariul nostru anual care cauta sa atraga atentia, pe baza multor studii care parvin de-a lungul anului, asupra a trei aspecte nefaste ale homosexualitatii, a persoanelor care se identifica ca homosexuali, si a relatiilor dintre ei: boli, depresie si violenta domestica. Privind fiecare din aceste trei (3) subiecte vom prezenta citeva studii si carti recente care confirma ce afirmam.

Boli...

The Center for Social Research in Health din Sydney, Australia, a publicat un studiu intitulat Gay Community Periodic Survey: Melbourne 2016 („Raportul periodic al comunitatii homosexuale: Melbourne 2016”). Concluziile lui reflecta raspunsurile a 2.886 de barbati homosexuali din Melbourne la un chestionar intocmit de sociologi si asistenti sociali. Scopul lui a fost sa determine practicile sexuale ale homosexualilor din Melbourne, folosirea drogurilor si incidenta infectiilor cu boli venerice, in special SIDA. Sondajul de opinie a fost efectuat intre 2012 si 2016.

Datele obtinute alarmeaza. Conform lor, 95% dintre respondenti erau tratati pentru infectie cu SIDA. Majoritatea acestor barbati sunt de origine anglo-saxona, bine educati, cu locuri de munca

bune. 91% dintre ei s-au identificat ca fiind homosexuali si 5% bisexuali. 72% dintre ei au fost nascuti in Australia. Doar 30% dintre respondenti au declarat ca au un singur partener sexual (adica ca sunt monogami), 23% ca isi schimba partenerii sexuali ocazional, si 31% ca intretin relatii sexuale cu mai multi parteneri simultan. Homosexualii marturisesc ca isi gasesc partenerii prin internet, baruri homosexuale, calatorii in strainatate, saune, ori prin text telefonic.

Consumul de droguri e si el un aspect major al stilului de viata homosexual. Conform statisticilor, 32% dintre cei 2.886 de respondenti au declarat ca folosesc marijuana, 21% ecstasy, 20% viagra, 18% cocaina, 11% amfetamine si 10% metamfetamine. Consumul de droguri e mai mare la barbatii infectati cu SIDA. Consumul excesiv de alcool a fost un alt aspect al studiului, 36% dintre respondenti dezvaluind ca beau alcool de cel putin 4 ori pe saptamina.

Situatia e la fel de serioasa si precara si in Statele Unite unde, de exemplu, Center for Disease Control (Centrul pentru controlul bolilor) din SUA a emis cel putin un Raport interesant. Populatia ne-heterosexuala masculina a SUA e pusa la 2% din populatie, dar ei constituie 55% din toate persoanele infectate cu SIDA in Statele Unite. Procentul persoanelor infectate creste cam cu 1% in fiecare an, Raportul CDC afirmand ca, daca tendintele actuale persista, 1 din 6 barbati homosexuali americani vor fi infectati cu SIDA pe parcursul vietii lor, adica 17%. La barbatii de culoare sansa de infectie cu SIDA va fi de 50%, iar la barbatii de origine hispanica de 25%. Cea mai redusa rata a infectiilor e la barbatii albi, cu un procent de 9%.

83% din numarul total de persoane nou infectate cu SIDA anual in SUA sunt barbati homosexuali. Procentul e mai ridicat la tinerii intre 13 si 24 de ani, 92% din noile infectii cu SIDA fiind adolescenti si tineri din aceasta categorie de varsta. Tragedia asta nu poate fi exagerata – e o mare pierdere sa fii infectat cu SIDA la o varsta atat de tinara, moartea prematura fiind aproape garantata pentru fiecare dintre ei. In total, aproape 700.000 de barbati sunt infectati cu SIDA in Statele Unite. In plus, Raportul CDC mentioneaza ca in jur de 15% dintre homosexualii infectati cu SIDA nu stiu efectiv ca sunt infectati.

...Violenta in cuplurile de homosexuali...

Adam M. Messinger e autorul recenteii carti LGBTQ Intimate Partner Violence – Lessons for Policy, Practice and Research („Violenta domestica la persoanele LGBTQ”) Cartea pare a fi prima de acest gen, cel putin evaluata dupa anvergura ei. Messinger zice ca a studiat mii de baze de date, articole din reviste de specialitate si interviuri si a formulat citeva impresii majore privind violenta domestica la cuplurile homosexuale. Cartea lui cauta, in cuvintele autorului, sa spulbere citeva mituri privind viata cuplurilor homosexuale. Discutam trei dintre ele.

Primul mit e ca violenta intre homosexuali e rara. Messinger nu este de acord. Homosexualii se pling mai putin de violenta in viata de cuplu decit heterosexualii pentru ca vor sa dea o impresie a fericirii si implinirii personale in relatiile lor cu societatea. Mitul ca violenta la homosexuali e rara a fost spulberat de studiile de specialitate, adauga Messinger. („The myth that LGBTQ IPV is rare has been largely debunked by research.”) (Pagina 5) Intre homosexuali, adauga Messinger, riscul violentei „is quite high”, adica „ridicat”. Studiile de specialitate reflecta ca „minoritatile sexuale si cei care traiesc in relatii homosexuale prezinta un risc mai ridicat de a suferi violenta domestica ori abuz sexual ori psihic” in comparatie cu persoanele heterosexuale ori persoanele care traiesc cu persoane de sex opus.

Messinger mentioneaza, bazat pe studii facute in America, ca o treime din barbatii homosexuali sunt abuzati fizic de partenerii lor, si 50% dintre femeile lesbiene de partenerile lor. Violenta

intre homosexuali are de a face si cu modul specific prin care ei se raporteaza unii altora. De exemplu, barbatii mai masculini abuzeaza sexual si fizic barbatii feminini, iar lesbienele masculine pe femeile mai feminine. Barbatii efeminati, in special cei transgender, sunt priviti cu dispret de catre partenerii lor.

Al doilea mit discutat in cartea lui Messinger e ca violenta domestica la homosexuali e mai putin severa. (Pagina 8) Studiile lui Messinger spulbera si acest mit. Messinger dovedeste ca „this stereotype of LGBTQ IPV being less severe has indeed been proven by research to be a myth rather than reality” („acest stereotip ca violenta la persoanele LGBTQ e mai putin severa a fost dovedit ca fiind un mit nu o realitate,”) (Pagina 9) Violenta si metodele violente intre homosexuali sunt mai vatamatoare si mai diverse decit la cuplurile heterosexuale. Simptomele violentei si consecintele lor sunt si ele mai grave. Santajul, dispretul, violenta fizica se manifesta mai des la homosexuali decit la heterosexuali. Un studiu canadian din 2013, mentionat de Messinger, arata ca homosexualii sunt expusi violentei fizice domestice de doua ori mai mult ca persoanele heterosexuale, au o sansa de 50% mai mare sa fie abuzati de alti homosexuali in public decit persoanele heterosexuale, iar persoanele transgender au o sansa de 4 ori mai mare sa fie abuzati verbal de partenerii lor decit persoanele heterosexuale. Studiile discutate in cartea lui Messinger sunt bine documentate pentru ca acestea, la rindul lor, sunt bazate pe date obtinute de la politie si autoritati. Iar o multime din aceste detalii privind viata de „familie” a homosexualilor parvin din procesele de divort ale homosexualilor „casatoriti” in tarile occidentale care au legalizat casatoriile unisex.

Al treilea mit pe care il discuta Messinger e ca societate ar fi responsabila pentru violenta homosexualilor. Messinger simpatizeaza cu homosexualii, dar dovedeste integritate intelectuala lasind studiile sa vorbeasca de la sine. Agreeaza, pina la un punct, ca stigmatizarea homosexualilor ar putea fi responsabila pentru violenta domestica a homosexualilor. Dar pe linga asta, zice el, violenta domestica la homosexuali e o problema sociala care are cauze unice, o dinamica proprie, si consecinte proprii. Important, cartea lui Messinger conchide deasemenea ca homofobia si transfobia sunt factori irelevanti privind cauzele violentei domestice la homosexuali. („LGBTQ IPV is a social problem that also has unique causes, dynamics, and outcomes. For example, homophobia and transphobia şareţ factors largely irrelevant to HC IPV”) („Violenta domestica la persoanele LGBTQ e o problema sociala care are cauze, un dinamism si consecinte unice. De exemplu, homofobia si transfobia şsuntţ factori mai in intregime irelevanti cind e vorba de violenta intre persoanele heterosexuale”) (Pagina 11)

Primul capitol al cartii lui Messenger e disponibil online. El descrie punctele majore ale cartii, si, pe linga cele trei (3) mituri discutate de noi, discuta multe altele. Capitolul poate fi citit aici: <https://content.ucpress.edu/chapters/12951.intro.pdf>

...Depresie

Depresia, singuratatea, si izolarea sunt caracteristici dominante la homosexuali. Comentarii intreaba de ce, avind in vedere ca homosexualilor li s-a permis sa se casatoreasca? Un comentariu recent punea discutia dintr-o perspectiva deosebit de relevanta, cu intrebarea „Gay „marriage” is legal. So why arenât gays happy”. („Casatoriile heterosexuale sunt legale. De ce atunci homosexualii nu sunt fericiti”?) Comentariul examineaza mai multe perspective privind viata homosexualilor facute de Michael Hobbs, el insusi homosexual, si alti comentatori pro-homosexuali care scriu pentru influenta publicatie americana online Huffington Post.

Conform lor, homosexualii americani sunt tot mai deprimati. „Barbatii homosexuali de orice

varsta, scrie Hobbs, se sinucid la un ritm de doua pina la zece ori mai mare ca barbatii heterosexuali.” Si tot el adauga ca vietile homosexualilor nu pot fi descrise atfel decit ca fiind mizerabile si ruinate. Incidenta bolilor cardiovasculare la homosexuali e mult mai ridicata ca la barbatii heterosexuali, la fel incidenta cancerului, a alergiilor, a celor care sufera de astma, consumul de droguri, infectii si alte boli. Homosexualii au mai putini prieteni, isi traiesc viata izolati in „gettourile homosexuale” („gay neighbourhoods”) si sunt mult mai disprețuitori unii fata de altii ca heterosexalii. Un tinar homosexual remarca ca se simte ca „o bucata de carne”. Multi cad in depresie de la o varsta tanara si raman asa. Sunt descurajati, traiesc fara speranta, si se gandesc ca viata nu are niciun rost pentru ei. Comentariul atentioneaza ca situatia precara a sanatatii si izolarea homosexualilor sunt la fel de acute si in tarile care au legalizat casatoriile homosexuale. Date statistice provenite din Suedia ori Olanda indica ca homosexualii sunt de trei ori mai susceptibili ca heterosexalii sa sufere de depresie si au sanse de pina la 10 ori mai mari sa se sinucida decit heterosexalii.

Concluzii

Oamenii de buna credinta intreaba, din perpsectiva acestor date statistice impotriva carora nimeni nu poate argumenta – si care se repeta de la an la an cu fiecare studiu nou- la ce foloseste elevarea homosexualitatii si a stilului de viata homosexual la rang de drepturi ale omului? De ce persoanelor care traiesc astfel de vietii sa li se acorde dreptul sa adopte copii? Pentru ca si copiii sa imbratiseze aceleasi moduri de comportament social si sexual? Ori sa se „casatoreasca”? Consecintele acestor comportamente asupra copiilor sunt deosebit de vatamatoare. Minte si sufletul copiilor sunt intoxicate iar sexualitatea lor deformata. Stilul de viata homosexual nu e natural. Nu e nici normal nici natural pentru fiintele umane sa traiasca in depresie, izolate, abuzind droguri si alcool, traind o viata de violeta domestica de la an la an. Asta nu inseamna ca persoanele ne-homosexuale nu se implica in astfel de comportamente. Dar incidenta acestor comportamente toxice la homosexuali e cu mult mai ridicata, atit de mare, de fapt, incit sociologii si comentatorii se intreaba, de buna credinta, daca nu cumva exista ceva specific vietii homosexualilor si homosexualitatii care cauzeaza aceste manifestari in vietile lor. In alte cuvinte, poate homosexualitatea in sine sa fie cauza comportamentelor lor riscante? Cert e ca de la an la an studiile care tind sa dea raspuns afirmativ acestei ipoteze sunt tot mai numeroase si se va ajunge inevitabil la un punct cind cauzalitatea nu va mai putea fi negata.

Alianța Familiilor din România

Sursa: Cultura Vieții

<https://www.activenews.ro/stiri/Parada-anormalitatii-la-Bucuresti-si-Bolile-homosexualilor-167924>

30. Accident mortal la Mănăstirea Cernica – publicat pe 10 iulie de DC News, Evenimentul de Iași,

IPJ Ilfov a fost sesizat duminică la prânz cu privire la faptul că pe aleea din curtea Mănăstirii Cernica un autoturism a lovit mai multe persoane.

Polițiștii orașului Pantelimon s-a deplasat la fața locului.

Una dintre acestea, de 63 de ani, a murit, iar cea de-a doua, în vârstă de 33 de ani, a fost transportată la un spital din București, pentru acordarea de îngrijiri medicale și investigații de specialitate.

Polițiștii fac verificări și cu privire la stabilirea certă a naturii locului în care s-a produs evenimentul rutier, respectiv dacă acesta este pe drum public, urmând ca la finalizarea cercetărilor să se dispună măsurile legale care se impun.

Șoferul care produs accidentul are 42 de ani, a obținut permisul în luna ianuarie a acestui an, și a declarat că a pierdut controlul volanului.

Cauza accidentului este determinată de viteza neadaptată, coroborat cu neatenția și lipsa de experiență în condus. Șoferul a pierdut de sub control autoturismul, a pătruns pe sensul opus de mers și ulterior pe spațiul verde, acroșând 2 persoane de sex feminin, mamă și fiică (pietoni aflați în afara carosabilului), prima dintre acestea, de 63 de ani, decedând la fața locului, cea din urmă fiind transportată la Spitalul Pantelimon.

La câteva ore după acest incident, un alt șofer a scăpat masina de sub control și a ieșit de pe o alee a mănăstirii.

https://www.dcnews.ro/tragedie-la-manastirea-cernica_878652.html

<https://www.ziarulevenimentul.ro/stiri/social/accident-mortal-la-manastirea-cernica--217529235.html>

31. Accidentul mortal din parcare AFI mall: preotul aflat la volan, pus sub urmărire penală pentru ucidere din culpă. Azi, Antonia ar fi împlinit 30 de ani – publicat de Libertatea, pe 11 iulie

Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 6 a răspuns joi, 7 iulie, că „a dispus în continuare efectuarea urmăririi penale față de o persoană” pentru accidentul din parcare a unui mall bucureștean, petrecut pe 2 aprilie, în urma căruia o tânără a murit.

La sfârșitul lunii mai, Libertatea prezenta cazul Ioanei-Antonia Ivanciu, fata care s-a stins de Paște după ce fusese lovită serios într-un accident petrecut în subsolul mall-ului bucureștean AFI. Tânăra se afla pe locul din dreapta al unui autoturism care încerca, regulamentar, să iasă din parcare. Moment în care, venit perpendicular, cu o viteză inimaginabilă, un SUV de culoare albastră, condus de un preot din Teleorman, a ciocnit mașina în care era ea.

După 22 de zile de spitalizare, în dimineața duminicii de Paște, Ioana-Antonia se stinge la Spitalul Universitar din Capitală. Avea doar 29 de ani.

Azi, 11 iulie, ea ar fi împlinit 30.

„S-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale”

Noutatea din dosar este că preotul care a produs accidentul este urmărit penal, conform unui răspuns oferit la întrebarea ziarului Libertatea de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 6, cel care a preluat cazul.

La precedentul răspuns oferit de instituție, la sfârșitul lunii mai, nimeni nu era încă urmărit penal, la aproape două luni după producerea evenimentului.

„Vă comunicăm că în cauza penală în care se efectuează cercetări cu privire la accidentul petrecut în subsolul parării mall-ului AFI Cotroceni la data de 2.04.2022, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o anumită persoană cu privire la săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 1, 2 Cp”, se arată în răspunsul procurorilor.

Preotul nu mai slujește

În mai, Libertatea a discutat cu reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române despre cazul bărbatului, iar BOR a menționat că, dacă preotul va fi găsit oficial vinovat pentru producerea accidentului și va fi condamnat penal, nu va mai putea să slujească.

Între timp, el a fost suspendat la a officia slujbe, iar Libertatea a aflat, de la fața locului, că el a rămas doar cântăreț în strană.

„Preotul a fost oprit «de la săvârșirea lucrărilor sfinte» până la pronunțarea definitivă a instanței de judecată. Acest fapt s-a întâmplat în urma declarației dumnealui privind decesul persoanei accidentate. În funcție de hotărârea instanței se vor aplica prevederile statutare și cele regulamentare. Este un moment trist pentru toți”, a punctat, atunci, purtătorul de cuvânt al Episcopiei Alexandriei și Teleormanului, Eugen Păunescu.

<https://www.libertatea.ro/stiri/accidentul-mortal-din-parcarea-afi-mall-preotul-aflat-la-volan-pus-sub-urmarire-penala-pentru-ucidere-din-culpa-azi-antonia-ar-fi-implinit-30-de-ani-4205844>

32. Mircea Geoană, despre cine conduce lumea – publicat de România Liberă, pe 9 iulie

„Cine deține supremația tehnologică stăpânește lumea”, iar cine are puterea inovației și a ideilor este cel care „șlefuieste și conduce lumea”, a declarat secretarul general adjunct al NATO, Mircea Geoană.

„E ceva interesant la NATO pe care l-am redescoperit cu multă bucurie. Noi spunem, și eu spun de multe ori fără să-mi dau seama de profunzimea afirmațiilor noastre, că suntem într-o nouă competiție pentru supremație tehnologică la nivel global. Pentru că cine deține supremația tehnologică stăpânește lumea. Cine are puterea inovației, cine are puterea tehnologiei, cine are puterea ideilor este cel care șlefuieste lumea și conduce lumea. Niciun aspect al societății umane, al activităților noastre ca oameni, acum și în viitor, nu va scăpa de această profundă transformare a tehnologiilor, niciun domeniu de activitate. Și dacă cineva, care nu este inginer, ca noi, se uită uneori la ingineri, sau la inginerie, sau la tehnologie, ca la o chestiune oarecum

nișată, cu oarecare superspecializare, vreau să vă spun că de la politică la entertainment, și de la modul în care gândim, muncim, trăim, și chiar și iubim, această revoluție tehnologică va fi cea mai profundă și complicată tranziție din istoria umanității”, a spus Geoană la festivitate de absolvire pentru șefii de promoție de la Universitatea Politehnică București.

El a adăugat că decidenții de astăzi și de mâine trebuie „să ofere o șansă” copiilor din mediile defavorizate pentru ca aceștia să reușească în viață.

„Dimineață am fost la o altă dezbateră, pentru un proiect de țară – România 2030 – și un grup de economiști (...) făceau niște elemente de comparație de dezvoltare între regiunile țării. Între județul Vaslui și regiunea București – Ilfov există cel mai mare decalaj de dezvoltare la nivelul întregii Uniuni Europene. În nicio altă țară nu există un decalaj între o bucată a țării respective și alta, cum este între București – Ilfov și județul Vaslui. De asta cred că apelul pentru decidenții de azi și de mâine este să ofere șansă copiilor săraci de la țară, din medii defavorizate, din cei care nu au șanse să meargă la licee și școli bune și să ajungă la școli de elită, să le creăm condiții să aibă o șansă să reușească în viață. Pentru că oricât de minunată și de scilpitoare este o generație, dacă ea are o piramidă de susținere prea mică, șansele să ne autodepășim sunt destul de mici”, a menționat Geoană.

<https://romanalibera.ro/la-zi/politica/mircea-geoana-despre-cine-conduce-lumea/>

33. Alexandru Rafila ne recomandă să ne vaccinăm anti-COVID cu o nouă doză doar în toamnă, dacă apare o nouă variantă a serului. Estimează 10.000 de cazuri pe zi – publicat pe 10 iulie de RFI,

Cresc cazurile de covid 19 în Capitală, motiv pentru care managerilor de spitale li s-a cerut să refacă circuitele pentru pacienții infectați cu SARS-CoV2, potrivit DIGI24. Luni este așteptată o nouă raportare săptămânală a situației COVID, urmând ca începând de marți Ministerul Sănătății să reia raportările zilnice. Ministerul Sănătății se așteaptă la aproximativ 10.000 de îmbolnăviri, zilnic, în luna august, însă noul val pandemic se va epuiza până la deschiderea școlilor, după cum a anunțat duminică ministrul Alexandru Rafila.

O adresă trimisă duminică managerilor de spitale de către Direcția de Sănătate Publică București arată o creștere alarmantă a numărului de cazuri, context în care managerii sunt rugați să reactiveze planurile de reziliență pentru COVID-19. Acest lucru înseamnă că spitalele care au renunțat la circuitele pentru pacienții infectați cu SARS-CoV2 trebuie să le refacă. E posibil să mai avem blocaje în spitale sau amânări de operații, așa cum am trăit în pandemie? Iată răspunsul ministrului în emisiunea Insider Politic, de la Prima Tv.

Ministrul Sănătății Alexandru Rafila ne recomandă să ne vaccinăm anti-COVID cu o nouă doză doar în toamnă, când va exista un nou tip al serului.

Noul val pandemic se va epuiza până la deschiderea școlilor”, lucru aproape sigur, și va exista un interval de timp cu un număr mic de cazuri, a mai spus ministrul care a admis că, în pandemie, unele decizii, inclusiv referitoare la desfășurarea cursurilor online, au fost de multe ori luate ”mai degrabă sub imperiul fricii decât al nevoii”.

"Acest nou val pandemic se va epuiza până la deschiderea școlilor, lucrul ăsta aproape sigur și va exista un interval de timp cu un număr mic de cazuri. Sigur, pot apărea și alte valuri pandemice, dar până la urmă eu cred că lucrurile au intrat într-o anumită normalitate, pe care am regăsit-o de data aceasta și la Ministerul Educației, în sensul dorinței de a păstra școlile deschise. Și vom monitoriza, vom propune aceeași modalitate de monitorizare a evoluției pandemiei în România, dacă va fi cazul, nu automat, care să țină cont de gradul de solicitare și de încărcare a sistemului de sănătate, nu, pur și simplu de un număr de cazuri care poate nu avea niciun fel de relevanță sau o relevanță foarte mică și care ținea școlile închise fără să fie persoane internate în spital. E clar că poți lua măsuri pe un termen limitat, însă foarte limitat, nu așa, să ținem școlile închise luni de zile, copiii să piardă foarte mult din acumularea de cunoștințe și mai ales să piardă foarte mult din modul lor de viață și de dezvoltare normală. (...) Aceste decizii, care au fost de multe ori luate mai degrabă sub imperiul fricii decât al nevoii, de persoane care, mă rog, probabil că simt mai puțin emoția și empatia, nu cred că sunt cele mai bune în a gestiona o situație, o criză de sănătate publică. Măsurile trebuie luate responsabil, secvențial și să încerci să găsești acele elemente care într-adevăr sunt obiective: gradul de încărcare al sistemului de sănătate, accesul la servicii de sănătate, da, dar nu așa, pur și simplu să ia o măsură care pune în pericol societatea și economia"

Ministrul Sănătății a mai spus că aproximativ 20% din totalul cazurilor noi înregistrate în această perioadă sunt pacienți reinfectați, adică oameni care au făcut din nou boala la mai mult de 90 de zile de la infecția anterioară

<https://www.rfi.ro/social-147195-alexandru-rafila-ne-recomanda-sa-ne-vaccinam-anti-covid-cu-o-noua-doza-doar-toamna>

34. Sinodul Bisericii Ortodoxe Ucrainene și reconsiderarea rolului eparhiilor – publicat de spzh.news (Uniunea jurnaliștilor ortodocși), pe 9 iulie

Sinodul a acordat eparhiilor dreptul de decizie care este interpretat ca dreptul de a trăi după vechiul Statut. Va duce aceasta la sporirea independenței eparhiilor?

Acest articol nu conține afirmarea unor teze concrete, ci mai curând niște reflecții asupra structurii canonice a Bisericii și modului în care această structură se poate modifica în viitor.

Sinodul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din 2022 a dat naștere unor evenimente care au dus la o situație paradoxală – diferite eparhii ale aceleiași Biserici trăiesc acum după statute diferite. Unii consideră că acest lucru este o anomalie, dar ne propunem să analizăm situația actuală în Ortodoxie și să facem concluzii – care ar trebui să fie structura vizibilă a Bisericii? Cum trebuie să fie conducerea ei și ce este sfânt în toate acestea și, prin urmare, de neschimbată, și pe de altă parte, ce este provizoriu și depinde de condițiile istorice?

Rezoluția Sinodului conține paragraful 7, potrivit căruia episcopii eparhiali au dreptul de a lua hotărâri care erau adoptate anterior la nivelul Sinodului sau al Soborului Episcopilor. După Sinod, unele eparhii situate în Crimeea și în Donbasul ocupat, au declarat că nu acceptă modificările făcute la Statutul Bisericii Ortodoxe Ucrainene și pe baza paragrafului de mai sus continuă să se conducă după vechiul Statut.

Pe baza paragrafului 7 din Rezoluția Sinodului Bisericii Ortodoxe Ucrainene, Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse a decis transferul eparhiilor din Crimeea ale Bisericii Ortodoxe Ucrainene în "subordinea Patriarhului". Eparhiile de Lugansk și Rovenki au încetat chiar să-l mai pomenească pe Mitropolitul Onufrie. Acțiunile acestora din urmă se încadrează în al șaptelea paragraf menționat? Vor rămâne aceste eparhii parte componentă a Bisericii Ortodoxe Ucrainene? Timpul va da răspuns la aceste întrebări, dar este deja important că pe de o parte, eparhiile dau dovadă de independență, iar pe de altă parte, Biserica Ortodoxă Ucraineană pare să le împingă către o astfel de independență. Adică constatăm o reconsiderare a rolului eparhiilor în sistemul de administrare al Bisericii.

Biserica Greacă și Biserica Ciprului sunt privite nu ca o entitate, ci ca un grup de eparhii cu care pot exista în relații absolut diferite.

Un alt exemplu izbitor al statutului eparhiilor ca subiecte independente în relațiile interbisericești este situația Bisericii Grecești și a Bisericii Ciprului. Acolo, la nivelul Bisericilor a fost recunoscută recent creată Biserica Ortodoxă a Ucrainei, dar eparhiile individuale (mitropoliile) au refuzat să facă acest lucru. În consecință, atât Biserica Ortodoxă Rusă, cât și Biserica Ortodoxă Ucraineană au încetat comuniunea euharistică cu episcopii "pro-BOaU" și au păstrat comuniunea cu cei care nu l-au recunoscut pe Dumenko. Astfel, Biserica Greacă și Biserica Ciprului sunt privite nu ca o entitate, ci ca un grup de eparhii cu care pot exista în relații absolut diferite. În plus, eparhiile care nu au recunoscut BOaU, au respins deciziile corespunzătoare ale organelor de conducere din Bisericilor lor. Apropos, această situație poate fi edificatoare pentru acei critici ai Sinodului Bisericii Ortodoxe Ucrainene din 2022, care vorbesc despre imposibilitatea diferitelor eparhii ale Bisericii Ortodoxe Ucrainene de a trăi după Statute diferite.

Este atât de important statutul?

Sinodul de la Teofania (mun. Kiev) nu a declarat autocefalia Bisericii Ortodoxe Ucrainene, ci a scos din Statut toate prevederile care menționau Biserica Ortodoxă Rusă, în special legătura sa cu Bisericile Ortodoxe Autocefale prin Biserica Ortodoxă Rusă. Întrebarea despre statutul actual al Bisericii Ortodoxe Ucrainene rămâne și ea neclară: este o Biserică Locală Autocefală sau, ca și până acum, are autonomie în cadrul Bisericii Ortodoxe Ruse? Există părerea că acest pas este o mișcare diplomatică inteligentă, astfel încât cei care susțin autocefalia Bisericii Ortodoxe Ucrainene să o considere autocefală, iar cei care au o opinie contrară, pot crede că Biserica Ortodoxă Ucraineană rămâne o parte a Bisericii Ruse.

Totuși, vom risca să presupunem că de fapt hotărârile Sinodului recent nu sunt deloc un truc și nici o încercare de a mulțumi ambele părți. Ar fi vorba despre începutul unor schimbări în conștiința bisericească, și anume – conștientizarea faptului că statutul jurisdicțional, dipticele și chiar structura administrativă a Bisericii se pot schimba. Principalul este altceva, un lucru mai fundamental, ceva care are un caracter sacru și este fixat în Sfânta Scriptură.

Nu vom găsi în Noul Testament indici de autonomie sau autocefalie, statuti și diptice, patriarhii, mitropolii, etc. Dar pe de altă parte, vom găsi doctrina Bisericii ca trup unic al lui Hristos, care trăiește ca un singur organism. Pentru mulți, aceste cuvinte sunt o abstractizare pură care nu se aplică în practică. Aceștia au nevoie de un sistem vizibil și clar de conducere administrativă, cu subordonare ierarhică a unor elemente de sistem față de altele.

Dar în primul rând, Biserica lui Hristos, ca și Hristos însuși, nu este din lumea această – legile

acestei lumi îi sunt aplicabile doar într-o mică măsură. În al doilea rând, dacă vorbim despre structura administrativă a Bisericii, atunci există un indiciu cu privire la două elemente ale acestei structuri în Noul Testament:

- comunitatea bisericească condusă de episcop (prin ea în antichitate se subînțelegea Biserica Autocefală),
- soborul.

Aici se cere menționat că Soborul Apostolic din anul 49 a fost un Sobor al Apostolilor, nu al reprezentanților comunităților creștine. Apostolii au întemeiat comunități, dar nu au fost întâistătători ai lor; slujirea lor în Biserică este diferită de cea a episcopilor.

Eparhia ca Biserică Autocefală

Istoria Bisericii mărturisește că inițial au apărut comunități creștine în orașe, mai întâi în cele mari, apoi din ce în ce mai mici. Inițial, comunitatea creștină din oraș era unică, era mică ca număr și condusă de un episcop. Aceasta era o Biserică Autocefală. Apostolul Pavel își începe prima sa scrisoare către biserica din Corint cu următoarele cuvinte: "Pavel, chemat Apostol al lui Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sostene, Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Iisus Hristos, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Iisus Hristos" (1 Corinteni 1:1-3).

Niciuna dintre aceste comunități originare nu a fost subordonată celeilalte. Comunitățile își alegeau proprii episcopi, care apoi erau hirotoniți de episcopii comunităților învecinate. Pe măsură ce numărul comunităților a crescut, a apărut și subordonarea unor comunități față de altele. Motivul acestei subordonări au fost că inițial singura comunitate din oraș "a dat naștere" altor comunități, ale căror întâistătători au devenit după poziție subordonați episcopilor comunității originare. În plus, comunitățile din orașele mai mari și mai bogate aveau mai multă autoritate decât comunitățile din orașele mai mici și mai puțin prospere. Cu timpul a apărut următorul nivel de subordonare: comunitățile marilor orașe au fost incluse în sfera de influență a celor mai mari și mai importante orașe ale Imperiului Roman, cum erau Roma, Alexandria, Antiohia și apoi Constantinopolul. Așa a apărut mai întâi Pentarhia (un sistem de cinci patriarhii) și apoi sistemul modern, în care există 14 Biserici Autocefale care sunt recunoscute de toți. Fiecare Biserică Autocefală are teritoriul său canonic și propria jurisdicție.

Astfel, se poate concluziona că elementul inițial al organizației bisericești este obștea condusă de episcop. Ea își are temelia în Sfânta Scriptură, unde este numită Biserica, și cu Ea sunt legate făgăduințele, Tainele și harul preoției și al episcopiei. Adică comunitatea are o semnificație sacră spre deosebire de suprastructura administrativă care a apărut în timp, s-a schimbat în diferite perioade ale istoriei și cel mai probabil se va schimba în viitor. Dar trecând prin toate aceste schimbări, Biserica rămâne întotdeauna Una, Sântă, Sobornicească și Apostolicească, în care noi credem.

Comunitatea are o semnificație sacră spre deosebire de suprastructura administrativă care a apărut în timp, s-a schimbat în diferite perioade ale istoriei și cel mai probabil se va schimba în viitor.

În prezent o astfel de comunitate creștină, o Biserică Autocefală Locală este o eparhie condusă

de un episcop conducător. Anume așa ea este definită în noul Statut al Bisericii Ortodoxe Ucrainene, cu modificările introduse de Sinodul din 2022. Punctul 6 din Capitolul 7 prevede: "Arhiereul eparhial, prin moștenirea puterii primită de la sfinții apostoli, este Întâistătătorul Bisericii Locale – eparhiei pe care o conduce canonic cu asistența sinodală a clerului și a mirenilor".

Poziția unui episcop în eparhia sa, drepturile și obligațiile sale sunt suficient demarcate în Sfânta Scriptură și Tradiția Bisericii. Autoritatea episcopală are o semnificație sfântă, pentru că "unde nu este episcop, nu este Biserică", așa cum spunea Sfântul Mucenic Ignatie Teoforul cu aproape două mii de ani în urmă. Dar autoritatea unui mitropolit într-un district metropolitan sau a unui patriarh într-o Biserică autocefală are o semnificație administrativă. A fost un timp când Biserica se autoguverna cu succes fără aceste instituții. Care ar trebui să fie poziția conducătorului districtului metropolitan, Întâistătătorului unei Biserici autonome sau autocefale? Adesea această funcție este înțeleasă ca poziția unui conducător față de episcopii subordonați lui. Acest lucru este fundamental greșit, deși se întâmplă în foarte multe cazuri.

Principal și secundar

Există o părere că istoria Bisericii trebuie să se termine acolo unde a început – în catacombe. Aceasta înseamnă că în viitor viața și structura Bisericii se va asemăna și mai mult cu ceea ce a fost în primele secole ale creștinismului. În prezent, obsesia pentru aspectele administrative și juridice ale vieții Bisericii a umbrit misiunea sa mântuitoare pe pământ. Interpretarea nesfârșită a textelor cu reguli canonice (fără a înțelege semnificația acestor reguli și condițiile în care au funcționat) a dus la neglijarea celui mai important lucru: iubirea față de Dumnezeu și aproapele. Acum mai mult ca niciodată este important să realizăm faptul că Biserica nu este din această lume. Unitatea în credință, moralitate și Taine este adevărata unitate a Bisericii.

Astăzi devine tot mai clar faptul că structura administrativă a Bisericii trebuie să se bazeze pe Sfintele Scripturi și pe experiența Bisericii antice, mai degrabă decât pe modelul creat când creștinismul era religia de stat aproape a tuturor țărilor europene. Prin urmare, putem presupune că în Biserică se vor manifesta următoarele trei tendințe, care au avut loc în istoria sa din primele secole.

Prima tendință – întărirea rolului mirenilor

În vremuri grele, Biserica se bazează mereu pe copiii Săi credincioși. Într-o perioadă în care autoritățile statului, oamenii influenți și uneori chiar episcopatul refuză să susțină Biserica sau îi cauzează un rău direct, mireni sunt cei care se dovedesc a fi impulsul care ajută Biserica să reziste. Este exact ceea ce s-a întâmplat în Ucraina după semnarea Unirii de la Brest în 1596, când atât elita politică, cât și aproape întregul episcopat s-au alăturat uniei și i-au constrâns pe ceilalți să facă același lucru. Apariția recentă a Uniunii civice "Mireni" în Ucraina este un alt exemplu.

Întărirea rolului mirenilor duce, de asemenea, la extinderea participării acestora la alegerea episcopilor. În Biserica antică, mireni au fost cei care au jucat rolul principal într-o astfel de alegere, deși la ea au participat și episcopii eparhiilor învecinate și conducătorii districtelor mitropolitane. Multe monumente scrise, inclusiv regulile Sinoadelor, spun că în rangul de episcop nu poate fi sfințită decât acea persoană a cărei alegere este aprobată de popor. Acest lucru este dovedit și de Canonul IV al Sinodului I Ecumenic.

Adevărat, trebuie menționat faptul că alegerea episcopilor de către mireni ascunde riscurile de a-i alege nu pe cei care merită, ci pe cei care vor purta cu mai mult succes "campania preelectorală". Acest lucru este notat și în monumentele bisericesti scrise din secolele I-IV. Prin urmare, odată cu orice schimbare în administrarea bisericii, precauția și prudența sunt foarte importante.

A doua tendință – întărirea episcopilor

A doua tendință care decurge organic din prima, este întărirea poziției episcopilor, o mai mare independență a acestora și o poziție mai independentă față de conducătorii districtelor mitropolitane sau primații Bisericilor Autonome sau Autocefale. Un episcop care a fost ales în culise și numit într-o eparhie fără știrea clerului și a oamenilor din acea eparhie, a priori se bucură de mai puțin sprijin din partea eparhiei sale decât un episcop care a fost ales cu participarea activă a clerului și a mirenilor. Arhiereul ales se bazează pe sprijinul poporului bisericesc, în timp ce un episcop numit depinde de cei care l-au numit. De aici provine verticala actuală a puterii bisericesti, care nu corespunde structurii inițiale a Bisericii, dar care are loc în prezent.

Totuși, nu numai participarea sporită a mirenilor la alegerea episcopului conducător îi întărește autoritatea, dar și recunoașterea unei anumite independențe a episcopului, așa cum s-a întâmplat la Sinodul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din 2022.

În cadrul acestei tendințe, autoritatea patriarhilor va scădea, iar rolul lor se va apropia din ce în ce mai mult de formula "primul între egali". Mai mult, rolul diferitelor organe administrative, consistoriilor convenționale sau a "cancelariilor" va diminua. Și bineînțeles, această tendință se va opune teoriei "primului fără egali", care astăzi este promovată în mod activ de Patriarhia Constantinopolului, precum și încercărilor de a acorda ipostasei Patriarhului Constantinopolului un fel de semnificație sacră care este complet incompatibilă cu Dogmele Ortodoxe despre Biserică.

A treia tendință - întărirea principiului sobornicității

Canonul 34 al Sfinților Apostoli spune: "Episcopii oricărui neam trebuie să-l recunoască pe cel care este primul dintre ei și să-l socotească ca cap al lor și să nu facă nimic important fără consimțământul lui; dar fiecare poate face numai acele lucruri care se referă la propria eparhie și locurile care îi aparțin. Dar nici primul să nu facă nimic fără acordul tuturor; că astfel va domni unanimitatea și va fi proslăvit Dumnezeu în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh".

Acest Canon descrie destul de clar relația dintre "primul" episcop și ceilalți episcopi: tot ce întrece limita eparhiilor se face cu acordul "primului" care, la rândul său, nu poate face nimic fără Sinod.

Diminuarea rolului autorităților bisericesti convenționale și întărirea poziției episcopilor eparhiali va contribui în mod firesc la faptul că aceștia se vor aduna și vor lua împreună decizii în probleme care depășesc limitele unei eparhii anume. Rolul Sinoadelor va crește și în planul funcției judiciare, ceea ce corespunde experienței Bisericii antice, când Sinoadele aveau dreptul de a soluționa litigiile și divergențele. În același timp, rolul patriarhilor și al conducătorilor de mitropolii se va schimba în sensul că nu vor fi "persoane conducătoare", ci coordonatori de Sinoade la diferite niveluri. În consecință, frecvența Sinoadelor va crește semnificativ.

Eparhia condusă de episcop va deveni subiectul principal al relațiilor bisericești interne.

Concluzii

În lumina acestor tendințe (care, desigur, nu vor duce la schimbări rapide), este foarte probabil că problema jurisdicțiilor și a statutelor nu va mai avea "importanța" care i se acordă astăzi. Anume eparhia condusă de episcop va deveni subiectul principal al relațiilor bisericești interne. În primul mileniu, exista opinia că orice comunitate bisericească trebuie să fie sub jurisdicția uneia dintre cele cinci patriarhii. În prezent a fost stabilită o regulă conform căreia orice comunitate trebuie să fie sub jurisdicția uneia dintre cele 14 Biserici Autocefale. Totuși, această opinie poate să nu fie singura posibilă.

Există multe țări în care Biserica este reprezentată concomitent de comunități ale mai multor Biserici Autocefale (SUA, Europa de Vest), ceea ce poate fi numit o anomalie canonică. Experiența deja amintită a Bisericilor Greciei și a Ciprului denotă că Ortodoxia poate merge pe calea întăririi autonomiei eparhiilor individuale. Desigur, episcopii conducători ai unor astfel de eparhii trebuie să aibă succesiune apostolică și hirotonie legitimă. Revenind la situația din Biserica Ortodoxă Ucraineană, putem constata că structura organizatorică a Bisericii poate fi privită nu numai în cadrul dihotomiei "autocefalie/lipsa autocefaliei", dar și cu înțelegerea faptului că ea face parte din organismul unic a Bisericii lui Hristos și nu este doar o parte a unei structuri administrative.

<https://spzh.news/ro/zashhita-very/89065-sobor-upc-i-pereosmyslenije-rol-i-jeparkhij>

35. Distopia eco devine realitate. Ministrul Mediului a anunțat că românii și europenii vor plăti o TAXĂ pe CASĂ: va fi calculată în funcție de gradul de poluare pe care aceasta îl generează – publicat de R3Media, pe 10 iulie

Românii vor plăti o taxă pentru casa și gospodăria lor, în funcție de cât va decide Comisia Europeană că poluează, a anunțat Ministrul Mediului, Tanczos Barna.

Conform oficialului, noul bir va fi obligatoriu începând cu anul 2027, iar fiecare român va fi taxat pentru „poluarea” pe care o va produce gospodăria sa. Cel mai evident exemplu cel al taxei pe gaz. Cu cât vom folosi mai mult gaz pentru încălzire sau mâncare, cu atât vom fi taxați mai mult, a spus Barna.

„În primul și în primul rând, deciziile vizează reducerea emisiilor de carbon în sectorul rezidențial și sectorul de mobilitate. Sectorul rezidențial înseamnă că Fondul social de climă, care se constituie din 2027, se va alimenta prin introducerea a unor taxe de carbon la nivelul fiecărui cetățean care locuiește undeva în UE și care, prin încălzirea locuinței sau prin folosirea energiilor emițătoare de dioxid de carbon, poluează. Acest lucru înseamnă că la nivelul fiecărei gospodării se va calcula amprenta de carbon și se vor aplica niște taxe”, a anunțat ministrul Mediului. Acesta a explicat că ”cel mai simplu exemplu este taxa pe gaz, pe gazele naturale care se ard practic în centrale individuale la nivelul fiecărui apartament”, a spus Ministrul Mediului la TVR 1.

„Va fi o taxă din 2027 pe care o va plăti fiecare cetățean european, nu este doar România, ci se aplică pentru toate cele 27 de state europene. Spre surprinderea mea, chiar și pe ultima sută de metri, (o parte din statele membre – n.r.) au fost extrem, extrem de ambițioase și nu a vrut să audă nimeni nicio secundă despre eliminarea acestor taxe noi, în ciuda discuțiilor și a obiecțiunilor și în ciuda situației actuale, în ciuda războiului”, a precizat Tanczos Barna.

Noua politică de mediu vine în contextul în care Uniunea Europeană vrea să devină independentă energetic în raport cu Rusia. „Filozofia Comisiei este că putem scăpa de presiunea Rusiei și putem scăpa de expunerea totală la Rusia sau la gazele rusești doar prin eliminarea totală a gazului din balanța energetică. Și nu prin schimbarea furnizorului, ci prin eliminare a gazului din balanță”, a mai spus Tanczos Barna în cadrul emisiunii AgroStrategia.

Criticii acestui gen de măsuri consideră că vor duce la o dictatură, în care fiecare cetățean va fi taxat pentru a face ceea ce este considerat normal, pe motiv că poluează:

<https://r3media.ro/distopia-eco-devine-realitate-ministrul-mediului-a-anuntat-ca-romanii-si-europenii-vor-plati-o-taxa-pe-casa-va-fi-calculata-in-functie-de-gradul-de-poluare-pe-care-aceasta-il-genereaza/>

36. Nebunia decarbonizării. Europa își închide economia – publicat de Național, pe 7 iulie

Conducerea Uniunii Europene pare să-și fi pierdut uzul rațiunii și contactul cu realitatea. În ciuda crizei economice și energetice tot mai grave, șefii UE nu vor să oprească tăvălugul decarbonizării aberante și ținesc închiderea totală a economiei din statele membre. Europarlamentarii români atrag atenția că vom ajunge să importăm totul, de la mașini la hrană, din afara Uniunii Europene.

Pericolul este ca măsurile pe care le-a luat Olanda, cu închiderea a 30% din ferme, să se extindă în toată Europa. Evident că deciziile sunt la nivel național, dar este un precedent, pe care celelalte state l-ar putea aplica, ne spune europarlamentarul Maria Grapini. ”Nu se poate așa ceva. Înspre ce ne îndreptăm? Acum vin de la o dezbatere pe proiectul decarbonizării transportului aerian. Le-am spus că aviația din Europa produce doar 2% din toate emisiile astea și nu suntem singuri pe glob. Ce se va întâmpla? Vom circula cu companii din țările terțe, dacă le închid pe cele din UE. Noi trebuie să decarbonizăm în ritmul în care industria poate să preia o nouă gamă de combustibil, dar nu putem așa, ambițios. Cuvântul ăsta – ambițios – trebuie să fie la pachet cu raționalul. Nu poți să iau niște măsuri doar pentru că îmi plac mie, fără să ții cont de faptul că omori acea industrie. Vedem acum ce bătaie de cap este cu transportul aerian dat peste cap, din alte motive. Păi, dacă îl mai dăm peste cap introducând niște indicatori nerealizabili, este clar că îl omorâm”, ne-a declarat europarlamentarul Maria Grapini. Aceasta arată că UE vrea să decarbonizeze întreaga industrie, agricultura, transporturile, dar nu poate impune celorlalte state din afara Uniunii Europene același lucru. ”Se știe foarte bine că Europa produce doar 8% din emisii, restul aparțin Statelor Unite, care ne dau lecții, Chinei, Indiei și altor zone. Și atunci ce facem noi? Omorâm economia și agricultura din Uniunea Europeană și o să importăm totul, de la mașini până la mâncare, din statele non-europene care nu pun acești indicatori <<ambițioși>> și iraționali”, ne-a precizat europarlamentarul Maria Grapini.

A murit statul de drept

Incidentele de marți seara, din localitatea olandeză Heerenveen, unde poliția a deschis focul la un protest al fermierilor, au generat reacția vehementă a europarlamentarului Maria Grapini, care a protestat în Parlamentul European față de aceste abuzuri. “Este o nebunie a guvernului olandez! Să deschizi focul asupra unor oameni care vor doar să-și lucreze pământul – averea lor personală – nu mai înseamnă stat de drept! Voi cere Comisiei Europene să analizeze, de urgență, situația din Olanda! Protestez cu fermitate față de aceste abuzuri ale forțelor de ordine, de neacceptat pentru un stat de drept”, a afirmat Maria Grapini în Parlamentul European. Aceasta a condamnat represiunea Guvernului olandez împotriva fermierilor, care, pe bună dreptate, protestau față de măsurile absurde impuse de autorități.

Azi în Olanda, mâine în toată Europa

România a avut o rezoluție pentru intervenția forțelor de ordine când protestatarii au vrut să intre în Guvern, ne spune europarlamentarul Maria Grapini, în timp ce față de abuzurile din Olanda nimeni nu ia vreo atitudine. “Cum să iei decizia de a interzice proprietarului de teren să producă, pentru că el din asta trăiește?! Mi se par extrem de absurde măsurile luate de Olanda și de aceea am și cerut Comisiei Europene să ia o decizie și să facă o analiză. Ei ne tot înnebunesc pe noi cu statul de drept în România, dar să se uite la Olanda. Cum să scoți forțele de ordine și să tragi în cetățeni? Am mai văzut tot în Olanda, la protestele din pandemie, când au atacat protestatarii cu câinii polițiști. Nu se poate. Sunt precedente care se pot extinde și în alte state. Vor spune că, dacă merge în Olanda, pot trage și ei în fermieri, care și-așa sunt loviți de secetă, acum și de incendii. Oamenii aceștia au investit, au credite, dobânzile cresc și sunt într-o situație cumplită”, a afirmat europarlamentarul Maria Grapini.

<https://www.national.ro/social/nebunia-decarbonizarii-europa-isi-inchide-economia-768278.html>

37. Ce se petrece? Dă înapoi Marea Resetare? – publicat de ActiveNews, pe 9 iulie

Mașinăria de propagandă occidentală pare că își schimbă toate reglajele din mers. Dacă am fi în 1989, am spune că „trece de partea poporului”.

A fost mai întâi schimbarea de ton privind Războiul din Ucraina.

Presa mainstream a început să recunoască o altă realitate decât cea pe care a prezentat-o luni în șir: armata rusă deține o superioritate zdrobitoare în teren și este pe cale să câștige războiul, iar colosalele ajutoare militare și financiare ale Occidentului se pierd fără urmă și fără efect.

Pare să fi venit acum rândul utopiilor ideologice care stau la temelia Marii Resetări să fie desființate.

În foarte stângistul ziar american Newsweek a apărut alaltăieri un editorial devastator care pornește de la protestele agricultorilor olandezi pentru a ajunge rapid la esența crizei actuale: ruptura dintre clasele conducătoare și popoarele lor.

Multe sunt meritele acestui articol al lui Ralph Schoellhamer, pe care nu mă feresc să îl numesc excepțional.

Unul dintre ele este teribilul avertisment că, de dragul unor scopuri ideologice, poate fi distrusă întreaga civilizație occidentală.

Al doilea merit este că scrie negru pe alb și apăsat că aceste găselnițe ideologice – cum este schimbarea climatică – nu se bazează pe nici o dovadă științifică, fiind prin urmare niște utopii sinucigașe.

Găsim aici și o menționare a modului în care a fost folosită politic pandemia COVID pentru a interzice protestele, a controla masele și a grăbi agenda Marii Resetări.

Celor care ar fi tentați, în mod firesc poate, să comenteze că nu se face primăvară cu un articol, le răspund că nu este vorba doar de acest articol (repet, realmente excepțional): în toată presa mainstream se constată o înmulțire semnificativă a pozițiilor critice la adresa țelurilor Marii Resetări, a arhitecților și zidarilor ei.

Cum presa aceasta este în continuare controlată strâns de corporații angrenate până deunăzi în aceeași fantasmagorică operă de Distrugere și Reconstrucție (Build Back Better) ca și politicienii, ideologii și miliardarii din spatele lor, este greu de crezut că această schimbare de ton este rezultatul unei „eliberări de conștiință” spontane a ziariștilor din marile trusturi.

Logica ne spune că este vorba, mai degrabă, de o indicație DICTATĂ de sus.

Cât de SUS, e greu de spus. După cum sunt greu de apreciat semnificațiile acestei metamorfoze și efectele ei asupra agendei elitelor mondiale.

Dă înapoi Marea Resetare? Își schimbă chipul și strategia? Încearcă să treacă de partea poporului, încercând să-l facă părtaș/complice? Este o manevră de diversiune, un hocus pocus mediatic care să distragă atenția de la alte manevre încă și mai toxice? Asistăm la o luptă intestină în rândul globaliștilor, așa cum o indică pozițiile recente ale lui Henry Kissinger și Joseph Stiglitz?

Un lucru este cert: actualele mișcări sociale din Olanda împotriva Dictaturii Climatice, după cele înregistrate împotriva Dictaturii COVID în întregul Occident, nu sunt inutile.

Dictatura nu este o fatalitate. Omenirea nu este condamnată fără speranțe. Dimpotrivă, oamenii pot și au datoria să lupte pentru Libertatea lor.

Orice reacție de împotrivire îi sperie pe Marii Resetatori. Îi face să își realizeze condiția precară: lupta cu propriul popor este riscantă și poate sfârși rău. De cele mai multe ori, în băi de sânge.

Citiți mai jos articolul din Newsweek al lui Ralph Schoellhamer, „O revoltă populară împotriva elitelor se întinde în toată lumea”, pe care l-am tradus integral pentru cititorii ActiveNews.

*

O revoltă populară a clasei muncitoare împotriva elitelor și a valorilor lor se află în curs de desfășurare și se întinde în toată lumea.

Se înregistrează o rezistență tot mai mare din partea claselor de mijloc și de jos împotriva a ceea ce Rob Henderson a numit „credințele de lux” ale elitelor, în timp ce oamenii obișnuiți percep tot mai clar răul pe care acestea îl provoacă lor și comunităților lor.

Primele semne ale acestei revolte populare au apărut în februarie, când Canadian Trucker Convoy i-a opus pe șoferii de camioane din clasa muncitoare „clasei purtătorilor de laptop” care dorea să impună măsuri COVID-19 tot mai restrictive.

Ați văzut aceste semne și în victoria guvernatorului statului Virginia, Glenn Youngkin, care s-a prezentat în campania electorală ca un apărător al drepturilor pe care părinții trebuie să le aibă în educația copiilor și care a câștigat zdrobitor la periferii și în zonele rurale.

Puteți vedea aceste semne și în susținerea tot mai mare a alegătorilor americani hispanici pentru Partidul Republican, care se poziționează tot mai mult ca anti-progresist și pro-clasa muncitoare.

Cea mai recentă manifestare este cea din Olanda, sub forma protestelor agricultorilor împotriva noilor reglementări de mediu care îi vor ruina.

Peste 30.000 de agricultori olandezi s-au ridicat pentru a protesta împotriva guvernului, ca urmare a noilor limite de azot care îi obligă să reducă radical emisiile de azot cu până la 70% în următorii opt ani.

Aceasta i-ar forța pe agricultori să folosească mai puține îngrășăminte și chiar să reducă numărul șeptelului.

În timp ce marile ferme au posibilitățile ipotetice de a îndeplini aceste obiective și pot trece la îngrășăminte fără azot, acest lucru este imposibil pentru micii agricultori, care au cel mai adesea asociații familiale.

Noile reglementări de mediu sunt atât de extreme încât ar obliga numeroase persoane să pună lacătul pe fermele lor, inclusiv unele care fac această meserie de trei sau patru generații.

În semn de protest, agricultorii blochează drumurile și refuză să își mai livreze produsele lanțurilor de supermarketuri.

Acest lucru a dus la penurii grave, în special de ouă și lapte printre alte produse alimentare.

Însă efectul va fi unul global. Olanda este al doilea mare exportator agricol mondial, după Statele Unite, ceea ce face din țara cu aproximativ 17 milioane de locuitori o superputere alimentară.

Date fiind lipsurile de produse alimentare deja existente pe plan mondial, rolul agricultorilor olandezi în cadrul lanțului mondial de aprovizionare nu a fost niciodată mai important ca acum.

Dar dacă credeți că guvernul olandez ține cont de asta și își ia toate măsurile pentru a asigura ca oamenii să aibă ce să pună pe masă, vă înșelați.

Între securitatea alimentară și lupta împotriva „schimbării climatice”, guvernul olandez a optat în favoarea celei din urmă.

Cel mai frustrant este că guvernul este perfect conștient că ceea ce le cere agricultorilor îi va lăsa

pe mulți dintre ei fără mijloacele de a-și mai câștiga existența.

De fapt, inițial, guvernul avea de gând să aplice aceste măsuri într-un ritm mult mai lent – până când un proces intentat de grupările ecologiste în 2019 a determinat o accelerare a agendei.

Reacția membrilor din sectorul agricol a fost masivă și continuă din 2019 încoace, însă apariția pandemiei de COVID-19 a permis guvernului premierului Mark Rutte să interzică manifestațiile în 2020 și 2021.

Odată cu reluarea protestelor anul acesta, autoritățile au trecut și ele la o atitudine mai agresivă. S-au înregistrat arestări și chiar focuri de armă trase de poliție, dintre care unul a fost foarte aproape de a ucide un protestatar de 16 ani.

Majoritatea olandezilor simpatizează cu agricultorii, nu cu guvernul. Sondajele actuale arată că Partidul Fermierilor, format cu doar trei ani în urmă, ca reacție la noile reglementări, ar câștiga 11 locuri în Parlament, dacă alegerile ar avea loc astăzi (în prezent, nu deține decât un loc).

În plus, Uniunea Pescarilor Olandezi s-a alăturat public protestelor, blocând porturile cu nave de pescuit și afișând pancarte pe care scrie: „Eendracht maakt Kracht” („Unirea face puterea”).

În timp ce olandezii obișnuiți sunt de partea agricultorilor, elitele olandeze se comportă cam la fel cum au făcut-o în Canada sau în Statele Unite. Și nu doar elitele din guvern.

Presa refuză până să și relateze despre manifestații și, atunci când o face, îi numește pe agricultori extremiști.

De unde această ruptură?

Orice sondaj serios din redacțiile europene, din Germania până în Olanda, arată că schimbarea climatică este un subiect mai important pentru ziariști decât pentru oamenii de rând.

Asta nu înseamnă că cetățeanul obișnuit nu este interesat de schimbările climatice, ci doar că are bunul simț de a înțelege că distrugerea fermei lui pentru ca obiectivele climatice să fie atinse în 2030 în loc de 2035 nu va influența în mod real clima planetei.

La urma urmei, Olanda nu reprezintă decât 0,46% din emisiile mondiale de CO₂, și deși o reducere ar fi de dorit, ea nu ar fi decisivă în lupta contra schimbării climatice în următorii opt ani.

Poate că asta dă satisfacție elitelor, dar face și ca mari părți din populație să își vadă nivelul de trai prăbușindu-se și existența economică pusă în pericol de Stat pentru rațiuni ideologice.

Occidentul se află în prezent într-o situație critică, din cauza faptului că obiectivele ideologice sunt puse în aplicare pe seama claselor de mijloc și de jos.

Fie că e vorba de șoferii de camioane din Canada, de agricultorii din Olanda, de companiile de petrol și gaze din SUA, ideologia, iar nu știința sau dovezile clare, este cea care dictează agenda, răsplătind elitele și sărăcind clasa muncitoare.

Până la urmă, există riscul ca politicile climatice să facă din Europa ce a făcut marxismul din America Latină. Un continent, unde există toate condițiile pentru o prosperitate generală și un

mediu sănătos, va sărăci și se va ruina din niște motive ideologice.

Când se va trage linie, și oamenii și climatul se vor afla într-o situație mai proastă decât în prezent.

<https://www.activenews.ro/opinii/Ce-se-petrece-Da-inapoi-Marea-Resetare-175107>

38. Raport ONU: Ucraina poartă o parte de vină pentru atacul din martie asupra azilului de bătrâni din Luhansk – publicat de Libertatea, pe 9 iulie

Organizația Națiunilor Unite (ONU) afirmă că forțele armate ucrainene poartă o parte din vină, poate egală cu cea a forțelor Moscovei, pentru atacul care a avut loc la un azil de bătrâni din Luhansk, unde mulți pacienți în vârstă și cu dizabilități au rămas blocați înăuntru, la două săptămâni după ce Rusia și-a început invazia, relatează The Guardian și ABC News, preluând The Associated Press (AP).

Rebelii separatiști susținuți de Kremlin au atacat atunci un azil de bătrâni din regiunea Luhansk, estul țării. Zeci de pacienți vârstnici și cu dizabilități, mulți dintre ei imobilizați la pat, au rămas blocați înăuntru fără apă sau electricitate.

Asaltul din 11 martie a declanșat un incendiu care s-a extins în toată clădirea, sufocându-i pe pacienții care nu se puteau mișca. Puțini pacienți și membri ai personalului au scăpat și au fugit într-o pădure din apropiere, primind în cele din urmă asistență după ce au mers pe jos 5 kilometri (3 mile).

Într-un război plin de atrocități, atacul asupra azilului de bătrâni de lângă satul Stara Krasnyanka s-a remarcat prin cruzimea sa. Potrivit AP, autoritățile ucrainene au dat vina pe forțele ruse, acuzându-le de uciderea a peste 50 de civili în acel atac neprovocat și brutal. Cel puțin 22 dintre cei 71 de pacienți au supraviețuit atacului, dar numărul exact al persoanelor ucise rămâne necunoscut, conform ONU.

Dar un nou raport al ONU a constatat că forțele armate ucrainene poartă o mare parte – poate egală – din vina pentru ceea ce s-a întâmplat în satul Stara Krasnyanka, care se află la aproximativ 580 de kilometri sud-est de Kiev, capitala Ucrainei. Cu câteva zile înainte de atac, soldații ucraineni au ocupat poziții în interiorul azilului de bătrâni, făcând efectiv din clădire o țintă.

Raportul întocmit de Înalțul Comisariat al ONU pentru Drepturile Omului nu concluzionează că soldații ucraineni sau luptătorii separatiști susținuți de Moscova au comis crime de război. Dar a precizat că bătălia de la azilul de bătrâni din Stara Krasnyanka este un exemplu de îngrijorare cu privire la posibila utilizare a „scuturilor umane” pentru a împiedica operațiunile militare în anumite zone.

Consecințele atacului asupra azilului din Stara Krasnyanka oferă, de asemenea, o perspectivă pentru modul în care atât Rusia, cât și Ucraina se mișcă rapid pentru a stabili cum se desfășoară evenimentele pe teren, chiar și atunci când aceste evenimente pot fi încă învăluite de ceața

războiului. Pentru Ucraina, menținerea avantajului în lupta pentru cucerirea inimilor și minților ajută la asigurarea fluxului continuu de miliarde de dolari constând în ajutoare militare și umanitare occidentale.

Bombardarea frecventă și la întâmplare de către Rusia a clădirilor de apartamente, spitalelor, școlilor și teatrelor a fost cauza principală a miilor de victime civile din război. Ucraina și aliații săi, inclusiv Statele Unite, au imputat Moscovei numărul mare de decese și răniți și au cerut ca aceia responsabili să fie aduși în fața justiției.

Dar și Ucraina trebuie să respecte și regulile internaționale de pe câmpul de luptă. David Crane, fost oficial al Departamentului american al Apărării și veteran al numeroaselor investigații internaționale privind crime de război, a declarat că este posibil ca forțele ucrainene să fi încălcat legile conflictului armat prin faptul că nu au evacuat rezidenții și personalul azilului.

„Regula de bază este că civilii nu pot fi vizați în mod intenționat. Punct. Indiferent de motiv”, a declarat Crane. „Ucrainenii i-au plasat pe acești oameni într-o situație care era o zonă de ucidere. Și nu poți face asta”, a arătat Crane.

<https://www.libertatea.ro/stiri/onu-ucraina-poarta-o-parte-din-vina-pentru-atacul-azil-de-batrani-satul-stara-krasnyanka-luhansk-11-martie-2022-4204748>

39. Canada l-a inclus pe patriarhul rus Kirill pe lista sa cu sancțiuni – publicat de Digi:24, pe 10 iulie

Canada l-a inclus pe lista sa cu sancțiuni pe patriarhul Kirill, șeful Bisericii Ortodoxe ruse, în cadrul unei noi serii de măsuri ca răspuns la invazia Rusiei în Ucraina, vizând „agenți ai dezinformării și propagandei ruse”, relatează AFP.

Măsurile au fost denunțate rapid de Moscova prin intermediul purtătoarei de cuvânt a diplomației ruse, Maria Zaharova, potrivit căreia „sancțiunile împotriva patriarhului nu au putut fi introduse decât de sataniști”.

Patriarhul Kirill, șeful ortodocșilor ruși din 2009, și-a pus biserica în serviciul președintelui rus Vladimir Putin, calificându-l drept „miracol” și împărtășindu-i ambiția unei Rusii conservatoare, dominatoare și susținând ofensiva Rusiei în Ucraina.

În afară de Canada, Regatul Unit l-a sancționat și ea în iunie pe patriarhul Kirill, în vârstă de 75 de ani, după ce Uniunea Europeană a renunțat să-l includă pe lista sa neagră.

„Pentru a contracara campania de dezinformare a Kremlinului, Canada impune sancțiuni împotriva a 29 de agenți ai dezinformării și propagandei de stat ruse și a 15 entități controlate sau deținute de guvernul rus și care participă la eforturile de dezinformare”, a indicat ministrul de externe canadian, Melanie Joly, în marja reuniunii G20 din Bali (Indonezia).

Sancțiunile îl vizează de asemenea pe Sumbatovici Gasparian, șeful departamentului internațional al grupului media rus Russia Today (RT). În ultimele luni, Ottawa a interzis difuzarea canalelor RT în Canada, atrăgându-și represalii din partea Moscovei, care a închis

biroul media public canadian CBC/Radio-Canada în Rusia.

„Mașina de propagandă rusă trebuie să răspundă pentru minciunile sale. Canada este hotărâtă să combată dezinformarea peste tot și oricând”, a declarat șefa diplomației canadiene, avertizând că „cei care propagă înșelătoria” vor fi „trași la răspundere”.

În total, Ottawa a impus sancțiuni pentru peste 1.150 de persoane și entități din Rusia, Belarus și Ucraina (regiunile Lugansk și Donețk, controlate de separatiști). (Editor : Liviu Cojan)

<https://www.digi24.ro/stiri/externe/mapamond/canada-l-a-inclus-pe-patriarhul-rus-kirill-pe-lista-sa-cu-sanctiuni-2005389>

40. Șefa Comitetului de Etnopolitică: BOUkr nu este condusă de Moscova – publicat de spzh.news (Uniunea jurnaliștilor ortodocși), pe 10 iulie

Conducătoarea Serviciului de Stat al Ucrainei pentru Etnopolitică și Libertatea de Conștiință a spus că Mitropolitul Onufrie a ieșit din Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse.

Olena Bogdan, șefa Serviciului de Stat al Ucrainei pentru Etnopolitică și Libertatea de Conștiință a explicat că Biserica Ortodoxă Ucraineană este autocefală și nu este guvernată de Biserica Ortodoxă Rusă. Acest lucru a fost raportat de canalul Espresso TV pe canalul său de Telegram.

„Într-o scrisoare oficială, Mitropolitul Onufrie a notat clar că Biserica Ortodoxă Ucraineană nu se mai conduce după deciziile Sinodului Arhieresc al Bisericii Ortodoxe Ruse și și-a anunțat oficial delimitarea de Patriarhia Moscovei. Înțelegem că interesul FSB pentru Biserica Ortodoxă Ucraineană rămâne și este nevoie de prudență. Singura legătură care există în documentele Bisericii Ortodoxe Ucrainene cu Biserica Ortodoxă Rusă este o trimitere la scrisoarea lui Alexie, în care se vorbește despre comuniunea cu Ortodoxia Ecumenica prin Biserica Ortodoxă Rusă. Mitropolia Kievului a Bisericii Ortodoxe Ucrainene a dat explicații că această comuniune nu înseamnă că acțiunile Bisericii Ortodoxe Ucrainene vor fi coordonate sau convenite cu Biserica Ortodoxă Rusă”, a subliniat Bogdan.

UJO a scris mai devreme că Elena Bogdan a spus că numai credincioșii pot decide soarta bisericilor BOUkr.

<https://spzh.news/ro/news/89438-glava-gosetnopolitiki-rasskazala-pochemu-upc-ne-upravlyajetsya-iz-moskvy>

41. Tibi Ușeriu: „Chiar așa, de ce alerg?” – reportaj publicat de PressOne, pe 9 iulie

215k

Se spune că în viața fiecărui om există două momente cheie: Clipa în care te-ai născut și clipa în care ți-ai dat seama pentru ce anume. În urmă cu 10 ani, după un lung și complicat ocol, Tibi Ușeriu a aflat pentru ce s-a născut: Curse de anduranță, dacă se poate acolo unde e frigul mai crâncen.

În toți acești ani, cu ocazia unor victorii memorabile la câteva ultramaratoane arctice, dar și a unor înfrângeri pe măsură, Tibi a avut ocazia să afle nenumărate lucruri pe care nu le știa despre sine însuși. Iar acest lucru l-a împlinit, fiindcă și-a înțeleles chemarea.

Deși acum, cu un an înainte de împlinirea unui jumătate de secol, corpul îi transmite discret diverse sugestii și avertizări, nu se poate imagina defel stând locului. Va alerga mai departe până la propriul său capăt, acolo unde o fi, cu orice preț. Acesta pare a-i fi destinul. Dacă n-ar avea planuri de viitor un pic nebunești, ca de obicei, parcă n-ar mai fi el. Despre acestea, mai pe final.

Nu voi uita niciodată ziua când, în urmă cu șapte ani, mi-a spus foarte serios că el vrea să alerge maratonul de la Cluj. Suna destul de normal. Doar că el voia să parcurgă în alergare și cei 173 de kilometri care îl despărteau de startul competiției. Asta nu mai suna normal deloc. Însă exact așa a făcut, cum a zis. A alergat toți cei 215 kilometri. A fost una din cele mai nebunești aventuri pe care le-am documentat vreodată.

Traseul școală

Chiar de la începutul proiectului Via Transilvanica, Tibi face echipă cu fratele lui, Alin. Bat țara împreună dar și separat, se completează, se susțin reciproc, așa cum au făcut mereu. Periodic, Alin îi face surpriza de a-l trimite să țină speech-uri motivaționale la diverse firme. Iar primii bani pentru demararea proiectului au venit din vânzările volumului autobiografic 27 de pași, carte care se apropie încet, cu pași mărunți, de o sută de mii de exemplare vândute.

Faptul că marcajul drumului e un T (de la Transilvanica) încadrat într-un cerc, i-a făcut pe mulți să numească acest traseu „drumul lui Tibi”. Normal că nu e al lui, dar acum spre final, parcă a devenit un pic și al lui.

Despre acest subiect și multe altele doream să povestim. Iar cum noi am stat mereu cel mai bine de vorbă din mișcare, ne-am propus să alergăm un semi-maraton pe Traseul-școală, cel care duce din campus până în Lunca Ilvei. Este o extensie a Via Transilvanica, o potecă de o rară frumusețe, amenajată împreună cu partenerii de la Datacor.

Practic, ideea acestui traseu alternativ este foarte generoasă. E o potecă-test, un soi de Via în miniatură, dedicată celor care vor să-și deschidă apetitul pentru potențiale felii mai mari de drum. Parcurgând acest traseu, poți afla dacă ideea ți se potrivește sau nu. În plus, este ideal pentru organizarea unor competiții sportive, cum ar fi un maraton, lucru care s-a petrecut deja și, se pare, va continua.

Dat fiind faptul că acum, la început de iulie, de câteva săptămâni bune toată țara se prăjește la foc mic, global, iar canicula a urcat până în munți, am ieșit pe poarta campusului dimineața devreme. Tibi a pornit ceasul de alergare și duși am fost.

La prima casă de lângă Pășunea Rusu am vrut să-l salut, ca de obicei, pe fratele lui Baloo, un ciobănesc de Bucovina cu lătratul gros. De după gard însă, nu lătra nimeni. Am primit vestea tristă că s-a bătut cu dulăii ăia răi, siberieni, ai lui Baci Vasile de la stâna de pe dealul vecin și l-

au omorât. La munte e ceva mai complicat cu animalele de companie...

Fragi, sânziene și cimbrisor

Tibi este exact așa cum aleargă – egal cu sine, constant, neschimbător. Calcă atent și silențios, ca o felină, fără accelerări inutile iar, în plus, e mereu atent la ritm și la capacitățile de duranță ale partenerului. Abrupturile mari a ales să le umblăm ca pensionarii, cu mâinile la spate și nu ne-am sfiit să facem pauze mai lungi la izvoare, pentru hidratare.

A fost o alergare de două ceasuri și jumătate absolut lejeră și minunată, într-un peisaj de vis, cu deschideri generoase până spre Munții Rodnei, Călimani și Valea Someșului.

Pe parcurs, mi-a descris și fiecare piatră de hotar. A cui este, cine a făcut-o sau cui îi e dedicată. La borna lui Csabi, prietenul lor mort într-un accident de MTB la doar 40 de ani, am stat un pic să-mi povestească. Cică era un băiat pe cinste, care avea totul în față, reușise în viață și carieră. Era schior, campion la Kyokushin și mare amator de ture în natură. Pe o coborâre abruptă se pare că i-a intrat un lemn la roata față, roata s-a blocat, iar căzătura i-a fost fatală.

La un moment dat, pe o culme, ne-a lovit pe amândoi un miros irezistibil de frăguțe coapte. Ne-am oprit și am ciugulit, ca doi copii, frăguțe calde, încălze de soare. Am trecut peste pășuni nesfârșite, aflate în plină inflorescență, trăgând în piept arome de sânziene și cimbrisor, am străbătut păduri sobre cu umbră groasă sau cătune pline de poezie.

Tot alergând, am povestit vrute și nevrute. Punând întrebări și ascultând mi-am amintit de cuvintele lui Kierkegaard: „Viața unui om nu poate fi înțeleasă decât privind înapoi, însă ea se cuvine trăită doar privind înainte”. Iar Tibi e genul de om tonic, care s-a reinventat, alegând să lase trecutul în urmă și să privească încrezător înainte.

Cum să privești un stejar

„Așa cum știi și tu, povestea vieții mele nu mai e un secret pentru nimeni. Am părăsit țara asta ducând cu mine doar traume, abuzuri și o tonă de incertitudini despre cine sunt și ce vreau. Practic nu apucasem să aflu mai deloc în ce țară îmi trăisem tinerețea. Sincer să fiu, pe atunci eram atât de imatur, încât nici nu cred că-mi doream.

A urmat o cavalcadă de nebunii care s-a terminat, ca la testele de mașini Euro NCAP, cu izbitura din plin într-un zid. În urma acesteia, am lipsit din propria viață vreme de 10 ani, reflectând despre toate cele, înconjurat doar de niște pereți albi, foarte groși.

N-o să uit niciodată mirarea cu care, după eliberare, m-am uitat odată, vreme de vreo două ceasuri, la un stejar aici în zonă, minunându-mă de miracolul vieții și de frumusețea scoarței lui bătrâne. Șuieratul vântului și țârâitul greierilor erau parcă date la volum maxim. La fel culorile, mirosurile. Demult nu mă mai mir de copaci sau de păduri, doar le străbat. Acum însă, mă minunez de altele, cum ar fi locuri sau oameni.

Marea îngrijorare – mentenanța potecii

Să știi că povestea asta cu Via Transilvanica a fost în sine o cursă de ultramaraton. Ba mai rău, a fost chiar cu obstacole, iar unele au părut, la vremea lor, de netrecut. Acum, aproape de final, realizez cât de lungă și de grea a fost, de fapt, toată aventura. Dar a fost și extrem de interesantă.

Nu aş fi putut bănui niciodată că sunt în stare să fac câte lucruri am făcut. Practic, am jucat mai multe roluri deodată. Împreună cu Alin, am fost în rol de personaj de PR prin birouri de oficialităţi. Am ținut conferințe, am făcut frumos pe la recepții și inaugurări, chestie care nu prea mă entuziasmează, în general.

În rest, am defrișat poteci, am construit poduri din lemn, am manevrat o groază de utilaje și m-am ocupat de mutarea bornelor de la noi din campus și plasarea lor în ogrăzile a zeci de primării. Asta îmi place.

Nu în ultimul rând, am umblat sute și sute de kilometri aiurea încercând, împreună cu localnici și voluntari, să găsim rutele corecte, traseele ideale. Toată treaba a fost un carusel de mare viteză, pe alocuri părând să sară de pe șine. Problema acestei poteci care taie România este că din start a prins la public mai bine decât ne așteptam. Cu alte cuvinte, calea a luat-o înaintea proiectului, ceea ce ne-a surprins, însă a trebuit să ținem ritmul. Iar acesta a fost, pe alocuri, infernal.

Eu cred că povestea va fi un succes, oamenii se vor contamina unii de la alții, vor umbla pe diverse segmente, vor explora locuri ascunse. Vor veni și străini, fiindcă aceste drumuri de anduranță sunt un succes în Europa și în America. Când drumeții clasici de Camino vor afla de Via noastră, s-ar putea să vrea să încerce ceva nou. Trendul e bun. Vom merge la diverse târguri de turism, iar o vreme va trebui să ne ocupăm și de ceea ce n-am avut timp să facem, adică de promovare.

Dar, sincer să fiu, mă declar obosit, mă bucur că o încheiem. Dilema mea cea mare de acum încolo este legată de mentenanță. Nu știu cum se vor obține fonduri pentru a întreține dihania lungă de 1.400 de kilometri. Fiindcă eu am văzut deja borne înecate de vegetație, marcaje distruse.

Sau uite, terasamentul de cale ferată, pe care l-am defrișat de curând în Hunedoara. Natura nu doarme. Dacă la anul nu-l curățăm din nou, e o problemă. Apoi tot așa, an de an. În locuri sălbatice ar mai trebui niște refugii pe traseu...

Unele comunități sunt foarte sărace, altele sunt prost administrate. Nu sunt în stare să taie iarba, să întrețină cărarea. Sincer, eu cred că misiunea asociației noastre s-a cam încheiat și nu e firesc ca cei care au creat această poveste să o și întrețină. E pur și simplu o povară prea grea pentru o mică asociație din munți.

Statul român ar trebui de acum să se implice, doar că noi avem un stat liber și independent, guvernat de niște domni care se implică doar în ceea ce poftesc dumnealor, respectiv în acțiuni ce le pot aduce lor și prietenilor profit maxim, cu efort minim. Așa funcționează țara asta, deci nu am habar cum vor evolua treburile de acum încolo. Timpul va decide.

La geografie nouă, oameni noi

Ce a fost uimitor pentru mine în toată această aventură? Am descoperit o geografie nouă. Nu mi-am putut imagina că țara poate fi atât de diversă și de surprinzătoare. Și atât de diferită din punct de vedere cultural și economic. Fiecare ținut prin care trece poteca e altfel, are caracteristici și atmosfere diferite. Și fiecare e interesant în felul său. Trebuie doar să fii un pic atent.

Fără a fi o Elveție impunătoare sau o Valle DâAosta din Italia, unde am alergat de patru ori la

Turul Giganților pe munți de peste 4.000 de metri, țara are frumusețile ei ascunse, păstrând bineînțeles proporțiile. Platoul Mehedinți despre care nu știam că există, e un astfel de exemplu. Sau Fundătura Ponorului. Sau Țara Hațegului. Sau Ineleț, locul meu preferat de pe tot traseul. Are tot ce trebuie – e inaccesibil mașinilor, e sălbatic, are atmosferă de poveste, oameni interesanți și o discreție care, pe mine unul, m-a vrăjit.

Pe lângă geografie, am descoperit în acești ultimi cinci ani, oameni din cei mai diverși. Am fost forțat de împrejurări să interacționez, să mă deschid și să mă expun, ceea ce este un pic nefiresc pentru un singuratic ca mine, care preferă oricând o cursă solitară în pustiu, decât o întâlnire de protocol.

Am întâlnit oameni atât de îndrăgostiți de proiect, încât erau mai zeloși decât noi în a face totul ca la carte, oameni care au risipit enorm de mult timp și energie ajutându-ne pe plan local. Am multe exemple și port un mare respect acestor eroi neștiuți.

Am avut surprize majore cu diverși cunoscuți cu firme prospere, care s-au implicat, au oferit resurse, au sponsorizat concursuri sportive. Așa sunt băieții de la Datacor din Bistrița, cu care am amenajat bucata asta. A fost o plăcere să lucrăm împreună și o vom mai face.

La polul opus, am dat și peste oameni despre care nu puteam bănui că există. Eu nu înțeleg cum pot dormi bine noaptea unii care seara promet marea cu sarea și dimineața uită total, totul. Apoi nu-ți mai răspund la telefon. Există această specie de primari mincinoși patologici. Problema e că mereu te prinzi când e prea târziu, când deja ai trasat poteca, ai angrenat mecanisme de implementare.

Am mai întâlnit oameni din administrații, care se purtau exact ca boierii medievali, convinși că localitatea lor e totuna cu ograda proprie, iar satele aparținând comunei, cu oameni cu tot, sunt proprietatea lor exclusivă. Aștia-s chiar mai sinistri decât mincinoșii.

Pe de altă parte, există o altă specie pe care, sincer, o admir. Sunt genul de antreprenori creativi, care au reușit în afaceri și decid să intre în politică. Intră exact ca niște tancuri, rup toate regulile, fac ravagii, dau oameni afară, dar măcar în urma lor rămâne ceva. Sunt oameni puternici, care schimbă lucrurile, cu toate că sunt controversați și departe de-a fi perfecți. Vorba lui Mircea Miclea – „îngerii n-au scris niciodată istorie”. Iar noi trăim în istorie, nu printre nori. Uită-te la Reșița, ca să-ți dau un singur exemplu.

Noul plan nebunesc

Alin a fost forțat să mute data lansării pe 8 octombrie, cum știi. În august vrea să plece la drum și să parcurgă toată Via cap-coadă, să vadă ce a ieșit. În septembrie eu, împreună cu o gașcă de băieți aleși pe sprânceană aș vrea să o alergăm, în sistem de competiție. Toată.

E cam mult 1.400 de kilometri, știu. Dar mi-a intrat asta în cap și mă tem că n-o să-mi iasă. Sună un pic irațional și complicat logistic. Dar mintea mea merge mereu înaintea corpului. Tot ce pot să sper e ca sârmanul trup, afectat de degerături și cam uzat de ultramaratoane, să nu se dezintegreze pe parcurs.

Ideal, planul sună cam așa. Aș vrea să fim 10 alergători. Mergem minimalist, fără puncte de control, dintr-o pensiune în alta de pe traseu. Cu un drum, vedem care funcționează și care nu. Ele trebuie să ne asigure strictul necesar, adică mâncare-dormit-mâncare. În rest bani la noi și

magazinele de pe drum. Îl avem pe Ștefan cu o mașină de suport și pe Gherase, care documentează video toată povestea. Atât.

Teoretic, ar trebui să alergăm de la 9 dimineața și maximum seara la 8 să ajungem în următorul punct, fiecare în ritmul lui, cât îl țin curelele. Suntem alergători de vârste și de calibre diferite. Pe unii n-ai cum să-i ții în lesă legați de un grup. Am buget pentru tot, m-am îngrijit din vreme. Practic, vreau să fac un proiect-pilot. Să știu cât e de realist ar fi să organizezi la o scară mai mare astfel concursuri de anduranță.

Tu cunoști toată aventura noastră cu competițiile Via Maria Theresia. S-ar putea să o reluăm cândva. Bun, pe aceeași idee, dacă tot mergem la târguri de turism, aș vrea să promovez Via Transilvanica specific pentru alergători. Sunt convins că o mână de nebuni găsim pentru început. Dacă facem un marketing cu cap, s-ar putea să devină ceva interesant în viitor. Important e să visăm.

Legat de distanțe – cea mai scurtă e 45 de kilometri, dar sunt și câteva de 80 de kilometri. Ținuturile prin care trecem sunt însă destul de diferite. De exemplu, Alba și Hunedoara luate împreună însumează 340 de kilometri. Diferența de nivel pe toată distanța e de 3.200 de metri. Dar, atenție! Distanța Putna – Tășuleasa e doar 162 de kilometri, dar diferența de nivel are 6.400 de metri. Va fi o mega provocare. Dar cred în această idee și tare aș vrea să ne iasă.

O căsuță și niște cai

În rest, viitorul meu arată destul de simplu. Mă văd mutat în curând într-o casă mică, din lemn, dar cu o terasă mare, cu vedere spre Muntele Heniu. Am de gând să-mi împlinesc unul din vechile visuri ale copilăriei. O să-mi fac un grajd, un maneaj și-mi iau niște cai din rasa lipițan. Sunt cai nepretențioși, buni de călărie și de anduranță.

Musai vreau și două iepe, fiindcă aș vrea să văd niște mânji crescând pe lângă mine. O să iau și un ponei, doi pentru fiul meu. Mi-ar plăcea să-l învăț să iubească și el caii. Cine știe, poate o să organizăm cândva împreună ture cu cai pe Via Transilvanica. De aici până la Mediaș ar fi un traseu fainuț de tot.

David al meu are acum 4 ani și a intrat în zona „De ce”-urilor. Când crezi că i-ai explicat totul în detaliu și l-ai încuiat, mai stă un pic, se mai gândește și mai bagă un „De ce” de final. Azi dimineață, când i-am spus că plec să alerg m-a întrebat „De ce”? N-am știut ce să zic. Vezi, de mulți ani caut un răspuns la întrebarea asta și încă nu l-am găsit. Dar mă tem că nici nu trebuie.

Această serie de articole despre redescoperirea la pas a Transilvaniei este susținută de Raiffeisen Bank, ca o contribuție la promovarea culturii și tradițiilor românești. Raiffeisen Bank este partener strategic al proiectului Via Transilvanica și al Asociației Tășuleasa Social și a susținut amenajarea a 300 de kilometri ai traseului, în ultimii trei ani.

<https://pressone.ro/tibi-useriu-chiar-asa-de-ce-alerg>

42. Munchausen prin procură: ONU & WEF au "îmbolnăvit" lumea pentru profit – publicat de Opoziția.net, pe 10 iulie

Alexandra Marshall este o scriitoare independentă din Australia

Se știe că părinții abuzivi își fac copiii să pară bolnavi pentru a obține atenție, faimă și avere. Uneori merg atât de departe încât își otrăvesc odraslele pentru a întregi iluzia și a păcăli nenumărați experți care se închină la copilul suferind.

"Munchausen by proxy" este considerată atât o formă severă de boală mintală, cât și o infracțiune care se caracterizează prin fraudă și vătămare corporală gravă – infracțiune în creștere de când Occidentul a decis să își construiască structura socială pe victimizarea monetizată.

În timp ce mulți dintre noi pot recunoaște că este ceva în neregulă cu adulții care încarcă videoclipuri TikTok cu băieții lor de doi ani dați cu ruj, repetând replici antrenate despre "confuzia de gen", am fost cu toții înșelați de o minciună globală mai mare – mult mai gravă.

Planeta noastră nu este bolnavă.

Ea este făcută să pară bolnavă pentru ca birocrății, politicienii, bancherii, giganții minieri și marile afaceri să poată profita de pe urma abuzului de putere pe care îl aduce frica de moarte. Acest comportament poate avea ca rezultat chiar daune reale, pe măsură ce dezmembrarea sistemelor economice aduce sărăcie, haos și foamete în națiuni cândva înfloritoare.

Falsificarea diagnosticului apocaliptic al Pământului trebuie să fie strigată din fiecare școală, emisiune de știri, parlament și colț de stradă – altfel nimeni nu ar ști că se întâmplă.

Acest lucru este necesar, întrucât fără o credință generalizată în boala terminală a "schimbărilor climatice", niciuna dintre catastrofele și excesele autoritare visate la Bruxelles sau într-o cabană de schi din Davos nu ar fi acceptate. Când publicul întreabă de ce trebuie să i se distrugă democrația, viața și libertatea, i se răspunde simplu: "pentru a salva planeta".

"Capitalismul ucide – iar comunismul este răspunsul!", insistă fasciștii climei, în timp ce conturile lor bancare se umflă.

Cum poți să te opui "salvării lumii"? Nu se poate, și tocmai asta-i ideea. Este Marele Zid al Rahatului care îi ține pe țărani afară. Așa arată gatekeeping-ul, unde puritatea morală este folosită pentru a proteja de control neadevărurile politice fragile.

De ce ni se întrezice accesul? Sunt aproximativ 90 de trilioane de dolari în fonduri (până în 2030) pentru infrastructura "climatică", potrivit Băncii Mondiale. Asta nu include banii plătiți Națiunilor Unite – 2.087.762.380 de dolari în 2021 – pentru ce, din nou? Tot ce a primit Australia a fost un ultimatum.

Organizația Națiunilor Unite a devenit o alianță de războinici, despoți, dictatori, socialiști și lași. Dacă ONU nu poate opri războiul din Ucraina sau nu poate ține mâinile Chinei departe de Taiwan, ce ar face pe cineva să își imagineze că puterile sale mitice pot controla clima planetei cu ajutorul taxelor? Cu toate acestea, se pricepe să intermedieze înțelegeri între miliardari și guverne, elaborând tratate care prind democrațiile în capcana literelor mici ale unei birocrății

străine parazite.

Ce obține Australia din relația cu ONU? Cu siguranță nu prieteni sau o regiune geopolitică stabilă. China i-a cumpărat pe prietenii noștri din Pacific pentru o reducere de grup și a încheiat acorduri cu guvernele acestora în ideea de a exploata gazele și petrolul submarin, sfidând așa-numitele "temeri climatice". Oare toate videoclipurile lacrimogene cu politicieni stând în apă până la glezne, îndemnându-ne să intrăm în "panică" în legătură cu priveliștea idilică (însăpăimântătoare?), nu au fost altceva decât o manipulare a opiniei publice? Și mai rău. Se pare că au fost o cerere de bani și australienii au căzut în plasă. Noi suntem idioții creduli, păcăliți de banii noștri de către false victime. Natura noastră bună a fost folosită împotriva noastră și ar trebui să fim furioși.

Entitățile globale continuă să promită că sacrificiul contribuabililor noștri – mă refer la investiții – va fi plătit de patru ori într-o glorioasă economie "verde". Însă profitul nu este pentru oameni, ci pentru menajeria de companii înființate cu scopul de a profita de escrocheria climatică. Vorbim despre "calculatoarele de amprentă de carbon" care calculează cum să te pedepsească pentru că respiri, "producătorii de carne sintetică" care se gândesc că va fi mai ușor să-i facă pe cei săraci să mănânce chimicale în loc de insecte, companiile farmaceutice care produc vaccinuri pentru a "reduce emisiile de la vaci", giganții supravegherii digitale pentru a urmări "crimele climatice" sau, cel mai rău, organizațiile specializate în "compensarea emisiilor de dioxid de carbon", care permit celor bogați să facă ce vor, în timp ce altcineva îngroapă câteva bucăți de cărbune pe care o familie înghețată de frig le-ar fi putut folosi pentru a-și încălzi casa.

Corporațiile miniere au sprijinit revoluția "verde" până la ruina lor aparentă. Doar că nu asta se întâmplă. "A deveni ecologic" nu înseamnă să îngenunchezi cu supunere și să blochezi averile provenite din combustibili fosili. "Energia verde" este o scuză pentru a stoarce piața – creând o penurie artificială de combustibili fosili și o creștere corespunzătoare a prețurilor. Adevăratul geniu este legiferarea vehiculelor electrice, a parcurilor de baterii, a turbinelor eoliene și a panourilor solare cu scopul de a asigura o cerere scandalosă pentru minerale care înainte erau ieftine. Acum companiile miniere le vând cu până la 600% din valoarea lor obișnuită. În timp ce ei privesc în fața camerei de luat vederi și vorbesc despre "practici responsabile de mediu", minele lor se extind – distrugând lumea pentru a satisface energiile regenerabile care necesită mult mai multe exploatari miniere decât cele nucleare sau de cărbune. Este un boom, nu o închidere.

În ceea ce privește Forumul Economic Mondial, este un eveniment de lobby cu ușile închise pentru cei bogați și puternici, care modelează viitorul lumii într-o entitate globalizată, centralizată și birocratizată. Ei nu au fost aleși de către cei săraci pentru a vorbi sau a acționa în numele lor – ei s-au numit pe ei înșiși prin harul privilegiilor și al bogăției. Peter S. Goodman îl descrie pe "omul de la Davos" ca pe o "creatură rară și remarcabilă – un prădător care atacă fără reținere, veșnic hotărât să își extindă teritoriul și să acapareze hrana altora, protejându-se în același timp de represalii prin faptul că se prezintă ca un prieten simbiotic al tuturor". Membrii lui Davos poartă lâna de oaie a filantropiei, în timp ce conduc turma spre un sistem colectivizat de guvernare.

Înainte de a ajunge să fugim după lumânări și să ne luptăm pentru resturi de mâncare, este timpul ca australienii să se scuture de frică și să conteste diagnosticul pus de așa-numiții "experți" care profită de pe urma "bolii noastre climatice". Să le scoatem cardurile de credit Net Zero ale contribuabililor și să îi alungăm de la petrecerile de amor birocratice, unde elita batjocoritoare se adună în jurul caviarului pentru a "decide" direcția omenirii. Ca și cum ar fi

zeități minore care mânuiesc pionii pe o tablă de șah.

Dacă planeta nu-i bolnavă, acești oameni nu au nicio putere asupra noastră. Este motivul pentru care disidenții sunt reduși la tăcere în loc să fie dezbatuți. Ei sunt bunicii îngrijorați care văd că un părinte abuzează de un copil și încearcă să intervină, dar sunt împinși pe ușă. Orice încercare de a privi rațional, istoric și corect starea de sănătate a planetei are ca rezultat imediat dezfinanțarea și expulzarea din partea organizațiilor științifice. Ele au nevoie de iluzie pentru a continua să justifice achiziționarea de miliarde de dolari din fonduri guvernamentale. Este comportamentul unei secte îngrozite, ținute în teroare de zvonuri.

Boala fabricată a schimbărilor climatice (formal, răcirea globală și încălzirea globală) există în primul rând în videoclipuri înfricoșătoare de pe YouTube, meme-uri și rapoarte de mii de pagini completate de modelări computerizate fictive. Evenimentele meteorologice obișnuite sunt povestite ca fiind apocaliptice. Istoria noastră climatică este "omogenizată" sau ștearsă de către organisme guvernamentale presupuse "de încredere", în funcție de cât de dăunătoare se dovedește a fi pentru povestea apocaliptică.

Înainte de a interpreta secetele și ploile torențiale din Australia ca fiind începutul sfârșitului vremurilor, ar trebui să ne amintim un lucru. Există o mulțime de activiști care cer societății să rescrie istoria și să nege realitatea, însă faptele refuză să se schimbe. Acest lucru transformă civilizația într-o ficțiune, iar din ficțiune orice minciună poate fi susținută ca fiind lege.

Australia este pe cale să transforme în lege minciuna privind schimbările climatice. Apoi, guvernul nostru poate justifica orice impunere a democrației pentru a satisface "teama".

Pentru cei care cred că vorbim despre încă o conspirație, priviți la Țările de Jos și la guvernul lor. Ca să satisfacă cerințele obiectivelor climatice ale UE și ONU, guvernul olandez este pregătit să își distrugă industria agricolă. Alianța "verde" din Australia, formată din laburiști, verzi și tealiști, nu ar ezita să facă același lucru.

Lumea nu este bolnavă – dar este abuzată.

<https://opozitia.net/2022/07/10/munchausen-prin-procura-onu-wef-au-imbolnavit-lumea-pentru-profit/>

43. VIDEO Cătălin Drulă a fost ales președintele USR din primul tur, cu 71% din voturi/ Primul mesaj după ce a fost ales: "De azi suntem o singură echipă, nu mai avem timp de vedetisme și politică imatură/ Nu mai dați voturile bandiților, schimbarea e posibilă" – publicat de G4Media, pe 10 iulie

USR își alege președintele duminică. Principalul partid de opoziție se află într-un moment de cotitură după ruptura aripii conduse de Dacian Cioloș, fost președinte al USR, care a demisionat din funcție după ce n-a reușit să-și impună proiectul politic în partid. Cătălin Drulă, Octavian Berceanu și Cătălin Teniță sunt principalii candidați în această cursă. Dacă niciunul dintre candidați nu va reuși să obțină majoritatea voturilor, primii doi clasati merg în turul 2. În USR președintele este ales de toți membrii partidului. G4Media vă prezintă live principalele momente

din timpul alegerilor.

UPDATE 14:21 Cătălin Teniță, care s-a situat pe locul doi în cursa internă din USR, cu aproape 15% din voturi, a transmis primul său mesaj după ce a fost învins de Cătălin Drulă:

”Câteva gânduri acum la cald.

Fraților și (strict demografic și pe implicare) mai ales surioarelor!

Eu sunt mulțumit că am reușit să ne unim în această campanie exact așa cum ne-am unit și când am făcut pasul spre politică.

A fost cea mai funny campanie pe care am trăit-o și am avut cel mai fain sentiment de ÎMPREUNĂ.

A fost scurtă, a fost intensă, a fost memorabilă. You rocked like superstars!

Scorul nostru este similar cu cel al USRPLUS în Parlament.

Adică, la fel ca USR la nivel național, putem fi o forță de schimbare serioasă dacă ne organizăm și dacă mergem înainte. Putem fi partea vie, verde a partidului.

Sunt convins că președintele Cătălin Drulă, pe care îl felicit sincer și îi urez succes, oferindu-mi colaborarea, va ține cont de ceea ce propunem noi.

Sunt convins că leadershipul acestui partid a înțeles că entuziasmul nu se decretează și nici nu se cumpără. Iar noi avem nevoie de entuziasm ca să reclădim România. Avem nevoie de inima și voia bună a fiecărui om care vrea să ofere.

Si da: campania noastră a fost campania entuziasmului și optimismului, și va continua să fie așa.

Orice ar fi, mergem înainte poate mai uniți și mai focusați pe nevoile României și ale oamenilor.

Va mulțumesc din tot sufletul și hai să facem treabă.

Astăzi este sfârșitul începutului pentru USRPLUS, de mâine intrăm într-o nouă etapă.

PS:

Si o poveste, pe care am primit-o ca dar neașteptat de la Alina Nedelea, supraviețuitoare a unei maladii cumplite:

<<Un proverb italian spune:

”Intr-o buna zi, Frica a batut puternic la usa. Trezit din somn, Curajul s-a ridicat brusc de pe canapea și a mers hotarat sa vada cine il cauta. N-a gasit pe nimeni”.

UPDATE 12:27 USR a transmis un comunicat de presă în urma alegerii lui Cătălin Drulă în funcția de președinte al partidului:

- ”Cătălin Drulă a fost ales președintele USR din primul tur al alegerilor interne, cu 12.967 voturi (71,3%). Prezența la vot a fost de 77,2%. „Am cerut un mandat clar și partidul mi l-a dat.

Pentru a face opoziție pe bune actualei puteri falimentare, pentru organizare și seriozitate, pentru a da premierul României în 2024. USR a trecut prin etape firești de dezvoltare. O mișcare civică, cetățenească. Intrarea în parlament și consilii locale. Lupta cu Dragnea. Confirmarea în alegeri. Guvernarea. Este timpul unei noi epoci în evoluția acestui partid. Cea de maturitate și stabilitate”, a spus Cătălin Drulă. În alegerile pentru președinția USR, Cătălin Drulă a avut cinci contracandidați. În primul tur al alegerilor, Cătălin Teniță a obținut 2.706 voturi (14,8%), Octavian Berceanu 2.041 de voturi (11,2%), George Ungureanu 163 voturi (0,9%), Alexandru Kiss 97 de voturi (0,53%), Miroslav Tașcu Stavre 138 de voturi (0,76%). Rezultatul votului pentru președinția USR va fi validat în cadrul unui congres online ce va avea loc pe 16 iulie. Mandatul lui Cătălin Drulă la conducerea partidului va fi de patru ani”, arată comunicatul USR trimis duminică.

UPDATE 12:17 Votul online pentru președinția Uniunii Salvați România s-a desfășurat în perioada 6 -10 iulie, încheindu-se duminică la ora 10.00.

UPDATE 12:10 Rezultatul alegerilor de duminică va fi validat la Congresul din 16 iulie.

UPDATE 12:03 Cătălin Drulă, primul mesaj în calitate de președinte ales al USR:

- ”Suntem aici să construim pentru 2024 și 2028, suntem o singură echipă de astăzi, s-a terminat cu echipa cutare și cutare, de azi suntem toți USR. Cine înțelege că munca de echipă produce rezultate e binevenit. Dar nu mai avem timp în USR de vedetisme și de politică imatură. Cine rămâne acolo se plasează singur în afara partidului nostru. Suntem aici să le arătăm românilor că există speranță. După doi ani de pandemie s-au trezit cu o trădare pe masă a lui Iohannis și cu socialism cu epoleți la guvernare. Prețurile cresc, economia dă semne de îngrijorare, e o criză economică de amploarea cea mai mare din UE, cauzată de o guvernare banditească a PNL și PSD (...) Există speranță și se poate. Nu se poate peste noapte și miraculos. Cine promite așa ceva habar n-are ce vorbește sau e mincinos. Vă spun cu toată convingerea, dați-ne voturile, nu mai dați voturile bandiților care au dus țara unde este, care nici nu știu, nici nu pot, nici nu vor. Cel mai mare rău este că vor să ne facă să credem că asta e, nu se mai poate. Am 41 de ani, iubesc țara asta și știu că se poate mult mai mult de-atât (...) Haideți alături de noi, de USR, în mișcarea de schimbare a României”.

UPDATE 11:58 Cătălin Drulă a obținut 71.34% din voturi, Cătălin Teniță 1489%, iar Octavian Berceanu 11.23%.

UPDATE 11:55 Cătălin Drulă a fost ales președintele USR din primul tur, cu 71% din voturi.

UPDATE 11:50 Cei șase candidați înscriși în cursa pentru funcția de președinte al USR sunt:

1. Octavian Berceanu – fost comisar-șef al Gărzii de Mediu
2. Cătălin Drulă – deputat USR de Timiș, președinte interimar al USR, fost ministru al Transporturilor
3. Alexandru Kiss – șofer de TIR, membru filiala USR Bălcești, Vâlcea
4. Miroslav Tașcu-Stavre – lector universitar, membru filiala USR Reșița, Caraș Severin
5. Cătălin Teniță – deputat USR de București

6. George Ungureanu – inginer în domeniul petrol și gaze, președinte filiala USR Murighiol, Tulcea.

UPDATE 11:30 Alegerile au loc în contextul rupturii aripii Cioloș din USR. Europarlamentarii Ramona Strugariu, Dragoș Pîslaru, Alin Mituța, Dragoș Tudorache și Dacian Cioloș au renunțat la sfârșitul lunii mai, la calitatea de membri ai USR și au anunțat înființarea unei noi formațiuni politice Reînnoim Proiectul European al României (REPER).

<https://www.g4media.ro/video-catalin-drula-a-fost-ales-presedintele-usr-din-primul-tur-cu-71-din-voturi-primul-mesaj-dupa-ce-a-fost-ales-de-azi-suntem-o-singura-echipa-nu-mai-avem-timp-de-vedetisme-si-politica.html>

44. Soțul Simonei Halep a dezvăluit când va avea loc cununia religioasă: petrecerea, într-o locație de vis – publicat pe 11 iulie de Știri pe surse

Simona Halep și Toni Iuruc au făcut cununia civilă în urmă cu aproximativ un an, iar acum urmează să organizeze și cununia religioasă. Iuruc a anunțat că marele eveniment va avea loc pe 13 noiembrie, la Sala Casino din Sinaia.

”În noiembrie, facem nunta la Sinaia. Sperăm să fie ceva cu totul deosebit pentru noi, dar nu vreau să vorbesc mai mult. Este viața noastră privată”, a anunțat Toni Iuruc, potrivit Fanatik, care anunță că data aleasă este 13 noiembrie.

Petrecerea de nuntă va avea loc la Casino Sinaia:

<https://www.stiripesurse.ro/sotul-simonei-halep-a-dezvaluit-cand-va-avea-loc-cununia-religioasa-petrecerea-intr-o-locatie-de-vis-2465210.html>